

EETTERINEN KAKSOISPUOLI IHMISEN TERVEYSAURA

A. E. POWELL

Arthur E. Powell

EETTERINEN KAKSOISPUOLI
IHMISEN TERVEYSAURA

Suomentanut
Annikki Arponen

Teosofinen Seura ry
Helsinki
2021

© The Theosophical Publishing House Adyar

Alkuteos:

The Etheric Double: The Health Aura of Man

Julkaistu ensimmäisen kerran v. 1925 nimellä:

The Etheric Double and Allied Phenomena

London, Theosophical Pub. House

Taitto: Jukka I. Lindfors

ISBN 978-952-5826-19-7

E-kirja (PDF)

Sisällys

Julkaisijan esipuhe	4
Englannin Lontoossa sijaitsevan Teosofisen tutkimuskeskuksen tiederyhmän jäsenten esipuhe	5
Johdanto	7
1. Yleiskatsaus	8
2. Prâna eli elinvoima	13
3. Voimakeskukset	25
4. Pernakeskus	30
5. Selkärangan tyvikeskus	37
6. Napakeskus	40
7. Sydänkeskus	42
8. Kurkkukeskus	44
9. Otsakeskus	46
10. Päälakikeskus	48
11. Eritteet	50
12. Tulokset taulukoituina	52
13. Kundalini	55
14. Atomiverkko	59
15. Syntyminen	62
16. Kuolema	64
17. Parantaminen	68
18. Mesmerismi	72
19. Kuoret ja suojakilvet	76
20. Mediumistisuus	79
21. Tohtori Walter J. Kilnerin työ	83
22. Eetteriset kyvyt	90
23. Esineiden magnetisointi	98
24. Ektoplasma	104
25. Loppupäätelmät	112
Lähteet	116

Julkaisijan esipuhe

Tämän tekijän tarkoitus on ollut tätä kirjasarjaa kootessaan auttaa aiheen opiskelijoita säästämään paljon aikaa ja vaivaa tarjoamalla tiivistetyn synteessin huomattavasta määrästä lähinnä Annie Besantin ja C. W. Leadbeaterin kynästä lähtöisin olevaa kirjallisuutta kunkin kirjan aiheesta. Liitteenä oleva lista on osoituksena siitä kirjamäärästä, josta informaatio on saatu. Niin pitkään kuin mahdollista metodina on ollut selittää muodon puoli ensin ennen elämä puolta: kuvata ilmiöiden objektiivista mekanismia ja sen jälkeen tietoisuuden toimintaa mekanismin kautta ilmaistuna. Ei ole yritetty todistaa tai edes pitää oikeana *mitään* toteamusta.

H. P. Blavatskyn teoksia ei ole käytetty, koska tekijä on sanonut, että Salaisen opin ja muiden kirjoitusten tutkiminen olisi ollut liian suuri urakka hänelle. Hän lisää: ”Olemme velkaa H. P. Blavatskylle paljon enemmän kuin ikinä olisi mahdollista osoittaa lainauksilla hänen monumentaalisisista kirjoistaan Ellei hän olisi alkajaisiksi näyttänyt tietä, eivät myöhemmät tutkijat olisi ehkä koskaan löytäneet jäljille.”

Englannin Lontoossa sijaitsevan Teosofisen tutkimuskeskuksen tiederyhmän jäsenten esipuhe

Eetterinen kaksoispuoli julkaistiin ensi kerran 1925 saman tekijän ihmisen sisäistä rakennetta koskevassa sarjassa. Se esitetään nyt yleisölle muuttamattomana lukuun ottamatta viimeisestä luvusta pois jätettyä viittausta paikalliseen keskuksen, joka oli toiminnassa kirjaa kirjoitettaessa.

Ei ole yritetty lisätä tai muutoin päivittää tätä klassikkoa kuluneiden 40 vuoden aikana kerätyn informaation valossa. Kuten A. E. Powell on itse sanonut yleisessä kuvauksessa, tämä on kokoelma vuosina 1897–1921 julkaistusta 40 pääteoksesta. Kun otetaan huomioon laaja-alainen kärsivällinen perusteellisuus, jolla tiedot on kerätty, tätä koottua informaatiota voidaan hyvin pitää yhteenvetona yleisistä näkemyksistä tästä aiheesta vuoteen 1925 *saakka*.

Viime vuosina on opittu paremmin tuntemaan, miten alitajuinen mieli toimii ja mahdollisen erehtymisen alkusyyt meediokykyjen toiminnassa voidaan erottaa, minkä johdosta on syytä varovaisuuteen näin hankitun informaation suhteen. *Eetterinen kaksoispuoli* sisältää paljon selvätuntemuksella (tai aistien ulkopuolisessa havainnolla kuten sitä nykyään kutsutaan) hankittua ja vaikka sisältö voi olla paikkansa pitävää, ei vielä kuitenkaan ole hyväksyttyä metodologiaa, jolla vahvistaa se. Tämän tarkoitus ei ole heittää epäilyksen varjoa niiden rehellisyyden ylle, jotka merkitsivät havainnot muistiin. Heidän lahjomattomuudessaan ei ole moitteen sijaa ja he korostivat jatkuvasti tienraivaajan rooliaan ja erehtyväisyyttään. Ei ole epäilystäkään siitä, että he ovat kokeneet ne psyykkiset ilmiöt, joita ovat kuvanneet ja ovathan muutkin sen jälkeen vahvistaneet joitakin ilmiöitä. Mahdollisen erehtymisen alkusyyt ovat syvemmällä – psyykkisessä mekanismissa, jolla koetaan se, mitä he kokivat. Tämä on edelleen ratkaisematon ja kiehtovat alue parapsykologiassa.

Voimme odottaa saavamme apua havaintojen vahvistamiseen tai hylkäämiseen ja teoriaan eetterisestä kaksoispuolesta luonnon-tieteistä esiintulevasta tiedosta, mutta tällä hetkellä yhtymäkohtia on vielä vähän. Avaruusalakset ovat vieneet tallentavia instrumentteja

Marsiin ja Venukseen ja elektronimikroskoopit tavallisessa laboratoriossa tuottavat valtavia suurennoksia siitä, mikä on normaalisti näkyvätöntä, mutta ei ole juuri mitään informaatiota aineen eetteritiloista, joka olisi hankittu samankaltaisilla suorilla ja oikeaoppisilla tavoilla. Tallentavien laitteiden käyttö on toistaiseksi epäonnistunut havaitsemaan eetteriainetta sen normaalissa toiminnassa ja vahvistamaan sen olevan fyysistä tai lähes fyysistä ainetta. Ehkä lähimmäksi on päästy tutkittaessa ektoplasmaa, mikä näyttää olevan ihmiskehosta ulos puristettavissa olevan aineen tilapäinen ja epänormaali tila. Sitä voidaan testata vain, kun joidenkin harvojen ihmisten erikoinen ja tiedostamattomasti harjoitettava psyykinen kyky on saanut sen ulkoistumaan ja tiivistymään kosketeltavaan muotoon. Kun tiivistyminen lakkaa ja aine on vetäytynyt jälleen sen antajan kehoon, saattaa olla, että se silloin toimii jälleen osana eetteritilaa, joka ei ole niin helposti tunnistettavissa. Oli miten oli, paljon työtä tarvitaan vielä, ennen kuin tästä voidaan vetää luotettavia johtopäätöksiä.

Koska tiukoin kriteerein todennettua näyttöä ei vielä ole, jolla tämä voitaisiin vahvistaa tai kieltää, on järkevää pitää tässä esitettyä teoriaa ja informaatiota olettamuksena lisätutkimuksia varten. Näin toimitaan kaikessa tieteellisessä työssä ja tosiasiaassa edistyminen olisi vähäistä ilman alustavaa työhypoteesia viitekehyksenä ja oppaana. Mutta on tärkeää muistaa, että omaksuttua hypoteesia täytyy usein muuttaa tai jopa hylätä työn edistyessä ja näin tapahtuu todennäköisesti tutkimuksen alkuvaiheessa. Näin tapahtuu usein fyysisen maailman luonnontieteissä, joita varten tavanomainen kielenkäyttömme ja matemaattiset symbolit on varta vasten suunniteltu. Kuinka paljon todennäköisempää tämä onkaan psyykkisemmällä alalla kuin fyysisellä.

Nykyajan tutkijat jatkavat ihmissuonnon ja rakenteen syvemmän ymmärryksen etsimistä ja he ovat panneet merkille, että viimeaikainen kehitys psykologian ja parapsykologian alalla tukee tässä esitettyä varovaista asennoitumista. He ovat kuitenkin kiitollisuudenvelassa Powellille hänen lausuntojensa ja vuonna 1925 vallalla olleiden ajatusten johdonmukaisesta esittämisestä. Nyt ei tarvitse käyttää aikaa ja vaivaa viiteaineistoon, jonka hän on jo käynyt läpi heitä varten. Tässä on hyvä syy ottaa hänen teoksestaan uusi painos juuri sellaisena kuin hän sen kirjoitti.

Tiederyhmä, Teosofinen tutkimuskeskus, Lontoo, Englanti

H. Tudor Edmunds, Puheenjohtaja, 1968

Johdanto

Tämä kirja on koottu tarkoituksena esittää okkultismia opiskelevalle synteesi kaikesta tai lähes kaikesta eetteristä kaksoispuolta koskevasta informaatiosta ja muista siihen läheisesti liittyvistä ilmiöistä, joista moderni teosofinen ja psyykkinen tutkimuskirjallisuus on kertonut maailmalle. Tämä informaatio on hajallaan lukuisissa kirjoissa ja artikkeleissa, joista tekijä on käyttänyt noin neljääkymmentä, joista on lista kirjan lopussa. Kirjoittaja toivoo, että kaikki ymmärtävät, että hänen teoksensa on kokoomateos eikä mitään muuta. Hän on vain koonnut ja järjestänyt materiaalin, joka on muilta saatu.

Tällaisella metodilla on hyvät puolensa. Näinä kiireisinä aikoina harvalla on aikaa, vaikka olisi kiinnostusta, käydä läpi kirjoja hajallaan olevaa tietoa etsien ja sitten liittää se yhteen kokonaisuudeksi. Tekijän työ valaisee monia uusia suhteita eri lähteistä koottujen palasten kesken ja hänen kättensä työn tuloksena mosaiikin kuvio alkaa muodostua. Hänen intensiivinen työnsä herättää huomaamaan monia erillisiä ja usein unohdettuja faktoja, jotka eivät ole kiintoisia tai arvokkaita yksilön kannalta, mutta ovat konkreettisia ja hyödyllisiä kollektiivisesti. Lopuksi tekijän kokoama kuva ei ainoastaan esitä hyvin järjestetyssä muodossa, mitä meillä on tänä päivänä, vaan paljastaa myös sen, missä tietomme ovat epätäydelliset. Kun tällaiset aukot tiedoissamme tunnistetaan, toiset tutkijat voivat ehkä kääntää huomionsa niiden suuntaan ja täydentää kuvaa.

Tekijä on parhaansa mukaan pyrkinyt läpi koko kirjan esittämään keräämänsä materiaalin äärimmäisen tarkasti. Monissa tapauksissa hän on käyttänyt sovellettuina ja lyhennettyinä, kun teksti vaati, juuri niitä sanoja, joita ne käyttivät, joita hän on konsultoinut, mutta tekstin helppolukuisuuden säilyttämiseksi lainausmerkit on johdonmukaisesti jätetty pois.

Tekijä on kiitollinen kaikista huomioista, jotka koskevat (1) työssä esiintyviä epätarkkuuksia, (2) mainitsematta jäänyttä materiaalia.

Piirroksat tekstissä ovat alkuperäisiä. Ne on tarkoitettu graafiseksi esitykseksi eivätkä missään mielessä ole kuvia varsinaisista ilmiöistä.

A. E. Powell

Luku 1

Yleiskatsaus

Jokaiselle okkultismia opiskelleelle on tuttua se tosiasia, että ihmisellä on useita ruumiita eli käyttövälineitä, joiden avulla hän kykenee ilmaistamaan itseään luonnon eri tasoilla – fyysisellä, astraalisella, mentaalitasolla jne. Okkultisti panee merkille, että fyysistä ainetta on seitsemää eri tasoa eli karkeusastetta:

Atominen
Aliatominen
Ylieetterinen
Eetterinen
Kaasumainen
Nestemäinen
Kiinteä

Kaikkien näiden karkeusasteiden hiukkasia on käytetty fyysisen käyttövälineen kokoonpanossa. Se on kuitenkin selvästi jakautunut kahteen osastoon: kiinteästä, nestemäisestä ja kaasumaisesta koostuvaan kiinteään ruumiiseen ja eetteriruumiiseen eli kaksoispuoleen, kuten sitä usein kutsutaan. Se koostuu fyysisen aineen neljästä hienommasta karkeusasteesta.

Näiden lukujen tarkoitus on tutkia eetteristä kaksoispuolta, sen luonnetta, ulkonäköä, tehtäviä, suhteita muihin käyttövälineisiin, sen yhteyttä prânaan eli elinvoimaan, sen syntymistä, hajoamista, sen yhteyttä tiettyihin parannusmenetelmiin, mesmerismiin, mediumistisuuteen ja materialisaatioon, kykyihin, joita sen avulla voidaan harjoittaa ja koko joukkoon siihen yhteydessä olevia muita eetteri-ilmiöitä.

Lyhyesti sanottuna tulemme huomaamaan, että fyysisen ruumiin elämälle välttämätön eetterinen kaksoispuoli ei sanan varsinaisessa merkityksessä ole erillinen tietoisuuden käyttöväline. Se vastaanottaa ja jakaa eteenpäin elinvoimaa, joka lähtee auringosta ja joka on läheisesti yhteydessä fyysiseen terveyteen. Sillä on omat tsakransa eli voimakakeskuksensa, joista jokaisella on oma tehtävänsä. Pääasiassa

eetteriaineen toiminnasta riippuu esimerkiksi unielämän muisti. Eetteriruumis näyttölee tärkeää osaa määritettäessä, millaisen fyysisen ruumiin inkarnoituva ego saa. Eetteriruumis kuolee ja hajoaa aikaan kuten fyysinenkin vapauttaen ”sielun” seuraavaan vaiheeseen kiertokulussaan. Eetteriruumiilla on tekemistä erityisesti elinvoimalla, magnetismilla parantamisen ja myös mesmerismin kanssa, käytettiinpä sitä parantamis-, anestesia- tai transsitarkoituksiin. Eetterinen kaksoispuoli on pääasiallinen tekijä puhuttaessa meedioistuntojen ilmiöistä kuten esineiden liikkumisesta, ”rapinoiden” ja muiden äänien tuottamisesta ja kaikenlaisesta materialisaatiosta. Eetteristen kykyjen kehittäminen tuo uusia voimia ja paljastaa monia eetteri-ilmiöitä, jotka ovat useimpien ihmisten kokemusten saavuttamattomissa. Eetteriainetta käyttämällä voidaan ”magnetisoida” esineitä samoin kuin käyttää mesmerismia eläviin olentoihin. Lisäksi eetteriruumis tarjoaa materiaalia, josta voidaan muodostaa ainetta, joka tunnetaan nimellä ektoplasma.

Eetteriselle kaksoispuolelle on annettu erilaisia nimiä. Varhaisessa teosofisessa kirjallisuudessa sitä kutsuttiin usein astraaliruumiiksi, astraali-ihmiseksi tai linga shariraksi. Myöhemmissä kirjoituksissa näitä nimiä ei enää käytetty eetterisestä kaksoispuolesta, koska ne kuuluvat oikeataan astraaliaineesta koostuvaan ruumiiseen, hindujen kâma-ruumiiseen. *Salaista oppia* tai muuta vanhempaa kirjallisuutta luettaessa tulee olla valppaana, ettei sekoita eetteristä kaksoispuolta ja astraaliruumista, jotka ovat kaksi toisistaan poikkeavaa ruumista.

Oikea hindujen käyttämä nimi eetteriselle kaksoispuolelle on prânamâyakosha eli prânan käyttöväline. Saksan kielessä se tunnetaan nimellä ”Doppelgänger”. Se tunnetaan ”haamuna”, ”aaveena”, ”ilmesyksenä” tai ”hautausmaan henkenä”. Raja-joogassa eetterinen kaksoispuoli ja kiinteä ruumis yhdessä tunnetaan nimellä sthûlopâdhi eli âtman alin upâdhi.

Jokaista fyysisen ruumiin kiinteää, nestemäistä ja kaasumaista hiukasta ympäröi eetterinen kuori. Siten eetterinen kaksoispuoli on, kuten nimikin osoittaa, täydellinen kopio kiinteästä muodosta. Kooltaan se ulottuu noin puolen sentin verran ihon ulkopuolelle. Eetteriaura eli terveysaura, kuten sitä usein kutsutaan, ulottuu normaalisti ainakin kymmenkunta senttiä ihon ulkopuolelle. Tämän kuvaus seuraa myöhemmin.

On tärkeää huomata, että kiinteä ruumis ja eetterinen kaksoispuoli muuttuvat laadullisesti yhdessä. Niinpä jos ryhtyy tarkoituksellisesti puhdistamaan kiinteää ruumistaan, silloin jalostaa automaattisesti samalla sen eetteristä kaksoispuolta.

Eetterisen kaksoispuolen koostumukseen tulee mukaan eetteriaineen kaikkia eri karkeusasteita, mutta niiden keskinäiset suhteet voivat vaihdella suuresti. Ne määräytyvät useiden tekijöiden perusteella, kuten rodun, alarodun, ihmistyyppin ja yksilöllisen karman perusteella.

Tähän mennessä kaikki informaatio, jonka kirjoittaja on onnistunut keräämään neljän karkeusasteen eetteriaineen erityisominaisuuksista ja tehtävistä on kerätty alla olevaan taulukkoon:

1	Eetterinen	Tavallisen sähkövirran ja äänen välittäjä
2	Ylieetterinen	Valon välittäjä
3	Aliatominen	”Sähkön hienompien muotojen” välittäjä
4	Atominen	Aivoista aivoihin tapahtuvan ajatuksen siirron välittäjä

Seuraavan on F. T. Pierce todennut paikkansa pitäväksi toukokuun 1922 *Theosophy*-lehdessä:

	Okkulttinen kemia	Fysiikka	Esimerkkejä
E-1-	Atominen	Elektroninen	Elektroni
E-2-	Aliatominen	Positiivinen ydin	Alfahiukkanen
E-3-	Ylieetterinen	Neutraloitu ydin	Neutroni
E-4-	Eetterinen	Atominen	Syntyvä N*
E-5-			Atominen H*
E-6-	Kaasumainen	Kaasu- jne. molekyyli	H ₂ , N ₂ eli kaasuyhdisteet

Ulkonäöltä eetterinen kaksoispuoli on kalpean violetinharmaa tai siniharmaa, kevyesti hohtava ja karkeudeltaan fyysisen ruumiin karkeusastetta vastaava. Eetterisellä kaksoispuolella on kaksi päätehtävää. Ensinnäkin se imee prânaa eli elinvoimaa ja jakaa sitä edelleen koko ruumiiseen, kuten näemme pian tarkemmin. Toiseksi se

* N = typpi, H = vety.

toimii välittäjänä eli siltana kiinteän ruumiin ja astraaliruumiin välillä välittäen astraaliruumiiseen eetteriaivojen kautta tietoisuutta fyysisistä aistikontakteista ja astraali- ja korkeampien tasojen tietoisuutta alas fyysisiin aivoihin ja hermostoon. Lisäksi eetterinen kaksoispuoli kehittää itseensä tiettyjä keskuksia, joiden avulla ihminen voi tuntea eetterimaailman ja eetteri-ilmioita. Näitä kykyjä kuvataan edempänä.

On tärkeää käsittää, että koska eetterinen kaksoispuoli on pelkätään fyysisen ruumiin osa, se ei normaalisti kykene toimimaan erillisenä tietoisuuden käyttövälineenä, jossa ihminen voi elää tai toimia. Sillä on vain sen osiin kuuluva hajanainen tietoisuus eikä mentaalista puolta, eikä se helposti palvele mentaalisen välittäjänä, kun se on erotettuna kiinteästä vastapuolestaan. Koska se on prānan eli elinvoiman, ei mentaalitietoisuuden käyttöväline, sen erottaminen kiinteistä hiukkasista, joihin se välittää elämänvirtoja, on häiritsevää ja epäterveellistä. Normaalien, terveiden ihmisten kyseessä ollen eetterisen kaksoispuolen erottaminen kiinteästä ruumiista ei ole helppoa. Kaksoispuoli ei kykene liikkumaan pois ruumiista, johon se kuuluu. Fyysisten eli materialisoituvien meedioiden eetterinen kaksoispuoli on verrattain helposti irrotettavissa, ja sen eetteriaine muodostaa monien materiaalisatioilmiöiden perustan, jota käsitellään myöhemmässä luvussa.

Kaksoispuoli voi irrota fyysisestä ruumiista onnettomuuden, kuoleman, nukutusaineiden, kuten eetterin tai kaasun vuoksi tai mesmerismin aikaansaannoksena. Koska eetterinen kaksoispuoli on yhdistävä linkki aivojen ja korkeamman tietoisuuden välillä, niin sen irrottaminen väkivalloin fyysisestä ruumiista nukutusaineilla saa aikaan tunnottomuuden. Tämän lisäksi väkivalloin ulospakotettu eetteriaine kietoutuu tavallisesti astraaliruumiin ympärille ja turruttaa myös tämän käyttövälineen tajunnan. Siksi aivotietoisuudessa ei tavallisesti ole muistoja astraalisessa käyttövälineessä vietetystä ajasta nukutusaineen vaikutuksen päätyttyä. Eetteriaineen mesmeristisiä ulosvetämismetodeja ja seurauksia käsitellään tarkemmin omassa luvussaan. Sairauden tai hermostollisen kiihtymyksen tilassa eetterinen kaksoispuoli voi myös irrota suurelta osaltaan kiinteästä vastapuolestaan. Silloin kiinteän ruumiin tietoisuus ei ole terävimmillään tai seurauksena voi olla transsi riippuen irronneen eetteriaineen määrästä.

Eetterisen kaksoispuolen eroon kiinteästä ruumiista liittyy yleensä kiinteän ruumiin elinvoimaisuuden väheneminen samalla kun

eetterisen kaksoispuolen elinvoimaisuus lisääntyy. Kirjassa *Posthumous Humanity* Henry Olcott sanoo:

”Kun harjaantunut asiantuntija irrottaa kaksoispuolen, ruumis näyttää elottomalta ja mieli on huumaantuneessa tilassa, silmät ilmeettömät, sydämen ja keuhkojen toiminta heikkoa ja ruumiinlämpö usein laskee. Näissä oloissa on hyvin vaarallista päästää äkillisiä ääniä tai rynnätä huoneeseen, sillä kun kaksoispuoli vedetään äkillisenä reaktiona takaisin ruumiiseen, sydän hakkaa kouristuksenomaisesti ja seurauksena voi olla kuolema.”

Eetterisen ja kiinteän ruumiin välinen yhteys on niin läheinen, että eetteriseen kaksoispuoleen aiheutettu vamma ilmenee vamma kiinteässä ruumiissa. Tämä erikoinen ilmiö tunnetaan vastavaikutuksena. On tunnettua, että myös astraaliruumiin tapauksessa voi vamma koptoitua fyysiseen ruumiiseen. On kuitenkin todennäköistä, että vasta-vaikutus voi tapahtua vain täyden materialisaation tapauksessa, jossa muoto on sekä näkyvä että kosketeltava eikä, kun se on 1) kosketeltava, muttei näkyvä tai 2) näkyvä, muttei kosketeltava.

Tulee pitää mielessä, että yllä esitetty pätee vain, kun eetterisen kaksoispuolen ainetta käytetään materialisoituun muotoon. Kun materialisaatio muodostetaan ympäröivästä eetteriaineesta, muotoon kohdistuva vamma ei vaikuta fyysiseen ruumiiseen vastavaikutuksena kuten ei henkilöä esittävän marmoripatsaan vahingoittuminen vahingoita asianomaista ihmistä.

Täytyy myös muistaa, että vaikka eetteriaine on näkymätöntä tavalliselle silmälle, se on silti puhtaasti fyysistä ja siksi kylmä, kuuma ja myös voimakkaat hapot voivat vaikuttaa siihen. Henkilöt, jotka ovat menettäneet jäsenen amputaation seurauksena, valittavat joskus tuntevansa kipua amputoidussa jäsenessä, toisin sanoen kohdassa, jossa jäsen oli. Tämä johtuu siitä, että jäsenen eetteristä osaa ei poistettu yhdessä fyysisen osan kanssa, vaan se on näkyvissä paikallaan selvänäköiselle. Siksi sopivan ärsykkeen vaikutuksesta eetterisessä jäsenessä voi syntyä tuntemuksia, jotka välittyvät tietoisuuteen.

Eetteriseen kaksoispuoleen liittyy suuri määrä muita ilmiöitä, puristautumista ulos fyysisestä ruumiista, säteilyä ulospäin jne., mutta näitä on sopivampi käsitellä myöhemmin, kunhan olemme ensin tutkineet prānan eli elinvoiman luonnetta ja menetelmiä.

Luku 2

Prâna eli elinvoima

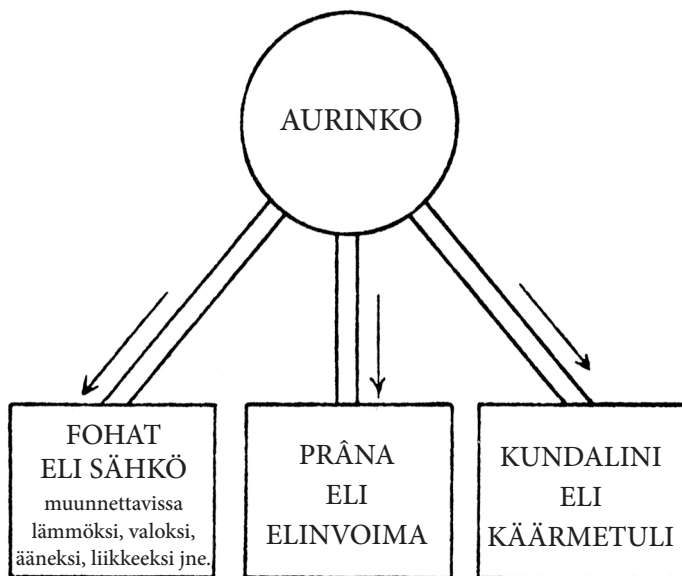
Okkultistit tietävät, että on ainakin kolme erillistä ja toisistaan poikkeavaa voimaa, jotka lähtevät auringosta ja saavuttavat planeettamme. Voi olla vielä lukemattomia muita voimia, mutta ainakin nämä kolme. Ne ovat:

1. Fohat eli sähkö
2. Prâna eli elinvoima
3. Kundalini eli käärmetuli

Fohat eli sähkö käsittää käytännöllisesti katsoen kaikki tuntemamme fyysiset voimat, kaikki, jotka ovat muunnettavissa toinen toisekseen kuten sähkö, magnetismi, valo, lämpö, ääni, kemiallinen sukulaisuus, liike jne. Prâna eli elinvoima on vitaalinen voima, jonka olemassaoloa eivät puhtasoppiset länsimaiset tiedemiehet ole vielä muodollisesti tunnustaneet, vaikka muutamat heistä epäilevät sen olevan olemassa. Kundalini eli käärmetuli on voima, jonka vasta hyvin harvat tuntevat. Se on täysin tuntematon, eikä puhtasoppinen länsimainen tiede edes epäile sellaista olevan. Nämä kolme voimaa pysyvät erillisinä eikä niistä mitään voi muuttaa miksikään muuksi näistä kolmesta. Tämä on tärkeä asia, joka tulee käsittää selkeästi. Lisäksi näillä kolmella voimalla ei ole mitään yhteyttä kolmeen suureen vuodatukseen. Vuodatukset ovat aurinkojumaluuden määrätietoista toimintaa. Fohat, prâna ja kundalini näyttävät sen sijaan olevan aurinkojumaluuden elämän tuloksia, hänen ominaisuuksiensa ilmennyksiä ilman näkyvää yritystä. (C. W. Leadbeaterin teos *Tsakrat* on ilmestynyt tämän kirjan julkaisemisen jälkeen. Siinä todetaan, että kolme edellä mainittua voimaa ovat yhteydessä vuodatuksiin seuraavasti: Ensimmäinen vuodatus kolmannesta Logoksesta on ensisijainen voima, joka tuotti kemialliset alkuaineet. Tämä näyttää olevan fohat. Prâna on *eräs* toisesta Logoksesta peräisin olevan toisen vuodatuksen aspekteja. Kundalini on ensimmäisen vuodatuksen lisäkehitystä *ylöspäisellä* kaarella.)

PIIRROS 1

AURINKOVOIMAT

Jokainen näistä ilmenee kaikilla tasoilla aurinkokunnassa.

Prâna on sanskritin sana, joka on johdettu sanasta *pra* ulos ja *an* hengittää, liikkua, elää. Niin ollen *pra-an*, prâna merkitsee uloshengitys, elämänhengitys tai elämänenergia, mikä vastannee lähinnä sanskritin termiä. Koska hindujen ajattelussa on vain yksi elämä, yksi tietoisuus, prânaa on käytetty ylimmästä Itsestä, yhden energiasta, Logoksen elämästä. Siksi jokaisen tason elämästä voidaan puhua sen tason prânana. Prâna on silloin jokaisen olennon elämänhengitys.

”Minä olen prâna... prâna on elämää”, sanoo Indra, suuri deeva, joka on alemman maailman elämän hierarkian pää. Tässä prâna merkitsee selvästi elämänvoimien kokonaisuutta. *Mundakopanishatissa* todetaan, että prâna eli elämä tulee Brahmanista, yhdestä. Prânaa kuvataan myös âtmana sen ulospäinsuuntautuvassa toiminnassa: ”Âtmästä tämä prâna syntyy” (*Prashnopanishat*). Shankara sanoo, että prâna on kriyâshaktia – tekemisen, ei tietämisen shaktia. Se luokitellaan yhdeksi seitsemästä elementistä, joka vastaa universumin seitsemää aluetta, Brahmanin seitsemää verhoa ja niin edelleen. Ne ovat: prâna, manas, eetteri, tuli, ilma, vesi, maa.

Heprealaiset puhuvat ”elämän henkäyksestä”, jota kutsuvat nepheshiksi, joka hengitettiin Aatamin sieraimiin. Nephesh ei kuitenkaan tarkasti ottaen ole pelkkä prâna, vaan prâna yhdistettynä seuraavaan periaatteeseen, kâmaan. Nämä yhdessä muodostavat ”vitaalikipinän”, joka on ”fyysisen, aineellisen elämän hengitys ihmisessä, eläimessä tai hyönteisessä”.

Länsimaisemmin termein sanottuna prânaa fyysisellä tasolla voi parhaiten kuvata elinvoimaksi, vitaliteetiksi, yhteenliittäväksi energiaksi, joka koordinoi fyysiset molekyylit, solut jne. ja pitää ne yhdessä määrättyinä organismina. Se on elämänhengitys organismeissa sen ruumiillisen olemassaolon kautena, jota kutsumme ”elämäksi”. Jollei prânaa olisi, ei voisi olla fyysisistä ruumista yhteensovitettuna kokonaisuutena, joka toimii yhtenä entiteettinä. Ilman prânaa ruumis ei olisi muuta kuin kokoelma itsenäisiä soluja. Prâna linkittää ja yhdistää nämä yhdeksi monimutkaiseksi kokonaisuudeksi ”elämänverkon” haarakkeilla ja silmukoilla. Tämä käsittämättömän hieno ja erikoisen kaunis kullanhoidon verkko muodostuu yhdestä ainoasta buddhisen aineen langasta, sutratman jatkeesta, jonka silmukoihin karkeamat atomit rakentuvat. Kaikki elävät organismit imevät prânaa ja sen riittävä saanti on edellytys niiden olemassaololle. Se ei siten missään mielessä ole elämän tuote, vaan elävä eläin, kasvi jne. ovat sen tuotteita. Liian runsas annos prânaa hermostossa voi johtaa sairauten ja kuolemaan niin kuin liian vähäinen määrä johtaa uupumukseen ja viimein kuolemaan.

H. P. Blavatsky vertaa tätä kaikkien elinvoimailmiöiden takana olevaa aktiivista voimaa, prânaa happeen, joka tukee palamista, on elämää antavaa kaasua ja aktiivinen kemiallinen toimija kaikessa orgaanisessa elämässä. Elämälle erottamattomasti kuuluvaa käyttövälinettä, eetteristä kaksoispuolta voidaan verrata myös kaikkiin orgaanisiin aineisiin kuuluvaan tyypeen, joka sekoittuu hapen kanssa, jotta happi soveltuisi eläinten hengitykseen.

Kissa on loistavasti varustettu, mitä tulee prânaan, mikä on synnyttänyt yleisesti levinneen käsityksen, että kissalla on ”yhdeksän henkeä”. Tämä on ilmeisesti epäsuorasti yhteydessä syihin, joiden johdosta tätä eläintä pidettiin Egyptissä pyhänä.

Fyysisellä tasolla prâna rakentaa kaikki mineraalit ja on yhdysaine protoplasmassa tapahtuvissa kemiallisfysiologisissa muutoksissa, joiden seurauksena on kasvien, eläinten ja ihmisten ruumiiden eri

ainesten eriytyminen ja rakentuminen. Kyky vastata ärsytykseen on osoituksena niiden olemassaolosta.

Fyysisen prânan sekoittumisesta astraaliseen syntyy hermoainetta, joka on perusluonteeltaan solu ja joka antaa kyvyn tuntea nautintoa ja tuskaa. Solut kehittyvät kuiduiksi, ja ajattelun tuloksena prâna sykkii noissa kuiduissa, jotka ovat muodostuneet fyysisestä, astraalisesta ja mentaalisesta prânasta.

Fyysisen tason atomeissa prâna kulkee spirilleissä. Meidän ketjumme ensimmäisellä kierroksella, kun monadin elämä virtaa henkisen kolmion (âtma-buddhi-manas) läpi, se elävöittää ensimmäiset spirillit, joita fyysiseen ruumiiseen vaikuttavat prâna-virtaukset käyttävät. Toisella kierroksella monadi elävöittää toiset spirillit, joissa virtaa eetteriseen kaksoispuoleen vaikuttava prâna. Kolmannella kierroksella monadin elämä herättää kolmannet spirillit. Niiden kautta kulkee kâma-prâna, joka tekee nautinnon ja tuskan tuntemisen mahdolliseksi. Neljännellä kierroksella monadin elämä herättää neljännet spirillit, joista tulee käyttöväline kâma-manas-prânalle. Näin atomeista tulee sopivia rakentamaan aivot ajattelua varten. Näin pitkällä ollaan normaalin ihmiskunnan edistymisessä. Tietyt joogaharjoitukset saavat viidennet ja kuudennet spirillit kehittymään. Ne palvelevat kanavina tietoisuuden korkeammille muodoille. Tällaisten harjoitusten käyttämisessä tulee noudattaa suurta varovaisuutta, ettei aivoille koidu vahinkoa.

Seitsemää spirillisarjaa atomeissa ei pidä sekoittaa ”pyörylöihin”, joita on kymmenen, kolme karkeampaa ja seitsemän hienompaa. Kolmessa karkeammassa pyörylässä kulkee erilaisia sähkövirtoja ja seitsemän hienompaa vastaavat kaikenlaisiin eetterisiin ääni-, valo-, ja lämpöaaltoihin.

Salainen oppi puhuu prânasta ”näkymättöminä” tai ”tulisina” eläminä, jotka antavat mikrobeille ”elinvoimasta rakennusenergiaa” ja tekevät niille mahdolliseksi rakentaa fyysisiä soluja pienimmistä bakteereista norsuun ja pikkuruiseen likoeläimeen. ”Jokainen näkyvä asia universumissa on rakennettu tällaisista elämistä alkaen tietoisesta ja jumalaisesta esihistoriallisesta ihmisestä vailla tietoisuutta oleviin välittäjiin, jotka muodostavat aineen.” ”Prânan ilmenemisellä henki, joka ei osaa puhua, esiintyy puhujana.” Rakentavan elinvoiman kokonaisuus universumissa ja ihmisessä on yhteiseltä nimeltään prâna.

Atomikin on ”elämä”, mutta tietoisuus siinä on kolmannen Logoksen. Mikrobi on ”elämä”, mutta tietoisuus siinä on toisen Logoksen, jota planeettalogos ja ”Maan henki” ovat muokanneet ja tehneet soveliaaksi. *Salainen oppi* puhuu myös okkulttisen tieteen ”perusdogmista”, että aurinko on elinvoiman varasto ja että siitä lähtevät elämänvirtaukset koko avaruuteen samoin kuin jokaiseen elävään organismiin maan päällä. Paracelsus puhui prânasta seuraavasti: ”Koko mikrokosmos sisältyy mahdollisesti elämäneliksiiriin, hermonesteeseen... johon sisältyy kaikkien olentojen luonto, ominaisuudet, luonne ja oleellinen ydin.” Paracelsus puhui siitä myös archeuksena. Tohtori ja akateemikko B. Richardson kirjoitti siitä ”hermoetterinä”. Nasmythin aikoinaan havaitsemat pajunlehden muotoiset täplät ovat auringon vitaalienergian varastoja. Oikea aurinko on kätkeytyneenä näkyvän auringon takana ja tuottaa vitaalinestettä, joka kiertää aurinkokuntamme kymmenessä vuodessa. Muinaiset arjalaiset lauloivat, että Surya ”kätkeytyy jooginsa taakse ja verhoaa päänsä, jotta kukaan ei näe”.

Intialaisten askeettien puku on värjätty punakeltaisella sävyllä, jossa on vaaleanpunaisia täpliä. Sen on tarkoitus osoittaa summittaisesti prânaa ihmisen veressä. Se on vitaaliprinsiipin symboli auringossa tai siinä, mitä kutsutaan kromosfääriksi, ”ruusunpunaiseksi” alueeksi. Hermokeskukset itse ovat tietenkin ”ravintoverhon” eli kiinteän ruumiin aikaansaannosta, mutta prâna on kontrolloiva energia, joka toimii hermokeskusten kautta. Se tekee ravintoverhosta tottelevaisen ja mallintaa sen tarkoitukseen, jota korkeamman älyn minä vaatii. On tärkeää huomata, että vaikka hermot ovat fyysisessä ruumiissa, se ei ole fyysinen ruumis sellaisenaan, jolla on kyky tuntea. Verhona fyysinen ruumis ei tunne; se vain ottaa vastaan vaikutelmia. Ulkoinen ruumis vastaanottaa kontaktin, mutta sen omissa soluissa ei ole kykyä tuntea nautintoa tai tuskaa paitsi hyvin epämääräisesti, epäselvästi ja ”masiivisesti”, jonka tuloksena on epämääräisiä, epäselviä tunteita sellaista kuin yleistä väsymystä esimerkiksi.

Prâna välittää fyysiset kontaktit sisäänpäin terävästi, selvästi, täsmällisesti ja eriyttäen, mikä on hyvin erilaista kuin ne raskaat, epäselvät tuntemukset, jotka ovat peräisin soluista itsestään. Prâna on aina se, joka antaa tuntemuksen fyysisille elimille ja joka välittää ulkoiset värähtelyt aistikeskuksiin, jotka sijaitsevat kâmassa, joka on prânan naapuriverho manomayakosha. Prâna kiertää ruumiin hermoissa

eetterisen kaksoispuolen välityksellä ja tekee niille mahdolliseksi toimia ulkoisten vaikutelmien kuljettimena ja lisäksi sisältä käsin alkunsa saavana motorisena voimana.

Prānan elämänvirtausten leikki mineraalien, kasvien ja eläinten eetterisissä kaksoispuolissa herättää latenttisuudesta astraaliaineen, joka on osallisena niiden atomisen ja molekyyllisen koostumuksen rakenteessa. Se tuottaa ”väristyksen”, joka tekee muodon monadille mahdolliseksi vetää itseensä astraaliaineita, jotka luonnonhenget rakentavat löyhästi muodostuneeksi massaksi, joka on tuleva astraaliruumis.

Mineraaleissa astraalinen aine on niin vähän aktiivista, että ei ole havaittavaa vaikutusta astraalisesta fyysiseen. Korkeammassa kasveissa lisääntynyt astraaliaktiivisuus vaikuttaa niiden eetteriin ja tämän kautta niiden tiheään aineeseen. Eläimissä paljon suurempi astraalietoisuus vaikuttaa eetteriseen kaksoispuoleen, ja nämä eetterivärähtelyt stimuloivat hermoston rakentumisen, joka oli vasta hämärästi ennakoitavissa kasveissa.

Kokemuksia *haluavan* tietoisuuden impulssit saavat aikaan astraalivärähtelyt, jotka tuottavat värähtelyjä eetteriaineessa. Impulssi lähtee siis tietoisuudesta, mutta hermoston varsinaisen rakentamisen, jota tässä vaiheessa oleva tietoisuus ei kykene suorittamaan, hoitavat eetteriset luonnonhenget. Niitä johtavat kolmannen elementaalikunnan Loistavat ja ryhmäsielun kautta toimiva Logos.

Keskus, jonka tehtävänä on ottaa vastaan värähtelyjä ulkoapäin ja vastata niihin, ilmaantuu ensin astraaliruumiiseen. Tästä keskuksesta värähtelyt siirtyvät eetteriruumiiseen ja synnyttävät siellä pyörteitä, jotka vetävät itseensä kiinteitä fyysisiä hiukkasia. Nämä muodostavat aikanaan hermosolun ja soluryhmiä, jotka välittävät ulkoisesta fyysisestä maailmasta vastaanottamansa värähtelyt takaisin astraalikeskuksiin. Kun fyysiset ja astraalikeskukset näin toimivat ja reagoivat toistensa kanssa, niistä kummastakin tulee monimutkaisempia ja tehokkaampia. Näistä hermosoluista rakentuu ensin sympaattinen hermosto *astraalimaailmasta* alkunsa saaneiden impulssien vaikutuksesta. Myöhemmin rakentuu aivoselkäydinhermosto *mentaalimaailmasta* lähtöisin olevien impulssien vaikutuksesta.

Sympaattinen hermosto pysyy aina suorassa yhteydessä astraalikeskuksiin, mutta on tärkeää panna merkille, että nämä astraalikeskukset *eivät ole astraalitsakroja*, joista puhumme myöhemmin, vaan puhtaasti

astraaliverhon tiivistymiä, jotka muodostavat alun keskuksille, jotka rakentavat fyysisen ruumiin elimet. Astraalitsakrat muodostuvat vasta paljon myöhemmin evoluutiossa.

Näistä keskuksista, jotka eivät ole tsakroja, muodostetaan kymmenen fyysistä elintä: viisi vastaanottamaan vaikutelmia, jñânendriyat, ”tietokeskukset” eli tuntemuskeskukset aivoissa, jotka yhdistyvät aikanaan silmiin, korviin, kieleen, nenään ja ihoon ja viisi välittämään värähtelyjä tietoisuudesta ulkoiseen maailmaan, karmendriyat, ”toiminta-aistit” eli tuntemuskeskukset, jotka aikaansaavat toimintaa. Nämä ovat motorisia keskuksia aivoissa, jotka yhdistyvät tuntoelimiin käsissä, jaloissa, kurkussa, sukuelimissä ja erityselimissä.

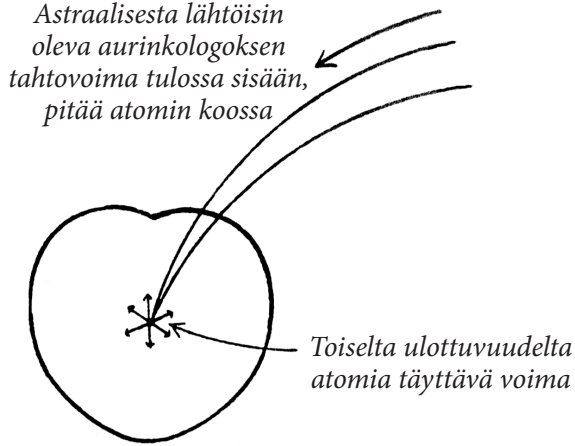
Täytyy panna tarkasti merkille, että *prâna*, joka kiertää hermoissa, on erillinen ja poikkeava siitä, mitä kutsutaan ihmisen *magnetismiksi* eli *hermonesteeksi*, joka synnytetään hänen omassa ruumiissaan. Tämä *hermoneste* eli magnetismi pitää eetteriaineen kierrossa hermoissa tai tarkemmin sanottuna jokaista hermoa ympäröivässä eetteripeitteessä, samoin kuin veri kiertää suonissa. Ja samoin kuin veri kuljettaa happea ruumiissa, niin hermoneste kuljettaa *prânaa*. Lisäksi samoin kuin kiinteän fyysisen ruumiin hiukkaset muuttuvat jatkuvasti ja vaihtuvat uusiin hiukkasiin, jotka ovat lähtöisin ruoasta, vedestä ja ilmasta, niin eetteriruumiinkin hiukkaset muuttuvat jatkuvasti ja vaihtuvat uusiin. Ne otetaan ruumiiseen nautitun ruoan, hengitetyn ilman ja *prânan* myötä muotona, joka tunnetaan elinvoimapollosena, jota kuvataan hetken päästä tarkemmin.

Prânaa eli elinvoimaa esiintyy kaikilla tasoilla – fyysisellä, astraali-, mentaali- jne. tasoilla. *Prâna*, yksi elämä on ”napa, johon kiinnittyvät universaalisen pyörän seitsemän puolaa” (*Hymn to prâna, Artharva Veda*, XI., 4). Me olemme tässä kuitenkin kiinnostuneita vain sen ilmi- asusta ja työmenetelmistä alimmalla eli fyysisellä tasolla.

Täytyy myös panna merkille, että fyysisellä tasolla *prâna* on seitsemäinen, toisin sanoen sitä on seitsemää eri tyyppiä. Olemme jo nähneet, että se on melko erilainen ja poikkeava valosta, lämmöstä jne., mutta siitä huolimatta sen ilmennys fyysisellä tasolla näyttää riippuvan auringonvalosta.

PIIRROS 2

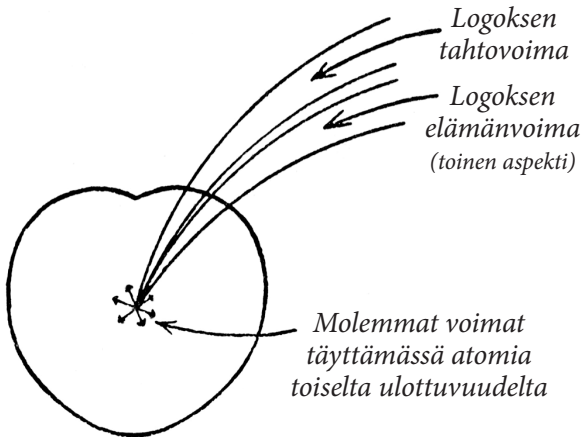
ELINVOIMAPALLONEN (1)
Perimmäinen fyysinen atomi

Tarkemmin atomista ks. *Occult Chemistry*, kuva II.

PIIRROS 2

ELINVOIMAPALLONEN (2)
Perus- eli elämänvoima virtaa atomeihin

Kun auringonvaloa on runsaasti, prânaakin näkyy olevan runsaasti ja missä auringonvaloa ei ole, sieltä puuttuu prânaakin. Prâna on läh- töisin auringosta ja menee joidenkin merkittävien fyysisten atomien sisään, joita leijuu maan ilmakehässä lukemattomia myriadeja. Vaikka sanomme, että prâna-voima ”menee” fyysisen atomin ”sisään”, se ei tee sitä ulkoa käsin. Se menee sisään neljännessä, korkeammassa ulottu- vuudessa ja näyttää siksi selvänäköisestä täyttävän atomin sisältäpäin. Siten on kaksi voimaa, jotka menevät atomiin sisältäpäin: 1) Logok- sen tahdonvoima, joka pitää atomia yhdessä sen oikeassa muodossa; 2) prâna-voima. On tärkeää huomata, että prâna tulee aurinkojuma- luuden toisesta aspektista, kun taas Logoksen tahto on voimana peräi- sin kolmannesta aspektista.

Prânan vaikutus atomeihin on täysin erilainen verrattuna sähkön, valon, lämmön tai fohatin muiden ilmausten vaikutuksiin. Atomien läpi syöksyvä sähkö saa ne muuttamaan suuntaansa ja jatkamaan sel- laisina ja antaa niille erilaisen ja toisistaan poikkeavan värähtelynopeu- den. Kaikki fohatin muunnokset kuten sähkö, valo tai lämpö saavat aikaan atomin heilahtelun kokonaisuena. Heilahtelun koko on valtava verrattuna atomin omaan kokoon. Nämä voimat toimivat luonnolli- sesti atomin ulkopuolelta.

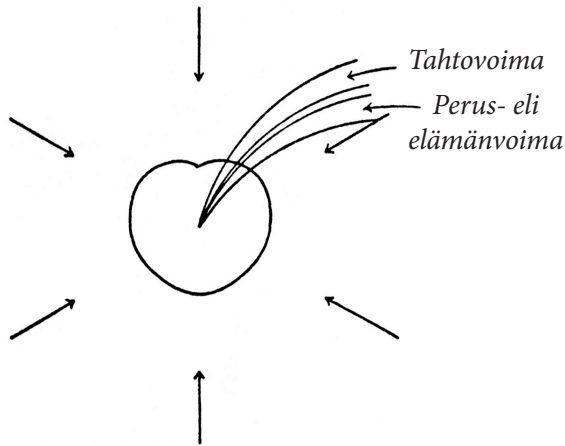
Okkultismin tutkijoille ovat perimmäisen fyysisen atomin muoto ja rakenne tuttuja. Se on pienin aineen hiukkanen fyysisellä tasolla ja sen yhdistelmistä tehdään eri yhdisteet, jotka tunnemme kiinteinä aineina, nesteinä, kaasuina jne. Tämän kirjoituksen piirroksissa nämä perimmäiset fyysiset atomit on osoitettu vain ääriiviivoin.

Auringosta säteilevä prâna-voima työntyy atomeihin ilmakehässä ja saa ne hehkumaan. Tällaisella elämänlisäyksellä ladatulla atomilla on kuusinkertainen vetovoima niin, että se vetää välittömästi puo- leensa kuusi muuta atomia. Se järjestää nämä määrättyyn muotoon tehden niistä aliatomisen alatasen aineen yhdistelmän, jota kutsutaan termillä hyper-meta- proto-alkuaine. Tämä yhdistelmä eroaa kuiten- kin kaikista muista tarkkailun kohteina olleista siinä suhteessa, että voima, joka sen luo ja pitää sitä koossa, on peräisin aurinkojuma- luuden toisesta aspektista eikä kolmannesta. Tämä muoto tunnetaan elinvoimapollosena ja se esiintyy piirroksessa, joka on suurennettu C. W. Leadbeaterin ja Annie Besantin kirjasta *Occult Chemistry*. Tämä pikkuryhmä on äärimmäisen loistava helmi maskuliinisen eli positii- visen käärmeeen yllä kemiallisessa alkuaineessa hapessa ja se on myös keskusballon sydän radiumissa.

PIIRROS 2

ELINVOIMAPALLONEN (3)

Atomi vetää puoleensa kuusi muuta atomia

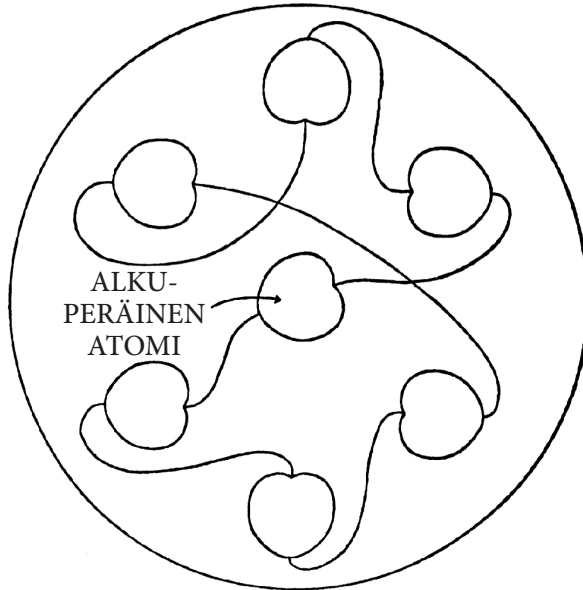
Perus- eli elämänvoima “varustaa atomin lisäelämällä ja antaa sille kyvyn vetää puoleensa...”

Pallosot voi nähdä niiden hohteen ja äärimmäisen aktiivisuuden vuoksi, jos vain viitsii katsoa. Ne syöksähtelevät ilmakehässä suurin joukoin erityisesti aurinkoisena päivänä. Parhaiten ne näkyvät, kun on selin aurinkoon ja kohdistaa katseensa metrin päähän kirkas taivas taustana. Pallonen on loistava, mutta lähes väritön ja valkoisen valon kaltainen.

Kuten on jo huomautettu, vaikka pallosot elävöittävä voima eroaa huomattavasti valosta, se on kuitenkin riippuvainen valosta ilmentymisvoimana. Kirkkaassa auringonpaisteessa tämä elinvoima pulppuaa jatkuvasti uutena, ja pallosot muodostuu suunnattomat määrät, mutta pilvisellä säällä muodostuvien pallostien määrä vähenee huomattavasti ja näyttää lakkaavan kokonaan yöaikaan. Meidän sanotaan yöaikaan elävän edellispäivän varaston varassa ja vaikka ei näytä todennäköiseltä, että varasto loppuisi, se kuitenkin vähenee pitkän pilvisten päivien periodin aikana.

Ruumiin puolustaminen ja elinvoiman imeyttäminen fyysisen ruumiin voimien palauttamiseksi on luonnollisesti fyysisen elementaalien

PIIRROS 2
ELINVOIMAPALLONEN (4)
Pallosen muodostuminen

Huom. Elinvoimapallon on hyper-meta-meta-proto alkuainetta sub-atomiselta tasolta, ja se on ainutlaatuinen siinä, että sen on luonut ja sitä pitää koossa toisen Logoksen voima. Ks. *The Hidden Side of Things* ja *Occult chemistry*.

työtä (kuten kuvataan tarkemmin seuraavassa luvussa). Fyysisen ruumiin ollessa valveilla hermot ja lihakset ovat jännityksessä ja valmiina toimintaan hetkessä. Kun ruumis on unessa, elementaali antaa hermojen ja lihasten levätä ja omistautuu eritoten elinvoiman ottamiseen. Tähän perustuu unen, myös hetkellisten nokkaunien palauttava kyky. Elementaali toimii parhaiten alkuyöstä, kun elinvoimavaranto on vielä huomattava. Päivänkierrossa elinvoimapallosvaranto on pienimmillään pikkutunneilla aamuyöstä ennen auringonnousua. Tämä on eräs syy siihen, että suuri osa kuolemista tapahtuu tuolloin. Siitä kertoo myös sanonta, että tunti unta ennen puoltayötä vastaa kahta tuntia sen jälkeen. Samoin prāna-varanto on matalammalla talvella kuin kesällä.

Lisäksi prānaa vuodatetaan kaikille tasoille, ei vain fyysiselle. Tunteet, äly ja henkisyys ovat parhaimmillaan kirikkaalla säällä ja

aurionvalon korvaamattomasti avustaessa. Voidaan myös lisätä, että jopa eetteri-prânan värit vastaavat jossakin määrin astraalitason samankaltaisia sävyjä. Niinpä oikeanlainen ajattelu ja tunne vaikuttavat fyysiseen ja auttavat sitä ottamaan prânaa ja pitämään yllä hyvää terveyttä. Huomaamme, että tämä valaisee kiinnostavasti yhteyttä, joka vallitsee henkisen, mentaalisen ja emotionaalisen terveyden ja fyysisen ruumiin terveyden välillä. Tässä on hyvä muistuttaa Buddhan kuuluisasta sanonnasta, että ensimmäinen askel tiellä nirvanaan on täydellinen fyysinen terveys.

Kerran latautunut elinvoimapallonen pysyy aliatomisena alkuaineena, eikä siihen näytä kohdistuvan muutoksia tai voiman menetystä, ellei jokin elävä olento imaise sitä.

Ennen kuin siirrymme tarkastelemaan äärimmäisen kiinnostavaa ja tärkeää aihetta, prânan imeytymistä fyysisessä ruumiissa, meidän täytyy ensin tutkia eetteriruumiin mekanisme, jonka avulla tämä prosessi toteutuu.

Luku 3

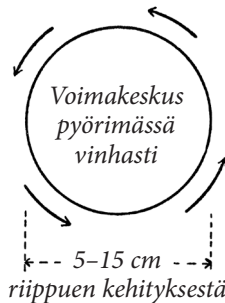
Voimakeskukset

Kuten muissakin käyttövälineissä on eetterisessä kaksoispuolellakin tiettyjä voimakeskuksia eli tsakroja, kuten niitä kutsutaan sanskritin kielessä. Sana tarkoittaa kirjaimellisesti pyörää tai pyörivää levyä. Tsakrat sijaitsevat kaksoispuolen pinnalla noin sentin päässä ruumiin ihosta. Selvänäköiselle ne näyttäytyvät pyörteinä tai nopeasti pyörivinä lautasentapaisina painautumina. Koska tsakrojen kautta virtaava voima on eetterisen kaksoispuolen elämälle välttämätöntä, on jokaisella ihmisellä näitä voimakeskuksia, joskin niiden kehitymisaste vaihtelee suuresti yksilöittäin. Kun ne eivät ole hyvin kehittyneet, ne hehkuvat himmeästi ja eetterihiukkaset liikkuvat jähmeästi juuri ja juuri tarpeeksi voiman siirtymiseksi. Kehittyneissä ihmisissä taas tsakrat hehkuvat ja sykkivät välähdellen sokaisevan kirkkaasti kuin miniauringot. Ne vaihtelevat kooltaan viidestä viiteentoista senttimetriin. Vastasyntyneessä ne ovat pienen kolikon kaltaisia, tuskin lainkaan liikkuvia ja vain heikosti hehkuvia.

PIIRROS 3

VOIMAKESKUKSEN RAKENNE (1)

Muoto

On ulkonäöltään lautasen kaltainen painauma tai pyörre eetterisen kaksoispuolen pinnalla eli noin puoli cm fyysisen ruumiin pinnan ulkopuolella.

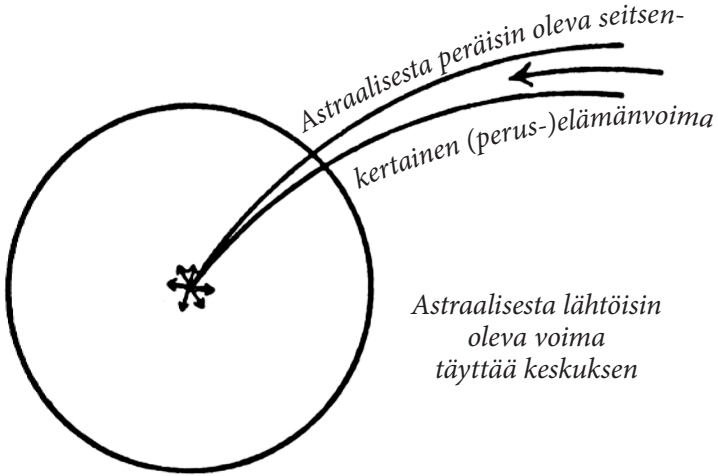
Tehtävä: siirtää voimia astraalisista eetterisiksi.

Huom. Samankaltaisia keskuksia on kaikissa käyttövälineissä.

PIIRROS 3

VOIMAKESKUKSEN RAKENNE (2)

Perus- eli elämänvoiman syöksähdys

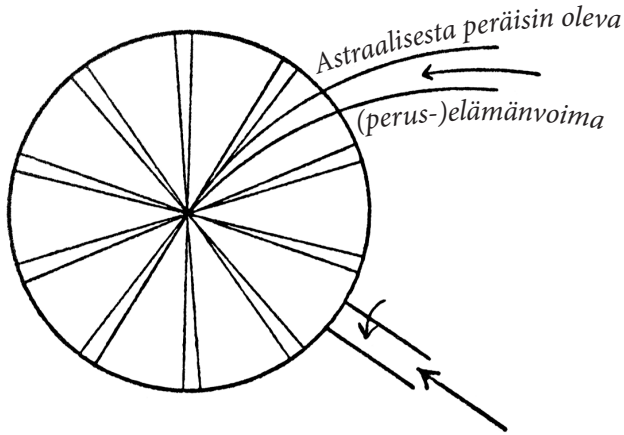
Jokaisessa keskuksessa on ensisijaisesti vallitsevana yksi seitsemästä erilaisesta elämänvoimasta.

Elämänvoiman syöksähdys tekee fyysisestä ruumiista elävän.

Eetteri-tsakroilla on kaksi tehtävää. Ensimmäinen on imeä ja jakaa prānaa eli elinvoimaa eetteri- ja sen jälkeen fyysiseen ruumiiseen ja pitää ne elossa. Toinen on tuoda alas fyysiseen tietoisuuteen, millainen on tilanne vastaavassa astraalikeskuksessa. Eetterikeskusten kehityksen puute on syynä siihen, ettei saa tuoduksi muistoa astraalikoemuksista fyysisiin aivoihin. Monet ihmiset ovat täysin hereillä ja tietoisia astraalitasolla ja viettävät aktiivista astraalielämää astraaliruumiissaan. Mutta kun he palaavat nukkuviin fyysisiin ruumiisiinsa, aivoihin ei suodatu juuri minkäänlaista muistoa astraalielämästä yksinkertaisesti siksi, että tarvittavaa eetterisiltaa ei ole rakennettu. Kun eetterikeskukset ovat täysin kehittyneet, aivoissa on astraalikoemuksista täysi ja jatkuva muisto. Eetteri-tsakrojen toiminnan tai kehityksen ja moraalisten ominaisuuksien välillä ei tunnu olevan yhteyttä. Nämä kaksi kehittyvät erillään toisistaan. Vaikka astraaliruumiissa

PIIRROS 3

VOIMAKESKUKSEN RAKENNE (3) ”Puolien” muodostuminen

Perusvoima ”täyttää” keskuksen ja syöksyy sitten ulospäin säteittäin ”puolia” pitkin.

Näiden ”puolien” lukumäärä on erilainen jokaisessa keskuksessa.

on jokaista eetterikeskusta vastaava astraalikeskus, niin koska astraalikeskus on neliulotteinen pyörre, se ulottuu yhdessä suunnassa eri lailla kuin eetterinen. Siitä seuraa, että astraalikeskus ei aina rajoitu vastaavaan eetterikeskukseen, vaikka jotkut ovatkin aina yhtenevät. Eetterikeskukset ovat aina eetteriruumiin pinnalla, kun taas astraalikeskus on usein astraaliruumiin sisällä.

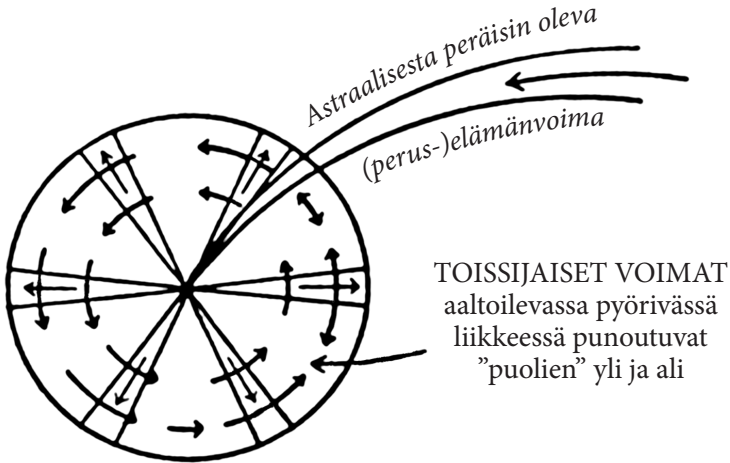
Olemme jo nähneet (luku 2), että prânaa on seitsemää lajia, joista kaikki lajit ovat kaikissa tsakroissa, mutta jokaisessa tsakrassa yksi tyyppi on vallitseva. Prâna syöksyy jokaisen tsakran keskuksen suorassa kulmassa tsakran tasoon nähden. Se pikemminkin ”täyttää” tsakran, koska se tulee astraalitasolta eetteritasolle. Tsakran keskukselta voima sitten säteilee suorassa kulmassa tulosuuntaansa, toisin sanoen eetterisen kaksoispuolen pinnan tasoon nähden useassa suunnassa suorina linjoina. Pyörän puolia muistuttavien suuntien lukumäärä on erilainen jokaisessa tsakrassa.

Puolat jakavat tsakrat useisiin segmentteihin kuin kukan terälehdet ja siksi hindukirjoissa tsakrat usein kuvataan kukkia muistuttavina.

PIIRROS 3

VOIMAKESKUKSEN RAKENNE (4)

Toissijaisen voiman muodostuminen

Samoin kuin magneettisauva induktiokelaan työnnettynä panee liikkeelle sähkövirran rautalangassa suorassa kulmassa magneetin akseliin nähden, niin prānan perusvoimakin mennessään tsakran sisään panee liikkeelle toissijaiset voimat tsakran tasolle. Nämä toissijaiset voimat pyörivät tsakran ympäri puolien ylä- ja alapuolelta kuten korin pohjan materiaali pujotetaan tukien ylä- ja alapuolitse keskuksen ympäri.

Jokaisella näistä ympäri tsakraa pyyhkivistä toissijaisista voimista on oma aaltopituutensa, eivätkä ne sitä paitsi liiku suorina linjoina, vaan aaltoillen suhteellisen laajasti moninkertaisin aallonpituuksin. Aaltopituudet ovat hyvin pieniä ja tuhatkin niitä on vielä hyvin pientä, joten yhteen aaltoiluun sisältyy todennäköisesti tuhansittain niitä, joskaan tarkkaa määrää ei voida tietää. Yleisvaikutelma on kimmeltävä ja helmiäishohteinen kuin helmiäinen tai tietyntyyppinen venetsialaislasi.

Tsakroista puhutaan usein tiettyjä fyysisiä elimiä vastaavina, kun nuo elimet ovat lähimpänä niitä. Mutta kuten jo todettu tsakat itse eivät ole ruumiin sisällä, vaan eetterisen kaksoispuolen päällä.

Seuraavassa lista tsakroista ja niiden nimistä:

N:o	Lähin fyysinen elin	Sanskritin nimitys
1	Selkärangan tyvi	Múladhâra
2	Napa	Manipûra
3	Perna	Svâdhisthâna
4	Sydän	Anâhata
5	Kurkku	Visuddha
6	Kulmakarvojen väli	Ajnâ
7	Päälaki	Sahasrâra Brahmarandhra
8	Alemmat elimet	
9		
10		

Numerot 8, 9 ja 10 ovat yhteydessä ruumiin alempiin elimiin eikä ”valkoisen” magian oppilas niitä käytä, vaikka on olemassa tiettyjä koulukuntia, jotka niitä käyttävät. Niihin liittyvät vaarat ovat niin suuret, että meidän tulee pitää niiden heräämistä mitä suurimpana onnettomuutena.

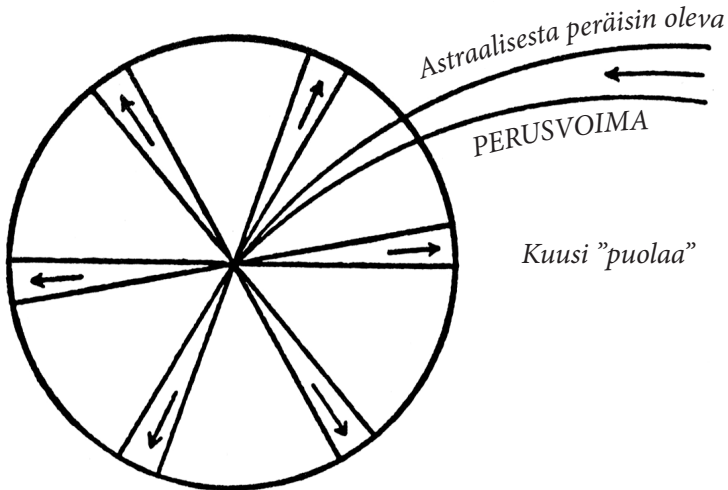
Elinvoiman virtaaminen mihin tahansa tsakraan tai sen kautta on eri asia ja erillään tsakrojen kehityksestä, joka saadaan aikaan kundalinia herättämällä, mitä kuvaamme luvussa 13. Siirrymme nyt tutkimaan jokaista seitsemästä tsakrasta vuorotellen tutustuen niiden rakenteeseen, ulkonäköön, tehtävään ja siihen liittyviin kykyihin. Pian ymmärrettäväksi tulevista syistä on kätevintä aloittaa kolmannelta keskuksesta, joka sijaitsee lähellä pernaa.

Luku 4

Pernakeskus

Pernakeskuksessa on kuusi puolaa ja siksi sama määrä terälehtiä eli aaltoiluja. Ulkonäöltään se on erikoisen säteilevä, hehkuva ja auringon kaltainen. Tämä keskus on ainutlaatuinen siinä, että sillä on tärkeänä tehtävänä imeä prâna-pallosia ilmakehästä, hajottaa ne ja jakaa atomien komponentit ruumiin eri osiin ladattuna erikoistetulla ja muunnetulla prânalla.

PIIRROS 4
PERNAKESKUS (1)
Rakenne

Yleisilme: "Säteilevä ja auringon kaltainen".

Astraalikeskuksen tehtävä: Antaa elinvoiman astraaliruumiille.

Kyky astraalimatkata tietoisesti.

Eetterikeskuksen tehtävä: antaa elinvoiman fyysiselle ruumiille.

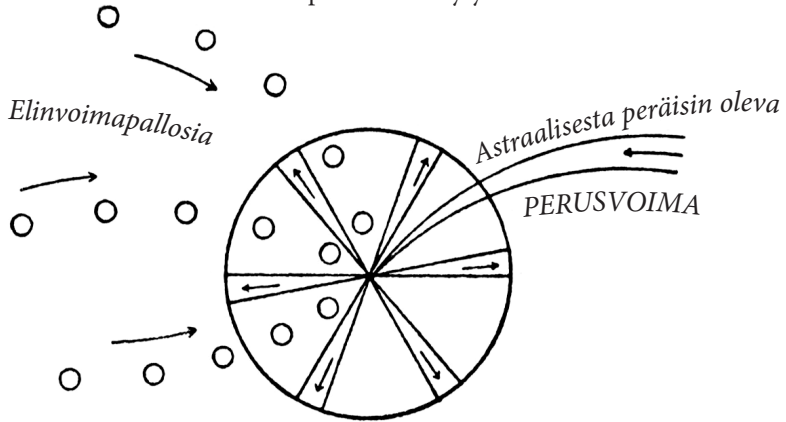
Astraalimatkojen muistaminen.

Prosessia on helpompi seurata piirrosten 4(2), 4(3) ja 4(4) avulla.

PIIRROS 4

PERNAKESKUS (2)

Elinvoimapallosten imeytyminen

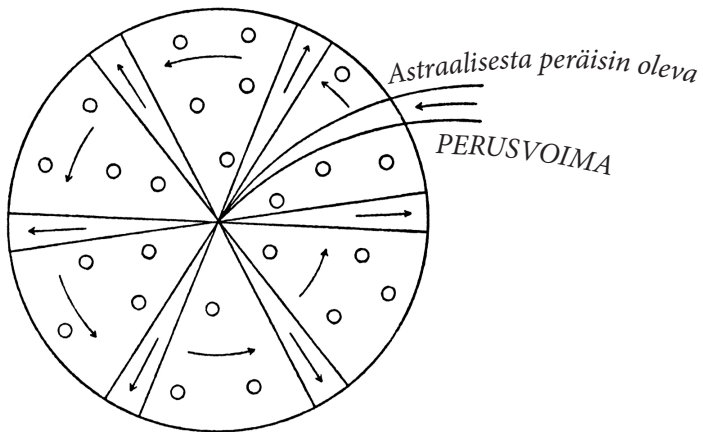

Elinvoimapalloset vedetään voimakeskukseen sisään.

PIIRROS 4

PERNAKESKUS (3)

Elinvoimapallosten hajoaminen

Tultuaan vedetyksi keskukseen elinvoimapalloset hajoavat ja "toissijaiset voimat" sinkoavat hiukkasosaset ympäriinsä.

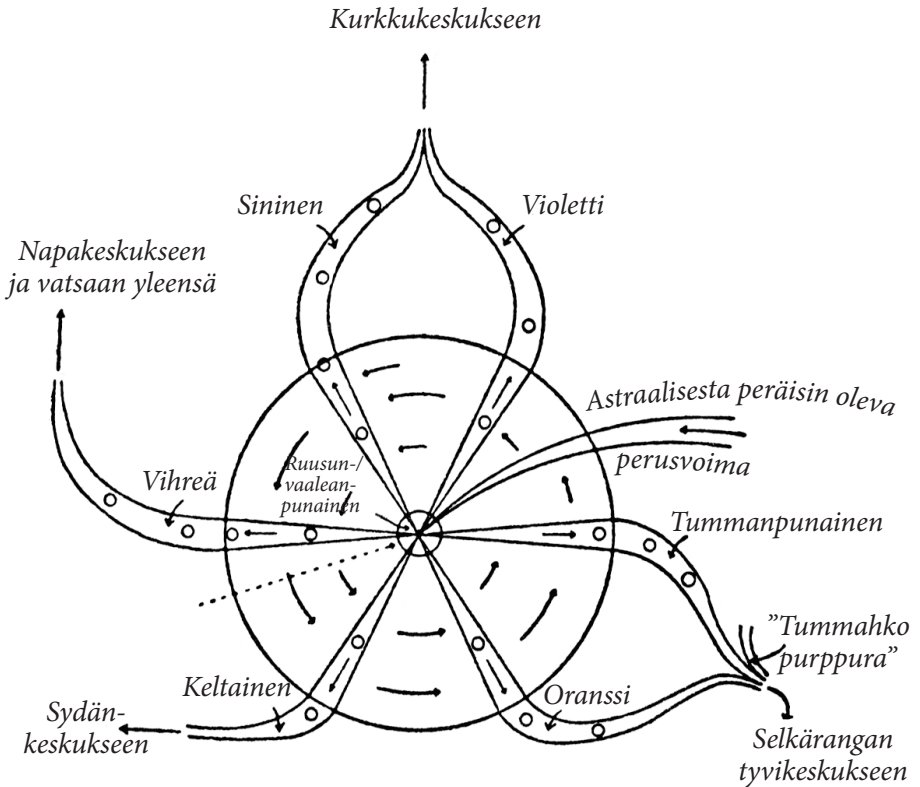
Elinvoimapallosia vedetään ensin pernakeskukseen. Sitten ne hajotetaan seitsemään atomikomponenttiin, joista jokainen on latautunut yhdellä seitsemästä prâna-tyypistä. Sitten pyörivät sekundäärivoimat keräävät atomit yhteen ja linkoavat ne ympäri tsakroja. Seitsemän erilaisen prânan värit ovat: violetti – sininen – vihreä – keltainen – oranssi – tummanpunainen – ruusunpunainen. Havaitsemme, että värijakautumat eivät ole aivan samat kuin mihin olemme tottuneet auringon spektrissä, vaan ne muistuttavat pikemminkin väriasetelmaa, joka on nähtävissä ylemmillä tasoilla syy-, mentaali- ja astraaliruumiissa. Indigospektri jakautuu violetin ja sinisten säteiden prânaan ja punainen pilkkoutuu tummanpunaiseen ja ruusunpunaiseen prânaan.

Jokainen kuudesta puolasta nappaa sitten yhden tyypin atomin ja lähettää sen tsakroihiin tai siihen ruumiinosaan, jossa sitä tarvitaan. Tämä pitää paikkansa vain kuudenlaisten atomien suhteen; seitsemäs tyyppi – ruusunpunainen – lähetetään keskuksen pernantsakran keskipisteen kautta koko hermoston. Nämä ruusunpunaiset atomit ovat alkuperäisiä atomeja, jotka vetivät alussa ympärilleen kuusi muuta muodostamaan pallosen.

Atomit, jotka tuovat mukanaan ruusunpunaista prânaa, ovat selvästikin hermoston elämä. Tämäntyyppistä prânaa voi ihminen antaa toiselle, kuten kuvataan luvussa 12. Jos hermoilla ei ole riittävästi ruusunpunaista prânaa, niistä tulee sensitiivisiä ja helposti ärsyyntyviä. Ihminen on levoton, ja pieninkin melu tai kosketus ahdistaa häntä. Hän voi saada välittömän avun, jos terve henkilö antaa ruusunpunaisen prânan virrata hänen hermostoonsa.

Vaikka on olemassa seitsemää erilaista prânaa, niin on vain viisi päävirtaa, koska kuten intialaisissa kirjoissa kuvataan, pernantsakrasta lähdettyään sininen ja violetti yhtyvät yhdeksi virtaukseksi ja samoin oranssi ja tummanpunainen. Virtaukset lähtevät pernantsakrasta horisontaalisesti.

PIIRROS 4
PERNAKESKUS (4)
 Elinvoimahiukkasten hajaantuminen

Prosessi:

1. Elinvoimapalloset vedetään keskukseen.
2. Elinvoimapalloset pilkotaan hiukkasiksi.
3. "Toissijaiset voimat" sinkoavat elinvoimahiukkasia ympäriinsä.
4. Asianomainen "puola" nappaa elinvoimahiukkasia ja lähettää ne määränpäähensä.

Huom. Ruusun-/vaaleanpunaiset atomit ovat alkuperäisiä atomeja, jotka vetivät ympärilleen kuusi muuta muodostamaan palloksen.

Värien virtaukset ja niiden määränpäävät käyvät ilmi oheisesta taulukosta:

N:o	Virtaus	Määränpää
1	Violetinsininen	Kurkkukeskus
2	Vihreä	Napakeskus ja suolisto yleensä
3	Keltainen	Sydän
4	Oranssi-tummanpunainen (tummahko purppura)	Selkärangan tyvikeskus
5	Ruusunpunainen	Hermosto

Kun erilaisella pránalla ladatut atomit on jaettu, mihin tarvitsee, prána-lataus poistetaan niistä aivan kuten sähkölataus voidaan poistaa. Prána antaa elämän eetteriselle kaksoispuolelle ja sen kautta kiinteälle ruumiille. Ruumiinosien terveyden aste määräytyy suuressa määrin jaetun pránan määrän mukaan. Tämän seikan merkitys fyysisen kunnan ylläpitämisessä ja sairauksien hoidossa on hyvin tärkeä. Sitä tarkastellaan täydellisemmin parantamiselle ja mesmerismille omistetussa osiossa.

Ruusunpunaista pránaa mukanaan kuljettavat atomit vaalenevat väriltään, kun ne pyyhkivät hermoja pitkin ja luovuttavat pránasisältönsä. Ne poistuvat ruumiista ihohuokosten kautta (ja muullakin tavoin) muodostaen terveysauraksi kutsumamme kalpeansinertävän säteilyn, josta kuva on nähtävissä kirjassa *Ihminen näkyväisenä ja näkymättömänä*.

Terveen ja vahvan henkilön perna tekee työnsä niin runsaskätisesti, että pránalla ladattuja hiukkasia on enemmän kuin ihminen tarvitsee omaan käyttöönsä. Näitä käyttämättömiä hiukkasia poistuu ruumiista kaikkiin suuntiin terveysauran välityksellä mukaan lukien hiukkaset, joista kaikki prána on otettu. Näin ihminen on terveyden ja voiman lähde myös ympäristölleen luovuttaen jatkuvasti, joskin tiedostamatta elinvoimaa kaikille hänen läheisyydessään. Tämä prosessi voimistuu huomattavasti niiden toimesta, jotka ryhtyvät määrätietoisesti parantamaan muita mesmerismillä ja muilla tavoin, kuten näemme myöhemmässä luvussa.

Näiden mainittujen hiukkasten lisäksi on yleisesti tunnettua, että pieniä hiukkasia tiheästä fyysisestä ruumiista irtoaa jatkuvasti

ihmisen ruumiista hikoilussa ja muilla tavoin. Selvänäköinen näkee nämä hiukkaset hennonharmaana sumuna. Monet näistä hiukkasista ovat kiteisiä muodoltaan ja ovat siksi geometrisia kuvioita. Yksi yleisimmistä on suola, natriumkloridi, jonka muoto on kuutiomainen.

Ihminen, joka ei jostain syystä kykene järjestämään omaan käyttöönsä riittävästi prânaa, toimii usein ja tiedostamatta kuin sieni. Hänen fyysinen elementaalinsa vetää elinvoimaa kenestä tahansa herkästä ihmisestä, joka sattuu olemaan lähistöllä, omaksi hyödykseen ja usein uhrin vakavaksi vahingoksi. Tämä ilmiö on syynä niihin uupumuksen ja voimattomuuden tunteisiin, jotka usein valtaavat sen jälkeen, kun on ollut lähellä ihmisiä, jotka eivät itse ole kovin vahvoja ja joilla on valitettava vampyyrimainen kyky imeä muiden elinvoimaa. Sama saattaa tapahtua vakavammassa muodossa spiritualistisissa istunnoissa.

Kasvikuntakin imee elinvoimaa, mutta näyttää useimmissa tapauksissa käyttävän vain pienen osan sitä. Monet puut, etenkin mänty ja eukalyptus ottavat elinvoimapolloista lähes samat aineet kuin ihmisen eetteriruumiin ylempi osa ja luovuttavat pois kaikki vaaleanpunaisella prânalla ladatut ylimääräiset atomit, joita eivät itse tarvitse. Siksi sellaisten puiden läheisyys on äärimmäisen hyvää tekevää ihmisille, jotka ovat hermostollisesti lopussa.

Ruumiista poistuneista hiukkasista koostuva terveysaura on hyödyllinen suojellessaan ihmistä taudinaiheuttajien hyökkäykseltä. Terveenä ollessa hiukkaset heittyvät huokosista suorissa linjoissa suorakulmaisesti ruumiin pintaan nähden ja luoden terveysauralle raidallisen vaikutelman. Niin kauan kuin nämä viivat pysyvät kiinteinä ja suorina, ruumis on lähes täysin suojattu huonojen fyysisten vaikutusten, kuten taudinaiheuttajien hyökkäykseltä. Taudinaiheuttajat tosiasiallisesti torjutaan ja lennätetään pois prâna-voiman syöksähdyksen myötä. Mutta heikkous, ylirasitus, haava, masennus tai epäsäännöllisen elämän kohtuuttomuus voi aiheuttaa epätavallisen suuren prânan tarpeen, jotta tuhlaus tai vahinko ruumiissa saataisiin korjatuksi. Tämän seurauksena säteilevän prânan määrä vähenee, terveysauran linjat eivät ole suoria, vaan sekavia ja sotkussa. Silloin vastustuskyky on heikentynyt ja taudinaiheuttajien on helppo päästä sisään.

Kirjassa *The Science of Breath*, jonka on kääntänyt Râma Prasâd, todetaan, että luonnollinen etäisyys ruumiista prâna ”halon” kehäle on sisäänhengityksen aikana 10 ”sormea” ja uloshengityksessä 12.

Muita etäisyyksiä mainitaan seuraavasti: syödessä ja puhuessa 18, kävellessä 24, juostessa 42, yhdyselämässä 65, nukkuessa 100. Etäisyyden sanotaan pienenevän, kun ihminen voittaa halun, saavuttaa 8 siddhiä jne. Näyttää todennäköiseltä, joskaan ei varmalta, että tässä mainittu ”halo” on terveysaura. ”Sormet” tarkoittavat sormen leveyttä, ei pituutta, mikä on Intiassa käytetty arviointimenetelmä. Sekä eetteriaine että prâna taipuvat helposti ihmisen tahtoon. Siksi on mahdollista suojautua huomattavassa määrin yllä mainituilta vihamielisiltä vaikutuksilta kontrolloimalla tahdonponnistuksella elinvoima säteilyä terveysauran ulkoreunasta rakentamalla muuri tai kuori, joka ei läpäise taudinaiheuttajia ja estää myös sen, etteivät ne, joilla on vampyyritaipumuksia, ime elinvoimaa. Pienellä lisäponnistuksella kuoresta voidaan tehdä myös astraali- tai mentaalivaikutuksia läpäisemätön.

Kysymys eetterikuorista on niin tärkeä, että on tarpeen palata siihen myöhemmin tässä kirjassa täydemmin kuin nyt, kun käsiteltävänä on terveysaura. Pernakeskuksen kehitys tekee ihmisen kykeneväksi muistamaa astraalimatkinsa, joskin toisinaan vain osittain. Tietoinen liikkuminen astraaliruumiissa on kyky, joka on yhteydessä vastaavaan astraalikeskukseen. Epämääräiset muistot upeista lennoista halki ilmojen, joita meistä useimmilla on, ovat seurausta sattumanvaraisesta pernatsakran stimulaatiosta. Voidaan ohimennen mainita, että pernaa vastaavalla astraalikeskuksella on tehtävänään elinvoimaistaa koko astraaliruumis.

Luku 5

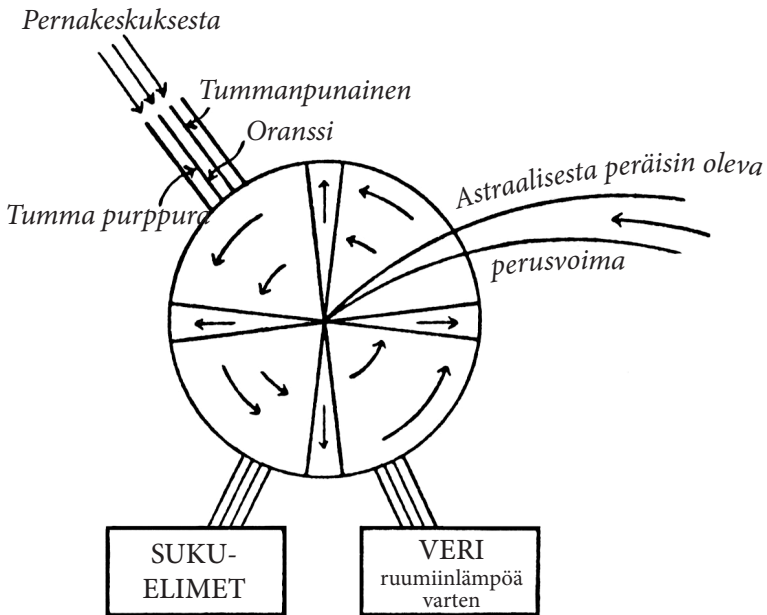
Selkärangan tyvikeskus

Ensimmäisen keskuksen eli selkärangan tyvessä olevan tsakan perusvoima säteilee neljässä puolassa. Se saa keskuksen näyttämään jaetulta neljään osaa, joiden välissä on tyhjää kuten risti, jota usein käytetään edustamaan tätä keskusta.

PIIRROS 5

SELKÄRANGAN TYVIKESKUS (a)

Normaali henkilö

Astraalikeskuksen tehtävä: kundalinin sijaintipaikka

Eetterikeskuksen tehtävä: kundalinin sijaintipaikka

Yleisilme: Liekehtivä oranssinpunainen. ”Puolien” lukumäärä neljä.

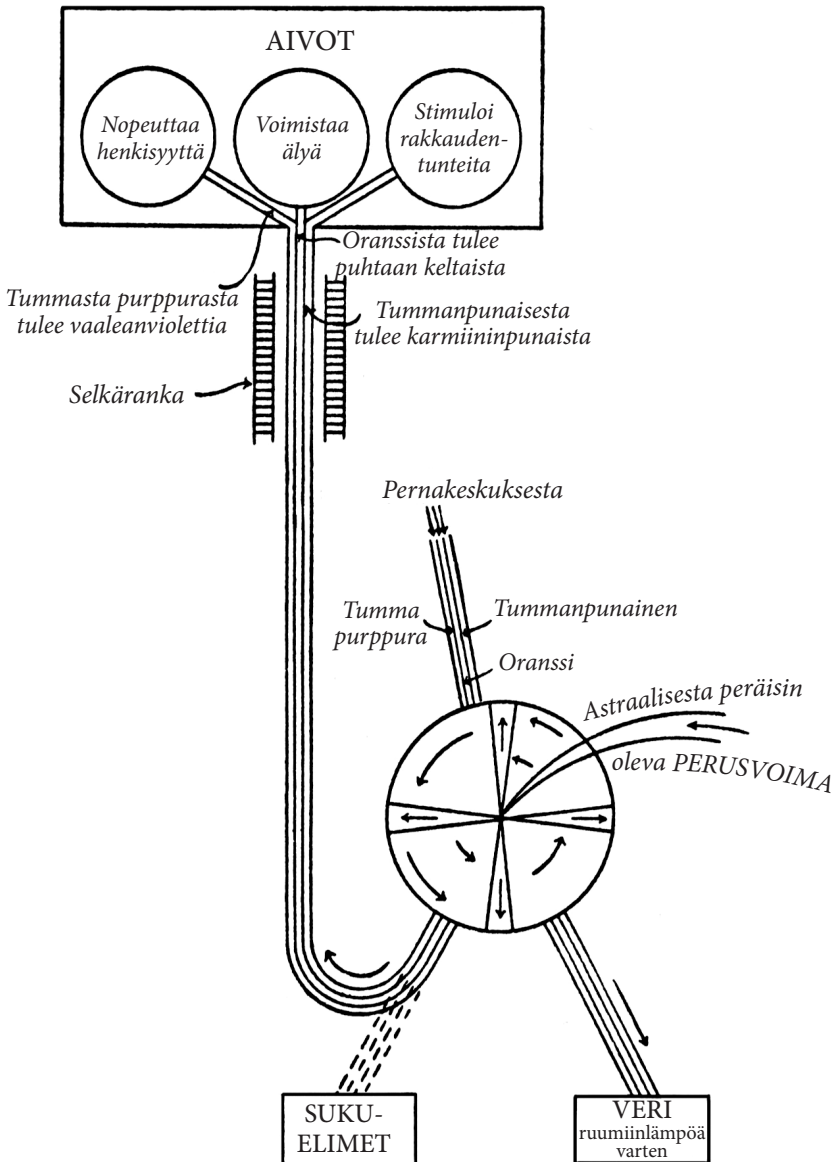
Huom. Kundalinilla on seitsemän voima-astetta eli kerrosta.

Kun tämä keskus on kohonnut täyteen aktiivisuuteen, se on vä-
riltään oranssin tulipunainen vastaten tarkasti tummanpunaisen ja
oranssin elinvoiman virtaa, joka tulee siihen pernatsakrasta. Voidaan
mainita, että keskuksen virtaavan elinvoimavirran väri vastaa aina
keskuksen väriä. Oranssin ja tummemman punaisen lisäksi myös
jonkin verran purppuranväristä elinvoimaa virtaa tähän keskuksen
ikään kuin spektri taittuisi kehän ympärillä ja värit alkaisivat jälleen
alemmasta oktaavista. Tästä keskuksesta oranssinpunainen säde virtaa
sukuelimiin ja energisoi seksuaalisuutta. Se näyttää myös menevän
vereen ja pitävän yllä ruumiinlämpöä.

Henkilö, joka sinnikkäästi kieltäytyy antamasta periksi alemmal-
le luonnolle, voi saada aikaan huomattavan ja tärkeän vaikutuksen.
Pitkän ja määrätietoisen yrityksen tuloksena oranssinpunainen säde
voidaan kääntää kulkemaan ylöspäin aivoihin, jossa kaikki kolme
altistuvat syvälliselle muuntumiselle. Oranssi kohotetaan puhtaaksi
keltaiseksi, ja se voimistaa älyllisiä kykyjä. Tummanpunaisesta tulee
karmiininpunaista, ja se lisää epäitsekkään rakkauden kykyä. Tumma
purppura muuttuu kauniin vaaleaksi violetiksi ja nopeuttaa olemuk-
sen henkistä puolta.

Kundalinin, käärmetulen sija on selkärangan tyvikeskuksessa. Tätä
käsitellään myöhemmässä luvussa. Tässä voimme vain huomauttaa,
että ihminen, joka on saanut aikaan edellä mainitun muutoksen, hu-
maa, etteivät aistihalut enää kiusaa häntä. Kun tulee tarpeelliseksi
nostattaa käärmetuli, hän on vapaa tämän prosessin vakavimmista
vaaroista. Kun ihminen on lopulta saanut muutoksen päätökseen,
oranssinpunainen säde kulkee suoraan selkärangan tyvikeskukseseen
ja virtaa sitten ylöspäin onttoa nikamakanavaa myöten aivoihin. Lie-
kehtivä risti symboloi toisinaan selkärangan tyvikeskuksessa asustavaa
käärmetulta.

PIIRROS 5
 SELKÄRANGAN TYVIKESKUS (b)
 Kehittynyt henkilö

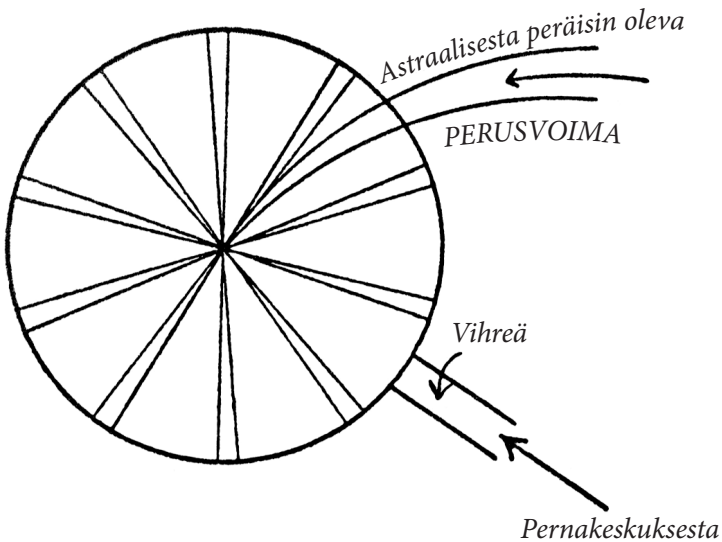

Luku 6

Napakeskus

Navassa oleva toinen keskus eli solar plexus ottaa vastaan perusvoimaa, joka säteilee kymmeneen suuntaan kymmentä aaltoilua eli terälehteä myöten. Sen vallitseva väri on merkillinen sekoitus erisävyyistä punaista, joskin melkoisesti vihreääkin on mukana. Se saa vihreän säteen pernakeskuksesta. Sama säde virtaa myös suolistoon elävöittäen maksan, munuaiset, sisäelimet ja ruoansulatuksen yleensä. Se keskittyy erityisesti solar plexukseen.

PIIRROS 6
NAPAKESKUS

Astraalikeskuksen tehtävä: Tunteminen: yleinen sensitiivisyys

Eetterikeskuksen tehtävä: Astraalivaikutusten tunteminen

Yleisilme: ”Punaisen eri sävyt, mukana paljon vihreää”.

”Puolien” lukumäärä: kymmenen

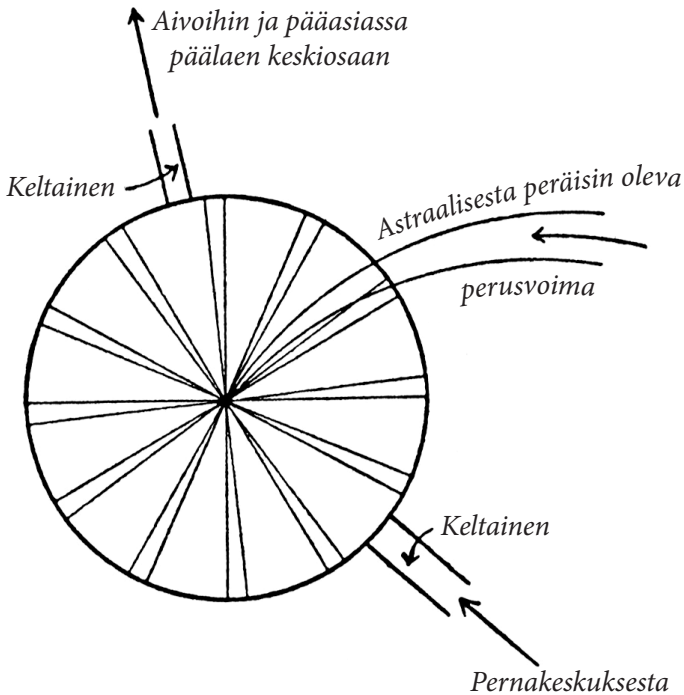
Keskus on kiinteästi yhteydessä erilaisiin tunteisiin. Kun vastaava astraalikeskus herää, se antaa kyvyn tuntea, sensitiivisyyden kaikenlaisille vaikutuksille, tosin vielä ilman tarkkaa ymmärrystä, joka on seurausta näkemistä tai kuulemista vastaavista kyvyistä. Kun tämä eetterikeskus aktivoituu, ihminen alkaa olla fyysisessä ruumiissa tietoinen astraalivaikutuksista tuntien epämääräisesti ystävällisyyttä tai vihamielisyyttä tai että jotkut paikat ovat miellyttäviä ja toiset epämiellyttäviä tietämättä kuitenkaan miksi. Tämän keskuksen sanskritinkielinen nimi on manipûra.

Luku 7

Sydänkeskus

Koska olemme jo käsitelleet kolmannen, pernan lähellä olevan keskuk-
sen, siirrymme neljanteen, sydänkeskukseen.

PIIRROS 7
SYDÄNKESKUS

Huom. Veri on keltaisen säteen kyllästämää ja kulkeutuu kaikkialle ruumiiseen sen välityksellä.

Astraalikeskuksen tehtävä: Astraalivärähtelyjen tajuaminen

Eetterikeskuksen tehtävä: Tietoisuus muitten tunteista.

Yleisilme: "Hehkuva kulta". "Puolien" lukumäärä 12.

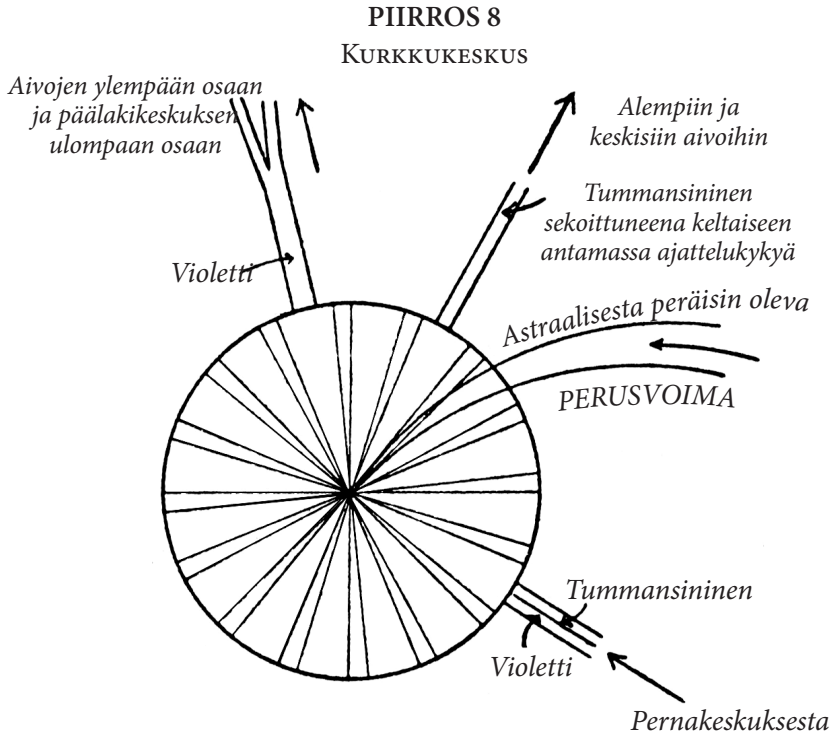
Tässä tsakrassa on kaksitoista puolaa eli sädettä, ja se hehkuu kullaväriä. Se saa keltaisen säteen pernakeskuksesta. Kun virtaus on täysi ja vahva, se antaa voimaa ja säännöllisyyttä sydämen toiminnalle. Virratessaan sydäntsakran ympäri keltainen säde tunkeutuu myös vereen ja päätyy kaikkialle ruumiissa. Se kulkeutuu myös aivoihin ja täyttää ne, mutta suuntautuu kuitenkin pääasiassa kaksitoistaterälehtiseen kukkaan seitsemännen eli ylimmän keskuksen keskellä. Se suo aivoille korkeasti filosofisen ja metafyyssisen ajattelun kykyä.

Kun vastaava astraalikeskus on herännyt, se antaa ihmiselle kyvyn ymmärtää ja tuntea sympatiaa ja ymmärtää vaistomaisesti muiden astraalientiteettien tunteita. Eetterikeskus tekee ihmisestä fyysisessä tietoisuudessaan tietoisien muiden iloista ja suruista ja saa hänet joskus jopa tuottamaan itsessään myötätunnosta heidän fyysisiä kipujaan ja tuskiaan. Sanskritiksi tätä tsakraa kutsutaan nimellä anâhata.

Luku 8

Kurkkukeskus

Tällä viidennellä tsakralla on kuusitoista puolaa ja siksi kuusitoista terälehteä eli jakautumaa. Se näyttää väriltään varsin siniseltä, mutta yleisvaikutelma on hopeanhohtoinen ja kimmeltävä muistuttaen kuunvaloa väreilevän veden pinnalla. Se saa sinivioletin säteen perna-tsakrasta. Tämä säde näyttää sitten jakautuva vaaleansinisen jäädessä

Astraalikeskuksen tehtävä: Kuulo

Eetterikeskuksen tehtävä: Eetteri- ja astraalikuulo

Yleisilme: ”Hopeainen ja hohtava melkoisesti sinistä mukana”.

”Puolien” lukumäärä 16.

kulkemaan kurkkutsakran kautta ja elävöittämään sen, kun taas tummansininen ja violetti siirtyvät aivoihin. Vaaleansininen tuo terveyttä kurkun seutuun ja voimaa ja elastisuutta suuren laulajan tai puhujan äänihuuliin. Erityinen loistokkuus tässä on tämän säteen toiminnan tulosta.

Tummansininen levittäytyy aivojen alempiin keskiosiin, kun taas violetti virtaa ylempään osaan antaen erityistä voimallisuutta päälakitsakralle. Se leviää 960 terälehden kautta keskuksen ulko-osissa.

Sininen säde sekoittuneena (sydänkeskuksesta lähtöisin olevaan*) keltaiseen stimuloi tavallista ajattelua. Joissakin idiotismin muodoissa keltaisen ja sinivioletin virtaus aivoihin on melkein estynyt. Korkeasti henkistyyppinen ajattelu ja tunne näyttävät riippuvan suuresta määrin violetista säteestä. Vastaavan astraalikeskuksen herääminen antaa kyvyn kuulla astraalitasolla, toisin sanoen kyvyn, joka tuottaa astraalimaailmassa samanlaisen vaikutuksen kuin mitä kutsumme kuuloksi fyysisessä maailmassa. Kun eetterikeskus on herätetty, ihminen kuulee fyysisessä tietoisuudessaan ääniä, jotka tekevät hänelle kaikenlaisia ehdotuksia. Hän voi kuulla musiikkia tai vähemmän miellyttäviä ääniä. Kun se on täysin toiminnassa, se tekee ihmisestä selväkuuloisen eetteri- ja astraalimaailmassa. Tämän keskuksen nimi sanskritiksi on visuddha.

---

* Ks. luku 7.

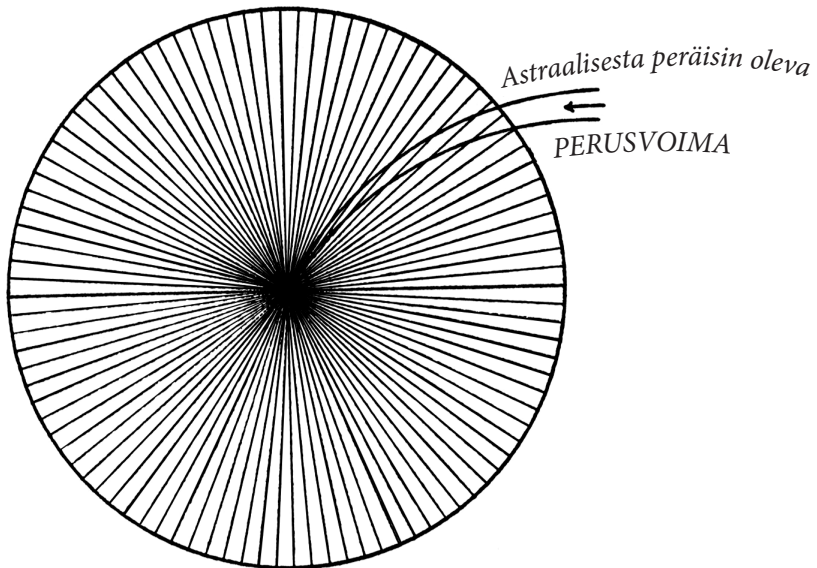
Luku 9

Otsakeskus

Kuudennessa keskuksessa, joka sijaitsee kulmakarvojen välissä, on 96 puolaa. Intialaisissa kirjoissa mainitaan kuitenkin sillä olevan vain kaksi terälehteä. Tähän on todennäköisesti syynä se, että se näkyy olevan ulkonäöltään jakautunut kahteen puolikkaaseen. Toinen niistä on valtaosaltaan ruusunpunainen, joskin mukana on aika paljon keltaista, ja toinen sinipurppurainen.

PIIRROS 9

OTSAKESKUS

Astraalikeskuksen tehtävä: Näkö.

Eetterikeskuksen tehtävä: Selvänäköisyys. Suurentamiskyky.

Yleislime: Puoliksi ”valtaosin ruusunpunainen paljon keltaista mukana”; puoleksi ”valtaosin eräänlainen sinipurppura”.

”Puolien” lukumäärä 96.

Kirjoittaja ei ole kyennyt löytämään erityistä kuvausta prâna-virran lähteestä, joka virtaa tähän tsakraan. Tosin C. W. Leadbeaterin kirjassa *The Inner Life* mainitaan, että keskuksen toisen puolikkaan sinipurpurainen ulkonäkö on sama kuin erityistyyppisen elinvoiman värit, jotka elävöittävät sitä. Tämä viittaisi siihen, että tummansininen (ja violetti?) säde kulkisivat kurkkukeskuksen kautta ja etenisivät aivoihin. Vastaavan astraalikeskuksen kehittyminen suo kyvyn havaita tarkasti astraalikohteiden luonto ja muoto sen sijaan, että vain aistisi niiden läsnäolon epämääräisesti. Eetterikeskuksen herääminen saa ihmisen näkemään kohteita ja saamaan valvenäkyjä paikoista ja ihmisistä. Kun keskus on vasta aloittelemassa heräämistään, maisemien ja pilvien väri havaitaan puoliksi. Täydessä kehityksessään se tuo selvänäköisyyden. Suurenmoinen kyky suurentaa tai pienentää se, mitä katsotaan, on yhteydessä tähän keskukseen. Siitä on kuvaus luvussa eetterinäöstä. Sanskritiksi tämä keskus tunnetaan nimellä ajnâ.

Luku 10

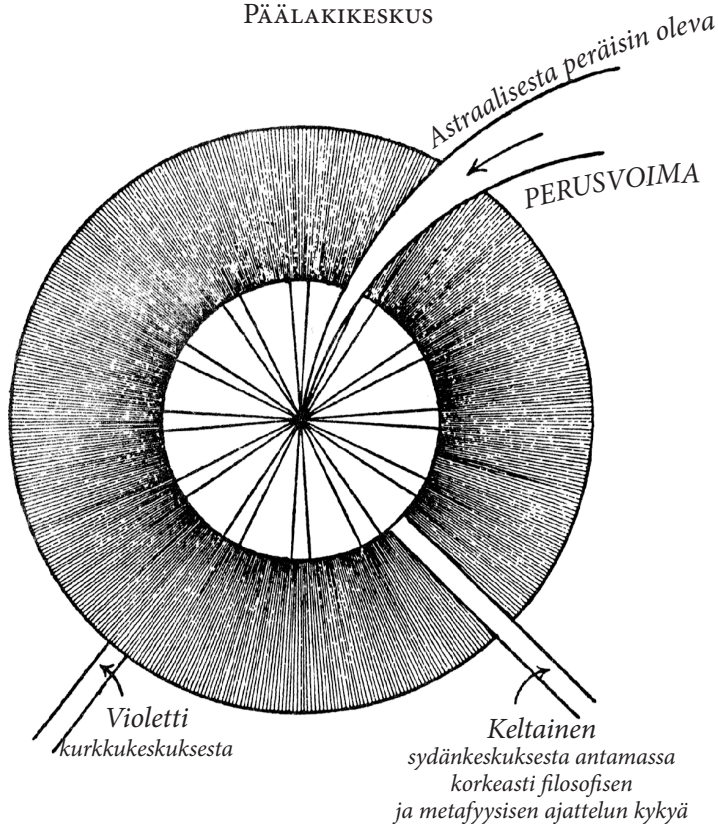
Päälakikeskus

Tämä seitsemäs, päälalla sijaitseva keskus on rakenteeltaan hiukan erilainen kuin kuusi muuta. Sitä kuvataan intialaisissa kirjoissa tuhatlehtiseksi lootukseksi, mutta oikea primäärivoiman säteitten määrä on 960. Lisäksi sillä on eräänlainen lisäpyörre tai minitoiminta keskiosassaan. Siinä on 12 aaltoilua aivan sitä itseään varten. Täydessä toiminnassaan tämä tsakra on mahdollisesti kaikkein loistavin. Se on täynnä sanoinkuvaamattomia kromaattisia efektejä, ja se värähtelee käsittämättömällä nopeudella. Keskiosa on hehkuvan valkoinen häivähähdys kultaa sydämessä. Keskuksen uloimmat osat ottavat vastaan kurkkutsakran kautta kulkevan violetin säteen, kun taas keskus vastaanottaa keltaista sädettä sydäntsakrasta. Vastaavan astraalikeskuksen herääminen täydentää astraalielämän ja sallii ihmisen täydentää kykyjään.

Erään ihmistyyppin kohdalla kuudetta ja seitsemättä eetteritsakraa vastaavat astraalitsakrat yhtyvät aivolisäkkeessä, joka on käytännöllisesti katsoen ainoa suora linkki fyysisen ja korkeampien tasojen välillä. Toisessa ihmistyyppissä kuudes tsakra on edelleen kiinnittyneenä aivolisäkkeeseen ja seitsemäs kallistuu, kunnes ottaa kiinni surkastuneeseen elimeen, joka tunnetaan nimellä käpyrauhanen, joka tämän tyyppin ihmisillä tulee suoraksi kommunikaatiolinjaksi alemman mentaalisen kanssa kulkematta välittävän astraalitason kautta kuten tavallista. Tämä selittää, miksi käpyrauhanen kehittymistä korostetaan toisinaan.

Eetterikeskuksen herääminen tekee ihmiselle mahdolliseksi jättää fyysinen ruumiinsa sen kautta täysin tietoisena ja palata takaisin siihen ilman tavanomaista katkoa niin, että hänen yö- ja päivätietoisuutensa on katkeamaton.

PIIRROS 10
PÄÄLAKIKESKUS

Yleisilme:

Keskiosa: "hohtavan valkoinen, häivähdys kultaa"

Ulompi osa: "häikäisevin kaikista, täynnä sanoinkuvaamattomia kromaattisia efektejä"

"Puolien" lukumäärä: keskiosassa 12, ulommassa osassa 960.

Astraalikeskuksen tehtävä: Täydentää kykyjä ja tekee ne täydellisiksi.

Eetterikeskuksen tehtävä: Antaa jatkuvuutta tietoisuudelle.

Roomalaiskatolisen kirkon harjoittaman tavan takana ajaa päälaki paljaaksi tonsuuriksi oli tarkoitus jättää brahmarandra-tsakra paljaaksi, jotta mikään ei estäisi psyykkistä voimaa, jota pyrittiin nostamaan meditaatiossa.

Luku 11

Eritteet

Aivan kuten kiinteä fyysinen ruumis käyttää materiaalejaan ja erittää jätteet viiden erityselimen – ihon, keuhkojen, maksan, suoliston ja munuaisten – kautta, niin eetteriruumiskin käyttää materiaalia, jota sille tarjoillaan fyysisen ruoan kautta ja imeyttämällä elinvoimapallosista. Myös se erittää jätehiukkaset monin eri tavoin. Liitteenä on taulukko ja selitän tulokset tässä. Hengityksen ja ihohuokosten kautta poistuu sinertävänvalkoisia hiukkasia, joista prâna on käytetty. Hiukkasissa on vielä jäljellä hiukan ruusunpunaista prânaa, jota on jäänyt yli ruumiin tarpeen ja myös hiukkasia kurkkutsakran sinisistä säteistä.

Erityselimien kautta kulkevat vihreän säteen tyhjentyneet atomit ruoansulatuksesta ja myös tavallisen ihmisen tapauksessa punaoranssista säteestä. Päälaen kautta kulkevat tummansinisen ja violetin säteen atomit. Kehittyneessä ihmisessä, joka on saanut aikaan punaoranssin säteen suunnanmuutoksen ylöspäin, tämän säteen hiukkaset poistuvat päälaen kautta. Nämä muodostavat liekehtivän putouksen, jota osoittaa liekki muinaisten Buddhan ja muiden pyhimysten patsaissa. Prânasta tyhjentyneistä atomeista tulee taas kerran samanlaisia muiden atomien kanssa. Ruumis imee itseensä jotkut niistä käytettäväksi erinäisissä yhdistelmissä, joita valmistuu jatkuvasti. Tarpeettomat heitetään pois minkä tahansa sopivan kanavan kautta.

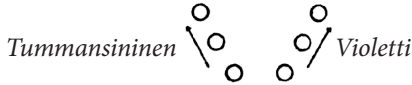
Lisäksi eetterisen kaksoispuolen ainetta heitetään myös jatkuvasti pois ruumiista ihohuokosten kautta kuten mitä tahansa kaasumaista ainetta. Sen seurauksena lähellä toisiaan olevat imevät itseensä toistensa eetteripäästöjä. Eetteriaineen säteily on voimakkainta sormenpäistä ja varpaista. Siksi näiden ruumiinosien moitteeton puhtaus on tärkeää. Henkilö, jolla on mustat kynnenaluset, kaataa jatkuvasti epätervettä virtausta eetterimaailmaan.

Koska ruumiin fyysiset päästöt ovat suuressa määrin suoloja, ne näyttäytyvät selvänäköiselle monenlaisina pikkumuotoina, kuten

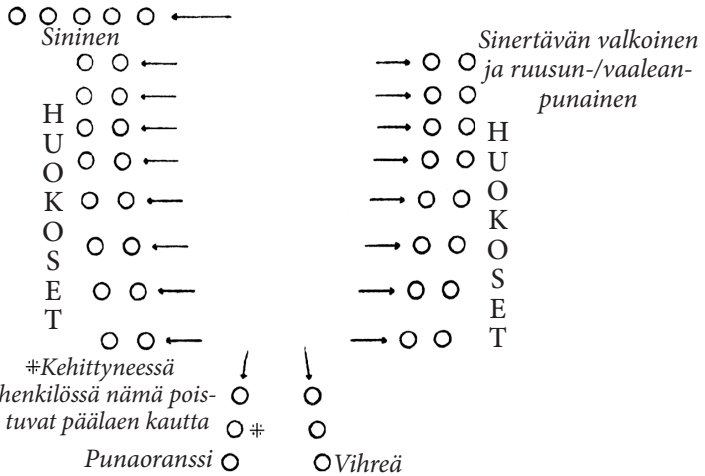
PIIRROS 11

ERITTEET

AIVOT

HENGITYS

ERITYSELIMET

Huom. Kun elinvoima on kulutettu loppuun joistakin hiukkaista, niitä käytetään rakentamaan tai ravitsemaan eetteriruumista.

kuutio, tähdet ja kaksoispyramidit. Terveiden menetys, tunnealto tai jopa tarkka ajatuskulku voi vaikuttaa näiden pikkuhiukkasten ominaisuuksiin. Professori Gatesin kerrotaan sanoneen tässä yhteydessä, että a) elävän ruumiin materiaalipäästöt vaihtelevat mielentilan ja fyysisen terveyden mukaan; b) päästöjä voidaan testata seleenisuolojen reaktioilla; c) reaktioille on ominaista mentaalisten vaikutelmien mukaiset värisävyt; d) tähän mennessä on jo löydetty 40 erilaista tunnettuotetta, kuten hän niitä kutsuu.

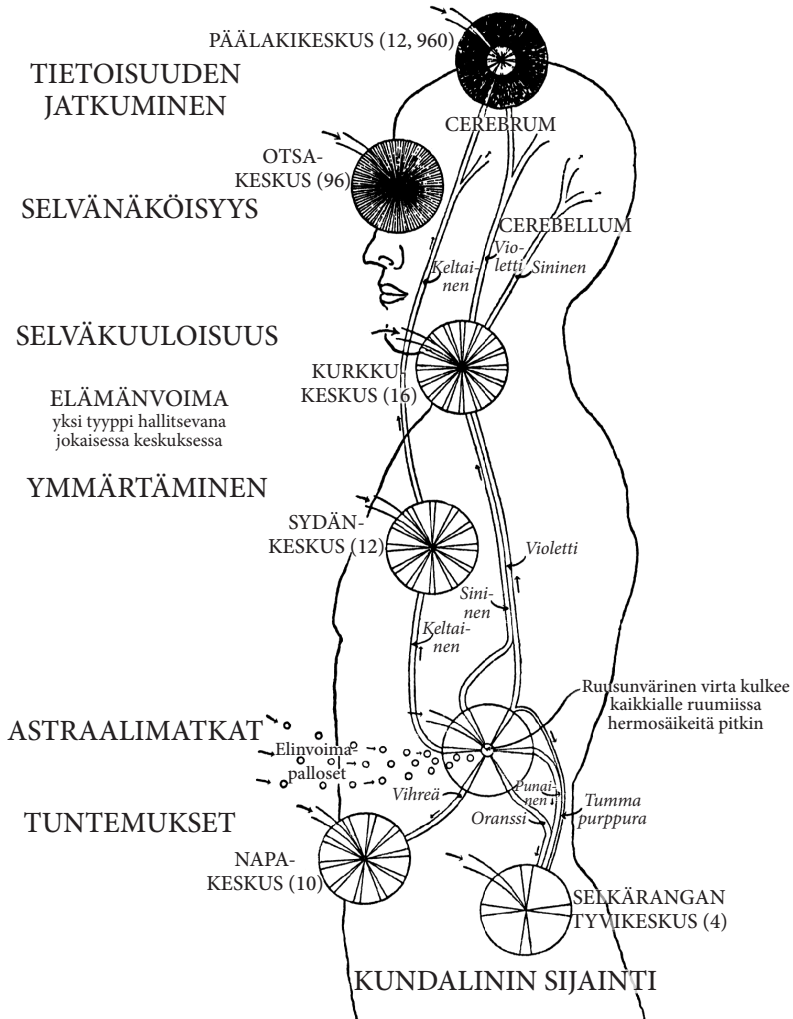
Luvut kahdesta yhteentoista on esitetty oheisessa taulukossa.

N:o	Sijainti	Puolat	Värit	Ottava vastaan	Lähetää	Elimet	Astraalikeskus	Eetterikeskus
1	Selkärangan tyvi	4	Liekehtivä puna-oranssi	Oranssia ja punaista perna-keskuksesta		Sukuelimet, veri, ruumiinlämpö	Kundalini. Kulkeutuu muihin keskuksiin ja elävöittää ne.	Kundalini. Kulkeutuu muihin keskuksiin ja elävöittää ne.
2	Napa	10	Punaisen sävyt, paljon vihreää	Vihreää perna-keskuksesta		Solarplexus, maksa, munuaiset, ruoansulatus, suolisto	Tuntemuksena yleinen sensitiivisyys	Tuntemuksena astraaliset vaikutukset
3	Perna	6	Säteilevä		Siniviolettiä kurkkuun, keltaista sydämeen, vihreää solarplexukseen, ruusunpunaista hermostoon, punaoranssia selkär. tyveen		Antaa elinvoiman astraaliruumiille. Kyky matkata tietoisena.	Antaa elinvoiman fyysiselle ruumiille. Astraalimatkojen muistaminen.
4	Sydän	12	Hohtava kulta	Keltaista perna-keskuksesta	Keltaista vereen, aivoihin ja päälakikeskukseen		Astraalivärähtelyjen ymmärtäminen	Tietoisuus muiden tunteista
5	Kurkku	16	Hopea, hohtava sininen	Siniviolettiä perna-keskuksesta	Tumman-sinistä aivoihin, violettiä yläaivoihin ja päälakikeskukseen		Kuulo	Eetteri- ja astraalikuulo
6	Kulmakarvojen väli	96	Ruusunpunainen ja keltainen ja sinertävä purppura				Näkö	Selvänäkö ja suurentaminen
7	Päälaki	12 960	Keskus: hehkuva valkoinen ja kulta. Ulko-osa: kromaattiset vaikutukset.	Keltaista sydänkeskuksesta. Violettiä kurkku-keskuksesta.			Täydentää kykyjä	Tietoisuuden jatkuvuus
8 9 10	Ei käytetä ”valkoisessa magiassa”.							
1	<i>Kehittyneessä ihmisessä selkärangan tyvi</i>	4	Liekehtivä oranssi	Oranssi ja punainen perna-keskuksesta		Oranssia selkärankaa pitkin aivoihin: muuttuu keltaiseksi ja stimuloi älyä. Tummanpunaista selkärankaa pitkin aivoihin: muuttuu karmiininpunaiseksi ja stimuloi rakkautentunteita. Tumma purppura selkärankaa pitkin aivoihin: muuttuu vaaleanvioletiksi ja stimuloi henkisyttä.		

Sama informaatio sisältyy myös jakelukaavioon, joka esittää synteetin näistä prosesseista graafisesti prânan virtaamisesta auringosta niiden hiukkasten eliminoimiseen ruumiista, joista prâna on otettu. Seuraavassa piirroksessa esitetään eetterikeskusten ja elinvoiman virtausten sijainti ihmisruumiissa ja muuta hyödyllistä informaatiota.

PIIRROS 13

IHMINEN JA HÄNEN EETTERISET KESKUKSENSA

Luku 13

Kundalini

Kuten olemme jo nähneet, kundalini eli käärmetuli on yksi auringosta lähtöisin olevista voimista. Se on täysin erillinen ja eroavainen sekä fohatista että prânasta. Nykyisen tietämyksen mukaan sitä ei voi muuttaa näihin muihin voimamuotoihin. Kundalinia on kutsuttu käärmetuleksi, tulivoimaksi ja maailman äidiksi. Selvänäköiselle se näyttäytyy todellakin nestemäisen tulen kaltaisena, kun se syöksähtää ruumiin läpi. Sen kulun on määrä olla spiraalinmallinen kuin kiemurteleva käärme. Maailman äidiksi kutsuminen on paikallaan, koska sen välityksellä elävöitetään erilaiset käyttövälineemme.

Selkärangan ja kundalinin vanha symboli on thyrssossauva, joka on sauva, jonka päässä on männynkäpy. Intiassa on sama symboli, mutta sauvan asemesta käytetään bambukeppiä, jossa on seitsemän niveltä. Ne edustavat luonnollisesti seitsemää tsakraa eli voimakeskusta. Joissakin mysteerimuunnoksissa käytettiin tietävästi tulta sisältävää onttoa rautatankoa thyrsoksen asemesta. Sanotaan, että nykyaikainen parturinliikkeen mainospylväs, jossa on spiraalinauha ja nuppi päässä, tarkoittaa samaa. Se on hyvin vanha symboli, ja nykyajan parturi onkin muinaisten kirurgien jälkeläinen. Hän harjoitti myös alkemiaa, joka on alun perin enemmän henkinen kuin aineellinen tiede.

Kundalinia esiintyy kaikilla tasoilla, joista jotakin tiedämme ja sekin esiintyy voimaltaan seitsemänasteisina kerroksina.

Astraaliruumis oli alun perin melkein liikkumaton, vain heikosti tiedostava massa, jolla ei ollut minkäänlaista erityistä voimaa tehdä mitään eikä selkeää tietoa ympäröivästä maailmasta. Sitten kundalini herätettiin astraalitason keskuksessa, joka vastaa selkärangan tyvikeskusta. Se siirtyi toiseen keskukseseen lähelle napaa ja elävöitti sen herättäen astraaliruumiissa kyvyn tuntea ja olla sensitiivinen ilman tar Kempaa ymmärrystä. Sitten kundalini siirtyi järjestyksessä kolmanteen (perna), neljänteen (sydän), viidenteen (kurkku), kuudenteen (otsa) ja seitsemänteen (päälaki) keskukseseen herättäen kussakin erilaisia kykyjä, kuten on kuvattu edellisissä luvuissa.

Mekanismi, jolla tulemme tietoisiksi astraalitapahtumista, on mielenkiintoinen, ja se tulisi kaikkien ymmärtää. Vaikka meillä fyysisessä ruumiissa on erityiset elimet näkemiseen, kuulemiseen ja muuhun ja ne sijaitsevat määrättyissä ja pysyvissä kohdissa ruumista, niin astraaliruumiissa on aivan toisenlainen järjestely. Erikoistuneita elimiä ei tarvita samaan tulokseen pääsemiseksi.

Astraaliruumiin aine on jatkuvassa liikkeessä, sen hiukkaset kellevät ja pyörivät kuin kiehuva vesi, ja kaikki ne kulkevat vuorollaan jokaisen voimaketuksen läpi. Jokaisella näistä keskuksista on kyky saada astraaliruumiin hiukkaset vastaamaan tiettyihin värähtelyihin, jotka vastaavat niitä, joita fyysisessä maailmassa kutsumme valoksi, ääneksi, lämmöksi jne. Kun astraalikeskukset on elävöitetty ja toimintakunnossa, ne tuovat nämä erilaiset kyvyt koko astraaliruumiin aineen ulottuville niin, että se kykenee käyttämään kykyjään missä osassa itseään tahansa. Sen seurauksena astraaliruumiissa toimiva ihminen voi nähdä yhtä hyvin edessään, takanaan, ylä- tai alapuolellaan olevat kohteet. Tsakroja eli keskuksia ei siksi voi pitää aistieliminä termin tavanomaisessa mielessä, vaikka ne antavatkin astraaliruumiille kyvyn aistia.

Mutta vaikka nämä astraaliaistit olisivat täysin heränneinä, ei se tarkoita, että ihminen kykenisi tuomaan fyysiseen ruumiiseensa mitään tietoisuutta niiden toiminnasta. Hän saattaa olla fyysisessä tietoisuudessaan täysin tietämätön niistä. Ainoa tapa, jolla tietoisuus astraalikeskuksesta voidaan tuoda fyysisiin aivoihin, on herättää ja aktivoida vastaavat eetterikeskukset. Metodi on sama kuin astraaliruumiin kohdalla käytetty, nimittäin kundalinin herättäminen, joka on nukkuvana eetteriaineessa lähellä selkärangan tyveä.

Herättäminen tapahtuu päättäväsellä ja pitkään jatkuvalla tahdonponnistuksella. Selkärangan tyvikeskuksen saattaminen aktiiviseksi on itse asiassa juuri kundalinin heräämistä. Kun se kerran on herätetty, toiset keskuksat elävöityvät kukin vuorollaan sen voiman vaikutuksesta. Tuloksena näissä keskuksissa on vastaavissa astraalikeskuksissa kehitettyjen kykyjen tuominen fyysiseen tietoisuuteen.

Jotta päästäisiin näihin tuloksiin, on välttämätöntä, että käärmetuli liikkuu tsakrasta toiseen tietyissä järjestyksessä ja tietyllä tavalla, joka vaihtelee eri ihmistyyppien mukaan. Okkultistit, joilla on ensikäden tietoa asiasta, ovat aina äärimmäisen varovaisia antaessaan vinkkejä järjestyksestä, jossa käärmetulen tulee kulkea keskusten läpi. Syy tähän

on, että vakavat vaarat, joiden vakavuutta on tuskin mahdollista korostaa, odottavat niitä, jotka nostattavat kundalinia sattumalta tai ennenaikaisesti. Vakavimmat varoitukset osoitetaan kaikenlaisia yrityksiä kohtaan, ennen kuin aika on täysin kypsä ja ennen kuin se voidaan tehdä Mestarin tai kokeneen okkultistin ohjauksessa.

Ennen kuin kundalini on herätetty, on ehdottoman tärkeää, että määrätty moraalisen puhtauden aste on saavutettu ja että tahto on riittävän vahva kontrolloimaan voimaa. Jotkut käärmetuleen liittyvistä vaaroista ovat puhtaasti fyysisiä. Sen hallitsematon liike aiheuttaa usein kovaa fyysistä kipua ja voi helposti repiä kudoksia ja jopa tuhota fyysisen elämän. Se voi myös tehdä pysyvää vahinkoa fyysisistä ylempille käyttövälineille.

Eräs hyvin yleinen vaikutus sen herättämisestä ennenaikaisesti on, että se syöksähtää alaspäin ruumiin alempiin keskuksiin ylempien sijaan, mistä on seurauksena vähemmän toivottavien intohimojen kiihottuminen. Ne voimistuvat helposti siinä määrin, että ihmisen on melko mahdotonta vastustaa niitä. Sellaisen voiman kynsissä hän on avuton kuin uimari hain hampaissa. Sellaisista ihmisistä tulee satyyreja, turmeltuneita hirviöitä, jotka ovat sellaisen voiman armoilla, joka ei ole missään mittasuhteissa ihmisen kykyyn panna vastaan. On todennäköistä, että he saavat joitain yliluonnollisia kykyjä, mutta ne tarjoavat palveluksiaan vain saattamalla ihmisen yhteyteen sellaisten ihmisen kehitystason alapuolella olevien olentojen kanssa, joiden kanssa ihmiskunnan ei ole tarkoitus olla missään tekemisissä. Tästä kurimuksesta pääseminen voi viedä useita inkarnaatioita. On olemassa mustan magian koulukunta, joka käyttää tarkoituksellisesti tätä voimaa näin. Alempiin voimakeskukseen, joita tämä koulukunta käyttää, eivät hyvän lain eli valkoisen magian seuraajat kajoa.

Ennenaikainen kundalinin herääminen voimistaa myös kaikkea ihmisen luonnossa osuen tosiasiassa helpommin alempiin huonoihin ominaisuuksiin kuin hyviin. Esimerkiksi kunnianhimo mentaaliruumiissa herää helposti ja kasvaa suunnattomiin mittasuhteisiin. Älyllisen voiman voimistumisen myötä tulee epänormaali ja saatanallinen ylpeys. Kundalini ei ole tavanomainen voima, vaan jotakin vastustamatonta. Jos asiasta tietämätön sattuu onnettomuudekseen herättämään sen, hänen tulisi välittömästi kysyä neuvoa joltain, joka ymmärtää täysin tällaisia asioita. Kuten *Hathayogapradipikassa* sanotaan: ”Se vapauttaa joogit ja tekee tyhmästä orjan.”

On joitakin harvoja tapauksia, joissa kundalini on herännyt spontaanisti niin, että voi tuntea himmeän hehkun, ja se voi joskus, tosin harvoin lähteä itsekseenkin liikkeelle. Siinä tapauksessa se todennäköisesti aiheuttaa kovaa kipua. Koska kulkuväyliä ei ole valmistettu sitä varten, sen on raivattava itselleen tie polttaen runsaat määrät eetterikuonaa, mikä on aina tuskallista.

Sellaisissa tapauksissa voima tavallisesti syöksyy ylöspäin selkärangan sisäosia pitkin sen sijaan, että se seuraisi spiraalireittiä, johon okkultisti on harjaantunut ohjaamaan sen. Täytyy yrittää pysäyttää ylöspäin suuntautuva syöksy, mikäli mahdollista. Mikäli se osoittautuu mahdottomaksi, kuten on hyvin mahdollista, se todennäköisesti syöksyy pään läpi ja vapautuu ilmakehään saamatta aikaan muuta vahinkoa kuin jonkinasteista heikkoutta. Se voi myös aiheuttaa tilapäisen tajunnan menetyksen. Todella vakavat vaarat ovat yhteydessä alaspäiseen, ei ylöspäiseen syöksyyn.

Kuten jo lyhyesti mainittu kundalinin päätehtävä okkulttisessa kehityksessä on virrata läpi eetteristen voimakeskusten ja elävöittää ne niin, että ne tuovat fyysiseen tietoisuuteen astraalikokemukset. *Hiljaisuuden ääni* opettaa, että otsakeskuksen elävöittäminen tällä tavoin tekee kykeneväksi kuulemaan Mestarin ääntä, toisin sanoen egon eli korkeamman itsen ääntä. Tämä selittyy sillä, että kun aivolisäke toimii täydellisesti, se tarjoaa täydellisen linkin astraali- ja fyysisen tietoisuuden välillä. Kundalinin hallitseminen täytyy toistaa jokaisessa inkarnaatiossa, koska jokaisessa elämässä ruumiit ovat uudet, mutta kun se on kerran kunnolla opittu, toistaminen on helppo juttu.

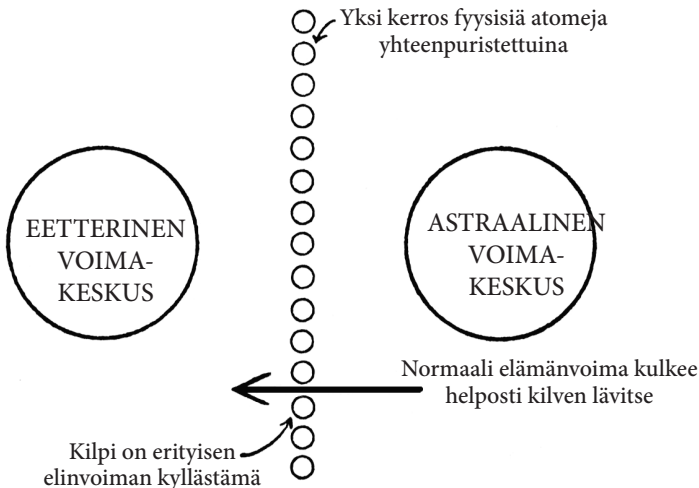
Fyysisen tietoisuuden ja egon välisellä linkillä on vastaavuutensa korkeammilla tasoilla, mikä tarkoittaa egon linkkiä monadin tietoisuuden kanssa ja monadin linkkiä Logoksen tietoisuuden kanssa. Ikä ei näytä vaikuttavan tsakrojen kehittämiseen kundalinin avulla, mutta terveys on välttämätöntä, koska vain vahva ruumis kestää rasituksen.

Luku 14

Atomiverkko

Olemme jo nähneet, että astraaliruumiin ja eetterisen kaksoispuolen tsakrojen välillä on hyvin läheinen yhteys. Näiden kahden keskussarjan välissä ja niiden sisällä on tavalla, jota ei ole helppo selittää, verkko tai verho, joka koostuu yhdestä ainoasta kerroksesta fyysisiä atomeja, jotka ovat kutoutuneet toisiinsa ja painautuneet pieneen tilaan. Ne täyttää erityisenlainen prâna. Prâna, joka normaalisti tulee astraaliseen fyysiseen, on sellaista, että se voi aivan helposti päästä atomisen suojakilven lävitse, vaikka se estää kaikkia muita voimia, jotka eivät voi käyttää kummankin tason atomista ainetta, pääsemästä läpi.

PIIRROS 14
ATOMINEN SUOJAKILPI

Kilven tehtävä: Estää astraalivaikutuksia pääsemästä ennenaikaisesti fyysiseen tietoisuuteen.

Kilpeä vahingoittavat: (1) Emotionaalinen shokki, kuten pelko, viha.
(2) Alkoholi. (3) Huumeet, myös tupakka,
(4) ”Kehittymisen tavoittelu yhdellä istumalla”.

Kilpi on siten luonnon tarjoama suoja astraali- ja fyysisen tason välisen yhteyden ennen aikaista avautumista vastaan. Jollei tätä viisasta varotoimea olisi, kaikenlaiset astraalikokemukset valuisivat fyysiseen tietoisuuteen, jossa ne eivät useimpien ihmisten tapauksessa tekisi muuta kuin vahinkoa. Astraalientiteetti voisi tuoda mukanaan voimia, joita tavallinen ihminen ei olisi valmistautunut kohtaamaan ja joiden kohtaamiseen hänellä ei olisi voimia. Ihminen olisi vaarassa joutua minkä tahansa astraalientiteetin riivaamaksi, joka haluaisi ottaa haltuunsa ihmisen käyttövälineen.

Atomikilpi toimii siis tehokkaana turvana näitä epätoivottavia satumuksia vastaan. Se myös estää normaalioloissa unielämän selkeän mieleen palauttamisen pääsemästä fyysisten aivojen tietoisuuteen. Se aiheuttaa myös hetkellisen tajuttomuuden, joka aina tapahtuu kuolemassa. Palaava astraaliruumis onnistuu satunnaisesti tuomaan hetkellisen vaikutelman eetteriseen kaksoispuoleen ja kiinteään ruumiiseen niin, että kun fyysinen ruumis herää, sillä on mukanaan eloisan muiston kosketus. Se häviää tavallisesti nopeasta ja yritys palauttaa se mieleen tekee onnistumisen aina mahdottomammaksi, koska jokainen yritys synnyttää fyysisissä aivoissa värähtelyjä, jotka jyräävät herkemät astraaliset värähtelyt.

Siksi on selvää, että kilven vahingoittumisessa millä tahansa tavalla on kyse vakavasta vahingosta. Se voi tapahtua usealla tavalla. Emotionaalinen shokki tai mikä tahansa voimakas pahanlaatuinen tunne, joka aiheuttaa räjähdysksen astraaliruumiissa, voi saada aikaan vaikutuksen, joka hajottaa hienon verkon ja tekee ihmisen hulluksi, kuten sitä kutsumme. Samoin kauhea pelko tai vihanpurkaus voi tehdä tämän. Transsissa toimivaksi medioksi harjoittelu voi myös vahingoittaa verkkoa ja avata ovia, jotka luonto on tarkoittanut pidettäväksi suljettuina.

Tietyt lääkkeet, erityisesti alkoholi ja kaikki narkoottiset aineet, joista tupakka on yksi, sisältävät ainetta, joka hajotessaan haihtuu ja sallii osan aineesta siirtyä fyysiseltä astraalitilaan. Ravitsemusopista kiinnostuneita ja niitä, jotka ovat tutkineet myrkköjen vaikutusta, kiinnostaa tietää, että jopa tee ja kahvi sisältävät tällaista ainetta, joskin niin vähäisessä määrin, että vain pitkäaikainen väärinkäyttö tuo vaikutuksen esiin. Kun tämä tapahtuu, nämä ainesosat syöksyvät tsakrojen lävitse vastakkaiseen suuntaan kuin mihin ne on tarkoitettu. Kun näin tapahtuu toistuvasti, ne vahingoittavat ja lopulta tuhoavat hienon verkon.

On vain kaksi tapaa, joilla verkon vahingoittaminen tai tuhoaminen saadaan aikaan riippuen kyseessä olevan ihmistyyppin ja hänen eetteri- ja astraaliruumiinsa ainesosien suhteista. Ensimmäisen kohdalla haihduttavan aineen syöksähdys oikeasti polttaa verkon pois ja murtaa siten luonnon muodostaman esteen. Toisen tyyppin osalta haihduttavat aineosat kovettavat atomin, kontrolloivat ja halvaannuttavat sen sykkeen niin, että se ei enää voi kuljettaa erityislaatuista prânaa, joka kutoo sen verkoksi. Verkko ikään kuin luutuu ja sen sijaan, että toiselta tasolta tulisi jotakin liikaa, hyvin vähän mitään pääsee läpi mistään. Nämä kaksi tyyppiä tunnistaa helposti. Ensimmäisessä tapauksessa esiintyy juoppohulluuskohtauksia, pakkomielteitä ja tietyntyyppistä mielenvikaisuutta. Toisessa tapauksessa, joka on paljon yleisempi, on nähtävissä korkeampien tunteiden ja ominaisuuksien yleistä kuoleentumista, jonka tuloksena on materialismi, brutaalius, elämellisyys ja itsehillinnän menetys. On hyvin tunnettua, että ne, jotka käyttävät liiallisesti narkoottisia aineita, kuten tupakkaa, pitävät kiinni nautinnonhalustaan myös naapureittensa epä mukavuuden ja kärsimyksen hinnalla. Heidän herkkyytensä on kärsinyt näin suuresti.

Koska tavallisen ihmisen tietoisuus ei normaalisti voi käyttää fyysistä eikä astraalista atomista ainetta, sillä ei tavallisesti ole mahdollisuutta tietoiseen kommunikaatioon näiden kahden tason välillä. Mutta kun hän puhdistaa käyttövälineitään, hänestä tulee kykenevä toimimaan atomisessa aineessa ja viemään tietoisuutensa suoraa tietä pitkin yhdeltä atomiselta tasolta toiselle. Tällaisessa tapauksessa atomiverkko pysyy paikallaan ja aktiivisena ja sallii tietoisuuden siirtyä tasolta toiselle täyttäen samaan aikaan tehtävänsä alempien alatasojen kontaktien estäjänä, joilta tulee helposti monenlaisia vähemmän toivottavia vaikutuksia.

Siksi tosissaan okkultismia opiskelevalle ainoa oikea tie on olla pakottamatta psyykkisten kykyjen kehittymistä millään tavoin, vaan odottaa, että ne kehittyvät, minkä ne tekevät evoluution normaalin kulun myötä. Näin saadaan kaikki hyvät puolet asiasta ja välttyään vaaroilta.

Luku 15

Syntymä

Nyt voisi olla hyödyllistä opiskella eetterisen kaksoispuolen yhteyttä fyysisen ruumiin syntymään ja kuolemaan. Niille, jotka ovat opiskelleet jälleensyntymän mekanismia, on tuttua se seikka, että eetteriruumiin tapauksessa on mukana eräs tekijä, joka ei ole toiminnassa astraali- ja mentaaliruumiin tapauksessa. Elementaali, joka on neljän deva-rajan yhteinen ajatusmuoto, rakentaa oikeastaan etukäteen eetterisen kaksoispuolen tulevalle egolle. Jokainen neljästä deva-rajasta on fyysisen tason neljän eetterisen alatason yhden osan pää. Tämän rakentavan elementaalin päätyö on luoda eetterimuotti, johon uuden vauvanruumiin fyysiset hiukkaset kootaan.

Tämän elementaalin muoto ja väri vaihtelevat eri tapauksissa. Alkuun se todellakin on ilmaus tekeillä olevan vauvanruumiin muodosta ja koosta. Selvänäköiset näkevät joskus nukenkaltaisen hahmon häilyvän äidin ruumiin luona ja myöhemmin sisällä. He ovat toisinaan erheellisesti pitäneet sitä tulevan vauvan sieluna eikä sen fyysisen ruumiin muottina. Heti, kun sikiö on kasvanut muotin kokoiseksi ja on valmis syntymään, ilmentyy seuraavan vaiheen muoto, johon sen on tarkoitus kehittyä. Se on kooltaan, muodoltaan ja kunnoltaan ruumis, jollainen ihmisellä on oleva, mitä tulee elementaalin työhön hetkellä, jolloin elementaali jättää sen. Kun elementaali on poistunut, ruumiin tuleva kasvu on egon itsensä hallinnassa.

Molemmissa tapauksissa elementaali käyttää itseään muottina. Sen värit vastaavat suurelta osin rakenteilla olevan ruumiin vaatimia ominaisuuksia, ja muotokin on tavallisesti se, mihin tähdätään. Kun työ on tehty, ei ole enää jäljellä voimaa, joka pitää hiukkasia koossa ja elementaali hajoaa.

Kun määritetään rakenteilla olevan eetteriruumiin eetteriaineen ominaisuuksia, on kaksi seikkaa otettava huomioon: ensinnä aineen tyyppi seitsemän säteen eli *pystysuoran* jakautuman kannalta ja toiseksi aineen laatukarkeuden eli hienouden tai *horisontaalisen* jakautuman kannalta. Sädetyyppi määräytyy fyysisen pysyvän atomin

perusteella, johon tyyppi ja alatyypit on painettu. Viimeksi mainittu määräytyy ihmisen menneen *karman* perusteella. Rakentava elementaali saa tehtäväkseen luoda sen tyyppisen fyysisen ruumiin, joka sopii ihmisen vaatimuksiin. Tosiasiassa elementaali muodostuu siitä annoksesta yksilön (prârabda) karmaa, minkä on määrä saada ilmauksensa fyysisessä ruumiissa. Rakentavan elementaalin valinnoista riippuu esimerkiksi, onko ruumis luonnollisesti nokkela vai tyhmä, tyyni vai ärsyntyvä, energinen vai velto, sensitiivinen vai heikosti vastaava. Perinnölliset mahdollisuudet ovat piilevinä äidin munasolussa ja isän spermassa, ja näistä elementaali valitsee tapauksen vaatimusten mukaisesti.

Elementaali vastaa ruumiista ensin, ja ego tulee yhteyteen tulevan asumuksensa kanssa vasta myöhemmin hiukan ennen syntymää. Jos elementaalien puolesta ruumiiseen iskostettavia ominaisuuksia ei ole montaa, se voi vetäytyä aiemmin ja jättää egon vastaamaan ruumiista täysin. Mutta jos tarvitaan paljon aikaa vaadittavien rajoitusten kehittämiseen, elementaali voi pysyä asemissaan siihen asti, että ruumis on seitsemänvuotias.

Lapsen ruumiin tarvitsema eetteriaine otetaan äidin ruumiista. Siksi on tärkeää, että äiti varustaa ruumiinsa vain puhtaimmilla aineilla. Ellei elementaali ole vastuussa jostain erityiskehityksestä lapsen piirteiden suhteen, kuten epätavallinen kauneus tai sen vastakohta, pääasiallinen toimija työssä ovat äidin ajatukset ja hänen ympärillään leijuvat ajatusmuodot. Uusi astraaliruumis tulee yhteyteen eetterisen kaksoispuolen kanssa hyvin varhain ja vaikuttaa huomattavasti sen muodostumiseen. Myös mentaaliruumis vaikuttaa hermoston järjestymiseen.

Luku 16

Kuolema

Olemme aiemmin nähneet, että tietyissä tilanteissa eetterinen kaksoispuoli voi erota kiinteästä ruumiista, vaikka se on aina yhteydessä siihen eetteriaineesta muodostuneen langan tai köyden avulla. Kuolemassa kaksoispuoli vetäytyy lopullisesti kiinteästä ruumiista ja voidaan nähdä violettina usvana, joka tiivistyy vähitellen hahmoksi, joka vastaa kuolevaa ihmistä ja on kiinnittyneenä kiinteään ruumiiseen kimaltavalla langalla. Tämä lanka tai magneettiköysi katkeaa kuoleman hetkellä.

Kun buddhinen elämänverkko yhdessä prânan kanssa vapautuu kiinteästä ruumiista kuolemassa, se vetäytyy yhteen sydämessä pysyvän atomin ympärille. Atomi, verkko ja prâna nousevat sitten sekundääristä sushumna-nadia myöten aivojen kolmanteen kammioon, sitten pääläen ja takaraivon sauman yhtymäkohtaan ja lopulta ulos ruumiista. Elämänverkko pysyy kääriytyneenä fyysisen pysyvän atomin ympärillä syyruumiissa, kunnes tulee aika rakentaa uusi fyysinen ruumis.

Eetterisen kaksoispuolen ja prânan vetäytyminen tuhoaa fyysisen ruumiin koossapysyvän yhtenäisyyden ja jättää sen pelkäksi itsenäisten solujen kokoelmaksi. Erillisten solujen elämä jatkuu, josta todistetaan on tunnettu tosiasia, että ruumiin hiukset joskus kasvavat edelleen. Sillä hetkellä, kun eetterinen kaksoispuoli vetäytyy ja sen seurauksena prâna lakkaa kiertämästä, alemmat elämät, toisin sanoen solut ryntäilevät sinne tänne ja alkavat hajottaa siihen saakka järjestynyttä ruumista. Ruumis ei siis ole koskaan enemmän elossa kuin silloin, kun se on kuollut, mutta se on elossa yksiköissään ja kuollut kokonaisuutena. Elossa kasautumina, kuollut organismina. Kuten Éliphas Lévi sanoo: ”Ruumis ei hajoaisi, jos se olisi kuollut. Kaikki molekyylit, jotka muodostavat sen, ovat elossa taistelevat eroamista vastaan.” (*Hunnuton Isis I*).

Kun kaksoispuoli lopulta jättää kiinteän ruumiin, se ei mene kauas, vaan leijuu tavallisesti ruumiin yläpuolella. Tässä tilassa se tunnetaan

haamuna, ja se ilmestyy toisinaan pilvimäisenä hahmona niille, joihin se on ollut läheisessä yhteydessä, tuskin tietoisena ja puhumattomana. Sen tietoisuuden tila on unenomainen ja rauhallinen, ellei sitä häiritä kiihkeällä surulla tai väkivaltaisilla tunteilla.

Tämän kaksoispuolen vetäytymisen aikana ja sen jälkeen ihmisen koko elämä kulkee nopeasti egon silmien edessä. Jokainen unohdettu muistin kolo ja nurkka luovuttaa salaisuutensa kuva kuvalta, tapahtuma tapahtumalta. Näinä muutamina sekunteina ego elää koko elämänsä uudelleen nähden onnistumisensa ja epäonnistumisensa, rakkautensa ja vihansa. Se näkee kokonaisuutta hallitsevan tendenssin ja elämän johtava ajatus tekee itsensä tiettäväksi osoittaen alueen, jossa pääosa kuoleman jälkeisestä elämästä vietetään. Kuten *Kaushitakopanishatissa* kuvataan sitä: kuolemassa prāna kokoaa kaiken yhteen ja vetäytyy ruumiista ja ojentaa kaiken edelleen sille, joka tietää, joka vastaanottaa kaiken.

Tätä vaihetta seuraa tavallisesti lyhyt rauhallisen tiedottomuuden aika johtuen eetteriaineen vetäytymisestä ja sen kietoutuneena olemisesta astraaliruumiissa, mikä estää ihmistä toimimasta enempää fyysisessä kuin astraalimaailmassakaan. Jotkut karistavat eetterisen kuoren muutamassa hetkessä, toisilla se kestää tunteja, päiviä tai jopa viikkoja, vaikka prosessi ei tavallisesti vie enempää kuin muutamia tunteja. Päivien kuluessa korkeammat prinssiipit vapauttavat vähitellen itsensä kaksoispuolesta ja siitä tulee vuorostaan eetterinen kuolleen ruumis, joka pysyy kiinteän ruumiin lähellä ja hajoaa yhdessä sen kanssa. Näitä eetterihaamuja nähdään hautausmailla toisinaan violettina tai sinertävänä usvana tai valoina. Ne ovat usein epämiellyttävän näköisiä, koska ne käyvät läpi eriasteista hajoamista. Eräs polttohautauksen suuria etuja on, että kiinteän ruumiin hävittäminen saa eetteriruumiin pesäkkeen häviämään ja hajoamaan nopeasti.

Jos ihminen harhakäsityksessään toivoo pysyttelevänsä fyysisessä elämässä ja jopa omassa ruumiissaan kuoleman jälkeen, niin kuolleen ruumiin säilyttäminen joko hautaamalla tai palsamoimalla tarjoaa selkeän kiusauksen hänelle ja helpottaa onnettoman tarkoituksen toteuttamista. Polttohautaus estää täysin kaikki yritykset ihmisen prinssiippien osittaiseen ja luonnottomaan tilapäiseen yhteyteen.

Lisäksi on olemassa tiettyjä epämiellyttäviä mustan magian muotoja, jotka käyttävät hajoavaa fyysistä ruumista. Nämä ovat onneksi harvinaisia länsimaissa. Myös kuolleen henkilön eetteriruumista voidaan

käyttää samalla tavalla. Nämäkin mahdollisuudet estetään polttohautauksen yleistymisellä. On mahdotonta, että vainaja tuntisi tulen vaikutuksia ruumiissa, jonka on jättänyt jälkeensä, sillä koska hän on kuollut, astraali- ja eetteriaine on täysin erotettu kiinteästä fyysisestä. Vaikka vainajan on mahdotonta päästä takaisin kuolleeseen ruumiiseensa, niin kuitenkin tapauksessa, että henkilö ei tiedä mitään puhtaasti fyysisen elämän tuolla puolella olevasta ja on hulluna pelosta, että tulee kokonaan erotetuksi siitä, on hänen mahdollista äärimmäisen ponnistuksin pitää yhteyttä fyysiseen elämään, päästä kiinni jättämänsä ruumiin eetteriaineeseen ja vetää sitä perässään. Tämä aiheuttaa suurta kärsimystä, on täysin tarpeetonta ja helposti vältettävissä polttohautauksella.

Niiden ihmisten kohdalla, jotka epätoivoisesti riippuvat kiinni fyysisessä olemassaolossa, ei astraaliruumis voi kokonaan erota eetterisestä, ja he heräävät edelleen eetteriaineen ympäröiminä. Tila on hyvin epämiellyttävä, koska eetteriaineen kuori sulkee sellaisen henkilön astraalimaailman ulkopuolelle, ja samalla fyysisten aistinelinten menettäminen estää häntä pääsemästä täysin yhteyteen maaelämän kanssa. Sen seurauksena hän ajelehtii ympäriinsä yksinäisenä, mykkänä ja kauhuissaan paksussa ja synkässä sumussa kykenemättä pitämään yhteyttä kummankaan tason kanssa. Ajan myötä eetterikuori kuluu pois hänen vastaanpanemisestaan huolimatta, mutta tavallisesti hän ehtii kärsiä suuresti. Kuolleitten joukossa olevat ja muutkin ystävälliset henkilöt yrittävät auttaa tätä ihmisryhmää, mutta usein onnistumatta siinä.

Joskus tässä tilassa oleva henkilö saattaa yrittää päästä uudelleen yhteyteen fyysisen tason kanssa meedion välityksellä. Tavallisesti meedion ”henkiopas” kieltää heiltä tiukasti pääsyn tietäen, että meedio on vaarassa joutua riivatuksi tai tulla hulluksi. Satunnaisesti tiedostamaton meedio, usein herkkä nuori tyttö voi joutua valtausyriytyksen kohteeksi, mutta yritys onnistuu vain, jos tytön egon ote käyttövälineistään on höltynyt epätoivottavien ajatusten ja intohimojen valtaan joutumisen seurauksena. Joskus harmaassa maailmassaan vaeltava ihmissielu onnistuu ottamaan osittain valtaansa eläimen – etupäässä vähemmän kehittyneen kuten karjaa, lampaan tai sian, joskin kissoja, koiria ja apinoita voidaan myös käyttää tällä tavoin. Tämä näyttää olevan moderni, toisin sanoen viidennen rodun korvike kammottavalle vampyyrin eläimelle, jota esiintyy neljännen rodun kansoissa. Eläimen kanssa yhteen

liittymisestä pääsee vapaaksi vasta vähitellen ja huomattavin ponnistuksin, jotka kestävät todennäköisesti päiviä. Vapaus koittaa tavallisesti eläimen kuollessa, ja senkin jälkeen on jäljellä astraaliyhteenliittymä, josta on vapauduttava.

Luku 17

Parantaminen

Olemme jo nähneet, kuinka terve ja vahva ihminen heittää jatkuvasti pois ruumiistaan elinvoimapäästöjä, jotka toiset voivat imeä itseensä. Näin he voivat vahvistua, pienet sairaudet paranevat tai ainakin toipuminen nopeutuu. Koska prâna-virrat ovat tahdolla ohjattavia, ihmisen on mahdollista ohjata tietoisesti hänestä lähtöisin olevia elinvoiman virtauksia ja lisätä suuresti niiden luonnollista virtausta. Ohjaamalla elinvoimavirtaukset potilaaseen, jolta puuttuu voimia, koska perna ei toimi kunnolla, voidaan toipumista auttaa huomattavasti. Parantajalta saatu elinvoiman lisäys pitää potilaan ruumiin koneiston toiminnassa, kunnes se on riittävän toipunut tuottaakseen prânaa itse.

Vahva voi auttaa heikkoa paranemaan tietyissä tapauksissa pelkällä fyysisellä läsnäololla. Prosessi voi olla joko kokonaan tiedostamaton ja automaattinen, tai sitä voidaan avustaa ja nopeuttaa lähes kuinka paljon tahansa tietoisella ponnistuksella. Paljon hyvää voidaan usein antaa pelkästään vuodattamalla potilaaseen elinvoiman runsaita virtauksia, jotka virtaavat hänen järjestelmänsä vahvistaen energiaa tai ne voidaan ohjata tiettyyn kehonosaan, joka ei ole terve. Pelkästään prâna-kierron lisääminen riittää parantamaan monia pieniä sairauksia. Hermosairaudet ovat osoitus eetterisen kaksoispuolen tukkoisuudesta. Se on syynä myös ruoansulatusongelmiin ja unettomuuteen. Päänsäryt aiheutuvat tavallisesti veren tai joskus magnetismiksi kutsutun vitaalinesteen kierron tukkoisuudesta. Parantajan lähettämä voimakas virtaus potilaan pään läpi huuhtoo tukkoisuuden ja päänsärky häviää.

Nämä menetelmät on suhteellisen yksinkertaisia eivätkä lainkaan vaikeita soveltaa, mutta taitava parantaja, erityisesti selvänäköinen voi tehostaa niitä valtavasti. Eräs parannus, joka vaatii hiukan anatomian ja fysiologian tietoja, on muodostaa sairaasta elimestä mentaalinen kuva ja kuvitella sitten, että se on täysin terve. Voimakas tahto muovaa eetteriainetta haluttuun muotoon, mikä auttaa meitä rakentamaan uutta kudosta paljon nopeammin kuin muutoin olisi mahdollista. Vielä tehokkaampi menetelmä on luoda elin mentaaliaineesta, rakentaa

siihen sitten astraaliainetta, sitten tiivistää sitä eetteriaineella ja lopulta rakentaa muottiin kaasut, nesteet ja kiinteät aineet käyttäen ruumiissa olevaa materiaalia ja lisäten sen ulkopuolelta, mitä puuttuu.

Järjestelmällinen ja tehokas tapa ryhtyä parantamistyöhön magneettisesti on seuraava: Potilas ottaa mukavan asennon istuen tai pitkällään ja häntä kehoitetaan rentoutumaan niin hyvin kuin mahdollista. Kätevä tapa on, että potilas istuu nojatuolissa, jossa on tukevat tasaiset käsi-nojat. Parantaja istuu sivuttain kädensijoilla ja on näin hiukan potilaan yläpuolella. Parantaja vie sitten käsiään potilaan ruumiin yli tai sen kohdan yli, jota tarjotaan parannettavaksi magnetismilla pyrkien tahdonponnistuksella vetämään potilaasta tukkoisen tai sairastuneen eetteriaineen. Nämä liikkeet voidaan tehdä potilaaseen koskematta, vaikka usein auttaa, että laskee käden kevyesti iholle.

Jokaisen liikkeen jälkeen parantajan täytyy huolellisesti ravistaa itsestään eetteriaine, jonka hän on vetänyt pois. Muuten jotakin siitä voi jäädä hänen omaan järjestelmäänsä ja hän voi päätyä kärsimään samasta vaivasta, jota hän on parantanut potilaassaan. Tällaisista tapauksista on paljon tietoa, joissa parantaja on poistanut potilaan hammassäryn tai kivun kyynänpäästä ja saa huomata itse pian potevansa hammassärkyä tai kipua kyynänpäässä. Jos parannuskertoja on useita, parantaja, joka ei pidä huolta sairaan aineen poistamisesta, voi itse sairastua vakavasti tai alkaa kärsiä vaivasta kroonisesti.

A. P. Sinnett kertoo kummallisena tapauksena eräästä naisesta, jonka krooninen reumatismi parannettiin ja joka sitten muutti asumaan toiseen osaan Euroopassa kuin missä hänen mesmerismiparantajansa asui. Neljän vuoden kuluttua parantaja kuoli ja entiset reumaongelmat palasivat entisellä voimalla. Tässä tapauksessa näyttää siltä, että sairauden magnetismi, jonka parantaja oli poistanut potilaastaan, muttei tuhonnut, oli vuosia viipynyt parantajan aurassa ja hänen kuollessaan lentänyt heti takaisin, minne se alun perin kuului. Tavallisesti riittää, että ravistaa käsiään voimakkaasti alaspäin ja itsestään pois päin tai magnetismin voi heittää vadilliseen vettä. Vesi heitetään luonnollisesti pois jälkeenpäin. Prosessia auttaa, jos ensimmäisen käsittelyn jälkeen pestään kädet ennen kuin aloitetaan seuraava ja positiivisempaa käsittelyä.

Sanotaan, että on mahdollista ohjata epäterve magnetismi tietynlaisiin elementaaleihin, joissa se löytää oman piirinsä. Raamatun vertaus sikalaumasta voi hyvin olla vertauskuvallinen kuvaus prosessista.

On varmasti parempi tehdä jotakin tällaista kuin jättää se leijumaan parantajan auran tai toisten luo, jotka sattuvat olemaan lähistöllä. Edellisestä hiukan muunneltu variaatio on erityisen käyttökelpoinen paikallisissa tukkeumissa. Siinä asetetaan kädet molemmin puolin kipeää kohtaa ja johdetaan puhdistavan magnetismin virta oikeasta vasempaan käteen. Tämä magnetismi ajaa ulos potilaan tukkeutuman.

Kun tie on valmistettu, seuraava vaihe on valaa potilaaseen parantajan omaa magneettista virtaa ja prânaa. Tämä tehdään samanlaisin kädenliikkein, mutta tässä kertaa voimakkaan ponnistuksen kera, jossa tahdotaan antaa omasta voimasta potilaalle. Tämäkin voidaan tehdä pitkin pyyhkäisyin yli koko ruumiin tai lyhyemmin pyyhkäisyin tietyn kohdan yläpuolella tai tässäkin voidaan käyttää kahta kättä ja oikeasta vasempaan johdettua virtaa käsiteltävän kohdan läpi. On ymmärrettävää, että parantajan on paras itse olla täysin terve, koska muutoin hän helposti valaa potilaaseen omaa sairauden magnetismia. Tulee huomata, että magnetismilla parantamisessa vaatetus on este. Silkki on pahin tässä suhteessa. Potilaan tulee siis olla vaetetettuna niin kevyesti kuin olosuhteisiin katsoen mahdollista.

Koska tietyt mielenvikaisuuden muodot johtuvat eetteriaivojen vioista, kun sen hiukkaset eivät täydellisesti vastaa tiheämpi fyysisiä hiukkasia eivätkä siksi kykene päästämään lävitseen värähtelyjä korkeammilta tasoilta, voimme otaksua, että sellaiset tapaukset soveltuvat hyvin magneettikäsitteilyyn. On luonnollisesti muitakin menetelmiä, joilla vaikuttaa eetteriruumiiseen, koska mentaali-, astraali- ja eetteriruumiin väliset yhteydet ovat niin tiiviit, että mikä tahansa näistä kolmesta vaikuttaa toisiin.

Yleisesti ottaen voidaan sanoa, että mikä tahansa, mikä edistää fyysistä terveyttä, vaikuttaa suotuisasti myös korkeampiin käyttövälineisiin. Käyttämättömät lihakset esimerkiksi eivät ainoastaan taannu, vaan tuottavat magnetismitukkeumia, mikä tarkoittaa heikkoja kohtia eetterisessä kaksoispuolessa, jonka kautta epämiellyttävät taudinaiheuttajat kuten tulehdus pääsee sisään. Samoin mentaalinen tai astraalinen huonovointisuus heijastuu ennemmin tai myöhemmin fyysisenä sairautena. Henkilö, joka on astraalisesti ”toughottava”, toisin sanoen antaa astraaliruumiinsa tuhlata energiaa pieniin ja vähäpätöisiin tunteisiin, ongelmiin ja huoliin, ei ainoastaan saa aikaan helposti epämiellyttäviä ja häiritseviä vaikutuksia toisten herkkien henkilöiden astraaliruumiisiin, vaan jatkuva astraalinen häiriötila näkyy

usein reaktioina fyysisessä ruumiissa eetterisen välityksellä ja tuottaa kaikenlaisia hermosairauksia.

Lähes kaikki hermostolliset ongelmat esimerkiksi ovat suoranaisesti tulosta tarpeettomasta huolehtimisesta ja tunteista ja häviäisivät pian, jos potilasta voitaisiin opettaa pitämään käyttövälineensä tyynenä ja rauhallisena. Magnetismilla parantaminen on melkein samaa kuin mesmerismi, jota siirrymme nyt tutkimaan.

Luku 18

Mesmerismi

Täytyy tunnistaa selvästi ja tarkasti hypnotismin ja mesmerismin ero. Hypnotismi, joka tulee kreikan sanasta *hypnos*, joka tarkoittaa nukkua ja sitä se kirjaimellisesti merkitsee, taitoa saattaa uneen. Se on tavallisesti tulosta hermostollisesta halvauksesta, joka saadaan aikaan kevyellä silmähermoihin kohdistuvalla rasituksella tai jollain muulla tavoin. Se ei itsessään ole vahingoittamista, vaikka sitä voidaan luonnollisesti käyttää hyviin tai pahoihin tarkoituksiin. Tavallisesti henkilö ei silloin tunne kipua ja se voi antaa järjestelmälle mahdollisuuden levätä, mikä voi olla hyvin hyödyllistä. Hypnoosi on ensisijaisesti itseaiheutettu tila, jonka tuloksena henkilö suostuu enemmässä tai vähäisemmässä määrin operoijan kontrolliin tietyin rajoin ja voidaan käskää tekemään, mitä hypnotisoija haluaa. Rajat, joiden puitteissa tämä toimii, vaihtelevat hypnotisoitavan luonnon ja ominaisuuksien ja hypnoosi asteen mukaan.

Mesmerismi riippuu aivan eri periaatteesta. Sana itse on peräisin wieniläiseltä tohtori Frederick Mesmeriltä (1734–1815), joka 1700-luvun lopulla keksi, että hän voi saada aikaan parantumista käsistään lähtevillä vaikutuksilla, joille hän antoi nimen ”eläimellinen magnetismi”. Oleellista mesmerismissä on, että operoija ajaa tai pakottaa ulos potilaan oman magnetismin eli vitaalinesteen ja korvaa sen omallaan. Tämän luonnollinen vaikutus on, että potilaalta häviää tunto siitä osasta ruumista, josta hänen oma nesteensä on poistettu. Olemme aiemmin nähneet, että tuntemiskyky riippuu kontaktin välittymisestä astraalikeskuksiin eetterisen kaksoispuolen aineen kautta. Kun eetteriaine on poistettu, yhteys kiinteään ruumiin ja astraaliruumiin välillä on poikki ja sen seurauksena ei koeta mitään tuntemuksia. Vitaalinesteen poistaminen ei vaikutan mitenkään verenkiertoon ja kyseessä oleva osa ruumista pysyy lämpimänä.

Siten on mahdollista ajaa potilaan oma eetteriaine pois käsivarresta tai säärestä niin, että seurauksena on anestesia jäsenessä. Mesmerismiprosessi toimii tällaisessa tapauksessa paikallisesti, joten potilas

pysyy normaalisti tietoisena aivojensa osalta. Se, mitä tapahtuu, on vain paikallisuudutus kyseisessä jäsenessä. Mesmerianestesian aikana on suoritettu isompia ja pienempiä kirurgisia operaatioita. Kenties parhaiten tunnettu kokoelma tällaisia operaatioita on kirjassa *Mesmerismi Intiassa*, jonka on julkaissut tohtori Esdaile vuonna 1842. Toinen kirurgi, tohtori Elliotson suoritti myös suuren määrän operaatioita mesmerismianestesiolla Lontoossa 75 vuotta sitten. Tuohon aikaan kloroformia ei tunnettu, joten leikkaussali oli aina kidutuskammioiden. Graafisesti esitettyjä ja kiinnostavia kertomuksia näiden kahden pioneerin työstä löytyy suosittelavasta A. P. Sinnetin kirjasta *The Rationale of Mesmerism*.

Mesmerismiprozessia voidaan viedä pidemmälle siihen asti, että kohteen oma magneettineste aivoissa korvataan operaattorin nesteellä. Tällaisessa tapauksessa kohde menettää täysin oman ruumiinsa hallinnan ja kontrolli siirtyy operoijalle, joka voi silloin saada kohteen ruumiin tekemään, mitä haluaa. Kohteen magneettinesteen korvaamisella operoijan nesteellä on mielenkiintoinen seuraus. Kohde tuntee operoijaan kohdistetun ärsykkeen ja päinvastoin. Siten oletetaan esimerkiksi, että käsivarsi on mesmeroitu ja kohteen oma magneettineste on korvattu operoijan nesteellä. Kun operoijan käteen pistetään neulalla, kohde tuntee sen, koska operoijan hermoeetteri on kytketty kohteen aivoihin. Siksi kohde vastaanotettuaan viestin operoijan hermoeetteristä olettaa, että se on tullut omasta hermoeetteristä ja vastaa siihen. Tämä ilmiö tunnetaan magneettisena sympatian, ja kirjallisuudesta voi lukea monia tapauksia siitä.

Mesmeroimiseksi ei ole tarpeen kuljettaa käsiä kohteen yllä. Käsiiä tarvitaan vain keskittämään nestettä ja ehkä auttamaan toimijaa käyttämään mielikuvitustaan. Kaikki, mikä auttaa mielikuvitusta, helpottaa asiaan uskomista, josta tahdon käyttö on niin suuresti riippuvaista. Taitava mesmeristi selviää varsin hyvin ilman käsien käyttöä ja pääsee samaan tulokseen pelkästään katsomalla kohdetta ja käyttämällä tahtoaan.

Vaikuttaa siltä, että ruumiin eetterimekanismi koostuu kahdesta erillisestä osuudesta, tiedostamattomasta, joka on yhteydessä sympaattiseen hermostoon, ja tietoisesta ja tahdonalaisesta, joka on yhteydessä aivo-selkäydinjärjestelmään. Vain tätä voidaan mesmeroida. Siksi operoija ei tavallisesti kykene puuttumaan potilaan ruumiin tavanomaisiin elinprosesseihin kuten hengitys tai verenkierto. Tämä

on mahdollinen selitys *teosofiassa* esiintyvälle toteamukselle, että fyysisessä ruumiissa on kahdenlaista prânaa: energiaa antavaa prânaa eetterisessä kaksoispuoleessa ja automaattista prânaa kiinteässä ruumiissa.

On ilmeistä, että on ehdottomasti toivottavaa, että mesmerismin harjoittaja on fyysisesti terve samoin kuin parantamisenkin kohdalla. Sillä parantaja tai magnetisoija ei vuodata potilaaseen ainoastaan prânaa, vaan myös itsestään lähtöisin olevia aineksia. Tällä tavoin on mahdollista, että operoija välittää fyysisiä sairauksia kohteeseen. Lisäksi koska kohteeseen vuodatetaan myös astraalista ja mentaalista ainetta, voivat moraaliset ja mentaaliset sairaudet siirtyä samalla. Samoista syistä mesmerismin harjoittajan voi jopa tiedostamatta päästä vaikuttamaan kohteeseen. Tässä on kyse paljon suuremmasta voimasta kuin yleisesti tiedetään. Minkä laatuinen on mesmerismin harjoittajan sydän tai mieli, siirtyy varsin helposti kohteeseen, joten tässä suhteessa on olemassa ilmeisiä vaaran mahdollisuuksia.

Niiden hoitotarkoituksissa käyttämää mesmerismiä, jotka ymmärtävät, mitä tekevät ja joihin voidaan luottaa, etteivät he käytä kykyjään väärin, voidaan puolustaa, mutta sen käyttö muihin tarkoituksiin ei ole viisasta. Mesmerismillä on eräs hyvä puoli sairauksien parantamisessa verrattuna tahdon käyttämiseen, jossa tahdonvoimaa vuodatetaan fyysiseen puoleen. Silloin on vaarana, että sairaus ajetaan takaisin hienompiin käyttövälineisiin, joista se on peräisin. Näin estetään mielestä ja tunteista peräisin olevan sairauden lopullinen työstäminen fyysisellä tasolla. Hoitotarkoituksessa käytetyssä mesmerismissä ei ole tätä vaaraa.

Eräs mielenkiintoinen esimerkki magnetismilla eli mesmerismillä parantamisesta on buddhalainen paritta eli pritt-seremonia (tarkoittaa kirjaimellisesti ”siunauksia”). Siinä munkit istuvat pyöreässä tai neliönmuotoisessa piirissä ja pitelevät käsillään kiinni pyykkinarun paksuisesta köydestä. Siitä lähtee naruja, jotka johtavat keskellä olevaan vesiastiaan. Munkit lukevat vuorotellen ääneen kirjoitusten tekstejä pitäen selkeästi mielessään tahtonsa siunata. Vesi magnetisoituu voimakkaasti, ja se jaetaan sitten ihmisille tai sairaat voivat pitää kiinni köyteen johtavista naruista.

Voidaan huomauttaa ohimennen, että on mahdollista mesmeroida kasveja ja saada aikaan määrättyjä ja selviä tuloksia niiden kasvun kiihdyttämisessä. Todennäköisesti vain hyvin harvat käyttävät tätä

tietoisesti ainakaan lännessä, mutta se voi ehkä osittain selittää sitä, miksi joillakin ihmisillä on ”vihreä peukalo” kasvien ja kukkien suhteen. Tavanomaisempi selitys on, että ilmiöllä on tekemistä eetteri- ja muiden ruumiiden koostumuksen kanssa ja sen kanssa, millainen suhde kyseisellä henkilöllä on elementteihin. Hän tulee parhaiten toimeen niiden elementtien kanssa, jotka ovat pääosassa hänen käyttövälineissään.

Koska luonnonhenkien vastuullisuus ei ole kehittynyt eikä tahto voimakas, niitä voidaan helposti hallita mesmerismillä ja niitä voidaan näin käyttää monilla tavoilla toimeenpanemaan mesmeristin tahtoa. Ne suorittavat uskollisesti ja varmasti tehtävät, jotka ovat niiden kykyjen rajoissa. On myös mahdollista mesmeroida hiljattain kuolleita, jotka häilyvät vielä lähellämme astraaliruumiissaan.

Luku 19

Kuoret ja suojakilvet

On tiettyjä olosuhteita, jolloin on sekä luvallista että suositeltavaa muodostaa eetteriaineesta joko kuori tai suojakilpi suojaamaan itseään tai muita erilaisilta epämiellyttäviltä vaikutuksilta. Siten esimerkiksi sekalaisessa ihmisjoukossa on melko todennäköisesti paikalla okkultismin opiskelijalle vastenmielistä ellei peräti vahingollista fyysistä magnetismia. Eräillä vitaliteetiltään heikoilla on kyky kuluttaa tavallisesti tiedostamatta läheisyydessään olevien prâna-varastoja. Jos nämä vampyyrin kaltaiset veisivät toisilta vain niitä eetterihiukkaisia, jotka normaalistikin poistuva ruumiista tarpeettomina, ei mitään vahinkoa tapahtuisi, mutta usein imun voima on niin suuri, että uhrin koko prâna-kierto nopeutuu ja myös ruusunpunaisia hiukkasia vietään ennen kuin niiden omistaja on ehtinyt ottaa käyttöönsä niiden sisällön. Taitava vampyyri voi imeä henkilön voimattomaksi muutamassa minuutissa.

Vampyyri ei mitenkään erityisesti hyödy elinvoimasta, jota hän toisilta varastaa, sillä hänen oma järjestelmänsä hajaannuttaa se ilman kunnollista talteenottoa. Tässä tilassa oleva tarvitsee mesmerististä hoitoa, jossa hänelle annetaan tarkasti rajattu määrä prânaa, kunnes hänen eetterisen kaksoispuolensa elastisuus palautuu ja prânan ottaminen ja vuotaminen lakkaa. Vitaliteetin vuotaminen tapahtuu jokaisesta ruumiin huokosesta, ei mistään tietystä kohdasta.

Joissakin epänormaaleissa tapauksissa toinen entiteetti saattaa yrittää päästä käsiksi toisten fyysiseen ruumiiseen ja saada sen haltuunsa. Tai saattaa olla tarpeen nukkua esimerkiksi rautatievaunussa lähellä vampyyrityyppisiä henkilöitä tai sellaisia, joista lähtee karkeita ja epätoivottavia värähtelyjä. Tai on vierailtava henkilöiden luona tai paikoissa, joissa on paljon sairautta. Jotkut ovat niin herkkiä, että he ovat taipuvaisia saamaan omassa ruumiissaan aikaan samoja oireita kuin heikot ja sairaat. Toiset taas kärsivät huomattavasti meluisan kaupungin jatkuvasta moninaisten värähtelyjen kirjosta. Kaikissa näissä tapauksissa voidaan käyttää eetterikuorta suojana. On tärkeää huomata,

että eetterikuori, joka pitää eetteriaineen *ulkopuolella*, pitää sen myös *sisällä*. Siksi omat eetteripäästömme, joista monet voivat olla myrkyllisiä, pysyvät kuoren sisällä.

Kuori muodostetaan tahdonponnistuksella ja mielikuvituksella. Siinä voidaan käyttää kahta tapaa. Voidaan joko vahvistaa eetteri-auran ulkoreunoja, jotka seuraavat fyysisen ruumiin muotoa ja ovat hiukan sitä laajemmat tai voidaan valmistaa ympäröivästä ilmakehästä otetusta eetteriaineesta ovaalinmuotoinen kuori. Viimeksi mainittu on suositeltavampaa, joskin se vaatii lujempaa tahdonponnistusta ja enemmän tietoa siitä, miten fyysistä ainetta muovataan.

Ne, jotka haluavat suojata fyysisen ruumiinsa unen ajaksi eetterikuorella, täytyy olla huolellisia, jotta kuori valmistetaan eetteri- eikä astraaliaineesta. On tiedossa tapaus, jossa henkilö teki tämän virheen sillä seurauksella, että hänen fyysinen ruumiinsa jäi täysin suojatta ja hän itse lähti leijailemaan läpitunkemattomassa astraalikuoressa, joka ei päästänyt mitään sisään vangitusta tietoisuudesta ulos tai sisään. Eetterikuoren muodostaminen ennen nukkumaanmenoa voi olla avuksi egon kokemusten pääsyssä valvetietoisuuteen sillä, että estetään eetterimaailmassa aina leijuvien ja käyttövälineitä pommittavien ajatusten pääsy nukkuviin eetteriaivoihin ja sekaantumaan eetteriaivojen omiin ajatuksiin.

Aivojen eetteriosa on luovan mielikuvituksen leikkikenttä ja osallistuu aktiivisesti erityisesti ulkopuolisten vaikutelmien tai jonkin sisäisen paineen aivojen verisuoniin aikaansaaman paineen synnyttämiin uniin. Sen unet ovat yleensä dramaattisia, sillä se käyttää niihin fyysisiin aivoihin kerääntynyttä sisältöä ja järjestelee, erottaa ja yhdistää sitä, miten haluaa luoden näin alemman unimaailman.

Valveilla ollessa paras metodi säilyä ulkopuolelta tulevien ajatusten sisäänkärsylyltä on pitää aivot täystyöllistettyinä eikä jättää niitä jouten, ovi sepposen selällään merkityksettömän kaaoksen virran vyöryä sisälle. Unessa aivojen eetteriosa on luonnollisesti vielä enemmän ulkopuolisten ajatusvirtojen armoilla. Edellä esitettyjen keinojen avulla tulisi olla mahdollista pysyä ilman tuollaisia vaikeuksia. Joissakin tapauksissa ei ole tarpeen muodostaa kilpeä koko ruumiille, vaan ainoastaan pieni paikallinen kilpi suojaamaan tietyltä kontaktilta. Jotkut herkät henkilöt kärsivät voimakkaasti pelkästä kättelystä toisten kanssa. Sellaisissa tapauksissa voidaan tahdonponnistuksella ja mielikuvituksella

muodostaa eetteriaineesta kilpi, joka suojaa täydellisesti kättä ja käsi-
vartta epätoivotun magnetismin jokaiselta hiukkaseltakin.

Samankaltaisia kilpiä käytetään suojaamaan tulelta, mutta tätä varten on tarpeen paljon suurempi tieto käytännön magiasta. Tällaisia eetteriaineesta muodostettujen kilpien ohuinta kerrosta voidaan käsitellä niin, että se on täysin tulen kestävä. Sitä voidaan levittää käsiin ja jalkoihin tai kuumille kiville tai muille aineille, joita käytetään tulen päällä kävelemisessä, jollaisia seremonioita järjestetään yhä maailmalla. Tätä ilmiötä voi nähdä satunnaisesti spiritualistisissa istunnoissa, jolloin osallistujat kykenevät koskettamaan hehkuvia hiiliä vahingoittumatta.

On pantava merkille, että kuoret ja kilvet, joista olemme puhuneet, ovat puhtaasti eetterisiä eivätkä siksi tehoa astraalisiin tai mentaalisiin vaikutuksiin, joihin on käytettävä vastaavista materiaaleista tehtyjä kuoria. Tämä ei kuitenkaan kuulu nyt käsittelemäämme asiaan.

Luku 20

Mediumistisuus

MEEDIO on henkilö, jossa eri ruumiiden ainesosat ovat järjestyneet epänormaalisti, jolloin eetteri- ja kiinteä ruumis joutuvat helposti pois paikaltaan. Näin aikaansaadut materialisoidut muodot ovat tavallisesti tiukasti sidotut meedion välittömään läheisyyteen. Ne ovat muodostuneet meedion ruumiin aineesta ja ovat jatkuvasti sen vetovoiman alaisia niin, että jos niitä pidetään liian kauan poissa siitä, hahmot katoavat, jolloin aine, josta ne muodostuivat, palaa kiireesti alkulähteeseensä. Kirkkaan valon värähtelyissä tällaiset muodot kykenevät olemaan vain muutaman hetken.

Mediumistisuus on kaiken kaikkiaan vaarallinen ja onneksi suhteellisen harvinainen tila. Se aiheuttaa huomattavaa hermostollista rasitusta ja häiriötä. Kun eetterinen kaksoispuoli pakotetaan ulos, se repeytyy kahtia. Sitä ei kokonaisena voi erottaa kiinteästä ruumiista aiheuttamatta kuolemaa, koska elinvoima eli prâna ei voi kiertää ilman eetteriainetta. Kaksoispuolen osittainenkin irrottaminen lamaannuttaa kiinteää ruumista ja saa elintoiminnot lähes lakkaamaan. Tästä vaarallisesta tilasta on tavallisesti seurauksena äärimmäinen uupumus (ks. luku 1). Kammottava vitaliteetin poistuminen, joka on seurausta siitä, että prânalla ei ole, missä kiertää, on syytä siihen, miksi meediat ovat niin usein romahtamistilassa istunnon jälkeen. Samoin se on syytä siihen, miksi meedioista tulee juoppoja, koska tarvitaan stimulantteja tyydyttämään valtavaa tuen tarvetta äkillisen voima menetyksen seurauksena.

Sir William Crookes kirjoittaa kirjassa *Researches*: ”Kun olin ollut todistamassa sitä tuskallista hermostollista ja ruumiillista tilaa, jossa herra Home oli näiden kokeiden jäljiltä – kun näin hänen makaavan lattialla lähes tajuntansa menettäneenä, kalpeana ja kykenemättömänä puhumaan – ei minulla ollut syytä epäillä sitä, että psyykkisten voimien kehittyminen tapahtuu elinvoimaa menettämällä.” Tila muistuttaa paljon shokkia, joka on seurauksena kirurgisesta toimenpiteestä.

Spiritistisissä istunnoissa selvänäköinen voi nähdä eetterisen kaksoispuolen valuvan ulos tavallisesti meedion vasemmasta kyljestä tai toisinaan koko ruumiin pinnalta. Tämä esiintyy usein ”materialisoituneena henkenä”, joka muotoutuu helposti osallistujien ajatusten mukaan ja voimistuu ja elävöityy meedion vaipuessa syvään transsiin. Tämä tapahtuu tavallisesti täysin ilman osallistujien tietoista osuutta, mutta siihen voidaan päästä myös tarkoituksellisesti. Niinpä H. P. Blavatsky kertoi tarkoituksellisesti muovanneensa ”henkimuotoa” huomiota saaneen ilmiön aikana Eddyn tilalla ja sai sen ilmestymään eri näköisenä läsnäolijoiden nähtäväksi.

Vaikka ”henkimuodoiksi” muovattu eetteriaine on näkymätöntä tavalliselle silmälle, se voi kuitenkin aiheuttaa vaikutuksia valokuvaselville, joka on herkkää tietyille aallonpituuksille, joita ihmissilmä ei havaitse. Tämä on järkisyy monien kirjattujen tapausten suhteen, joissa ”henkimuodot” ovat ilmestyneet tavallisen valokuvan negatiiville. Lisäksi tapahtuu usein istunnoissa, että eetteriainetta vedetään myös osallistujien ruumiista. Sitä johtuu väsymys, jota osallistujat usein tuntevat tällaisissa istunnoissa.

Fyysisestä ruumiista voidaan ottaa eetteriainetta aiheuttamatta kuolemanvaaraa vain täydellisen passiivisuuden tilassa. Vaikka meedio on taka-alalla tavallisesti tietoinen koko ajan, niin jokainen yksilöllisyyden osoitus tai sen suuntainen ajatus heikentää välittömästi materialisoitunutta muotoa tai saa sen vetäytymään ”omiin oloihinsa”. Äkillinen shokki tai häiriö tai yritys ottaa ”henkimuoto” kiinni on yleensä äärimmäisen vaarallista ja voi johtaa kuolemaan.

Lisäksi monissa tapauksissa samanaikaisesti eetteriaineen ulospuristamien kanssa meedion ruumiista otetaan myös kiinteää fyysistä ainetta, lähinnä kaasuja ja nesteitä. On merkitty muistiin monia tapauksia, joissa meedion ruumis on materialisaation aikana tärissyt havaittavasti ja kokoonvetäytyneiden, kutistuneiden kasvojen ilme on ollut aavemainen ja kaikkea muuta kuin miellyttävä näky. Punniuksessa on meedion fyysisen ruumiin havaittu olevan ainakin toistakymmentä kiloa kevyempi kuin tavallisesti ja materialisoituneen muodon painon olevan vähintään saman verran kuin meedion painon väheneminen, mutta usein enemmän. Syytä siihen on oletettavasti kiinteään aineen ottaminen osallistujien ruumiista. Eräässä tunnetussa tapauksessa materialisoitunut muoto kantoi meedion keventynyttä ruumista – herra Eglington.

Astraalientiteetille, joka haluaa ”ilmentyä” tai tuottaa jonkin ilmiön fyysisellä tasolla, tarjoaa meedio tähän tarvittavaa eetteriainetta, joka toimii välittäjänä astraalivoimien siirtämisessä fyysiseen aineeseen. Tämäntapainen on prosessi, jossa kuollut juoppo häilyy kapakan ympärillä ja vetää päälleen verhon eetteriaineesta, jotta voisi sen avulla imeä itseensä himoitsemansa alkoholin hajua. Koska hän ei kykene haistamaan alkoholia samoin kuin me, hän yrittää saada muut juoppumaan niin, että hän voi osittain päästä heidän ruumiiseensa ja ottaa heidät valtaansa, jotta voisi kokea suuremmin maut ja muut tuntemukset, joita hän niin kovasti haluaa.

Joskus saadaan meediosta ulos eetteriainetta vain sen verran, että voidaan tuottaa eetterinen käsi tai riittävästi sormia pitelemään kyntää ja kirjoittamaan tai tuottamaan ”rapinoita”, esineiden siirtämiä tai kaatamisia jne. Tavallisesti meediosta saatu eetteriaine ja fyysinen aine käytetään astraalimuodon peitteeksi, jotta tämä tulisi riittävän näkyväksi osallistujille. Tällainen muoto ei ole kiinteä, vaan pelkkä ohut kalvo.

”Hengen” vaatetus, joka on tavallista istunnoissa, on useimmiten tehty meedion tai osallistujan vaatteesta. Se voi olla karkeaa tai äärimmäisen hienoa, hienompaa kuin mitkään itämaiset kutomot kykenevät tuottamaan. Satunnaisesti tällainen vaate voidaan viedä ulos istuntohuoneesta, ja se voi joskus pysyä kuosissaan vuosia ja toisinaan haihtua seuraavan tunnin tai minuuttien aikana.

Ei voi olla epäilystäkään siitä, etteikö mediumistisuuden harjoittaminen olisi haitallista ja mahdollisesti äärimmäisen vaarallistakin lukuun ottamatta harvoja tapauksia, joissa on ryhdytty kaikkiin mahdollisiin varotoimiin. On kuitenkin myönnettävä, että sen välityksellä suuret ihmisjoukot ovat saaneet tietoa tai uskoa näkymättömän maailman todellisuuteen ja elämän jatkumiseen kuoleman jälkeen. Toisaalta on korostettava, että sellainen tieto tai usko voidaan hankkia muilla, vähemmän vaarallisilla tavoilla.

”Valkoisen magian” koulukunnan harjaantunut okkultisti ei koskaan puuttuisi toisen ihmisen eetteriseen kaksoispuoleen saadakseen aikaan materialisaation eikä aiheuttaisi häiriötä omalleen, jos haluaisin näyttäytyä kauempana. Hän vain tiivistäisi riittävän määrän eetteriainetta ympäristöstä, rakentaisi siitä astraaliruumiin ja pitäisi tämän muodon koossa tahdon ponnistuksella niin kauan kuin on tarpeen.

Useimmat ”henkioppaat” ovat hyvin selvillä vaaroista, joihin heidän meedionsa altistuvat ja ryhtyvät heidän mahdollisuuksien rajoissa oleviin toimenpiteisiin suojellakseen meedioita. Jopa ”henget” itse voivat joutua satunnaisesti kärsimään, kun esimerkiksi materialisoitunut muoto saa iskun tai haavoittuu. Tähän on syynä materialisoidun muodon eetteriaineen ja ”hengen ruumiin” astraaliaineen välille muodostunut läheinen suhde. On tietenkin selvää, että mikään fyysinen ase ei voi vahingoittaa astraaliruumista, mutta materialisoituneelle muodolle aiheutettu vamma voi siirtyä astraaliruumiiseen ”vastavaikutuksena” tunnettuna ilmiönä.

Siitä tosiasiaista johtuen, että materialisaatiossa sekä kaikilta läsnäolijoilta että meedioilta lainataan ainetta, huomattavaa sekoittumista voi tapahtua ja sen seurauksena yhden läsnäolijan epätoivottavat ominaisuudet tai paheet voivat helposti vaikuttaa toisiin ja ennen kaikkea meedioon, josta ainetta vedetään eniten ja joka melko varmasti on herkin läsnäolojoista. Nikotiini- ja alkoholimyrkytys näyttää erityisen helposti tuottavan epämiellyttäviä vaikutuksia.

On tiedossa tapauksia, joissa jokin ulkopuolinen ruumiillistunut tai ei-ruumiillistunut entiteetti valtaa nukkuvan henkilön ruumiin ja käyttää sitä mahdollisesti unissakävelyssä omiin tarkoituksiinsa. Henkilö, jolle näin tapahtuu, on todennäköisesti mediumistinen.

Luku 21

Tohtori Walter J. Kilnerin työ

Kirjassa nimeltä *The Human Atmosphere* (1911) (ei suom.) tohtori W. J. Kilner kuvaa värillisten suodattimien avulla tekemiään tutkimuksia ihmisen aurasta. Tässä kappaleessa esitetään yhteenveto tohtori Kilnerin esittämistä pääperiaatteista ja löydöistä. Tarkempia yksityiskohtia varten erityisesti suodattimien käytöstä lukija löytää edellä mainitusta teoksesta.

On kiinnostavaa panna merkille, että tohtori Kilner väittää nimenomaan, ettei omaa minkäänlaisia selvänäkökykyjä eikä edes lukenut auraselvityksiä ennen kuin yli 60 hänen potilastaan oli tutkittu. Hän väittää metodiensa olevan puhtaasti fysikaalisia ja että niitä voi soveltaa kuka tahansa, joka näkee vaivan.

Suodattimet ovat ohuita, litteitä lasisoluja, joissa on väriaineita alikoholissa. Eri värejä, kuten tumman ja karmiininpunaista, sinistä, vihreä ja keltaista käytetään eri tarkoituksiin. Tutkija katsoo tumman suodattimen läpi valossa vähintään puoli minuuttia ja sitten potilasta vaalean suodattimen läpi, jolloin hän huomaa kykenevänsä havaitsemaan auran. Suodattimien käyttö näyttää vaikuttavan silmiin ensin tilapäisesti ja sitten pysyvästi niin, että jonkin ajan kuluttua hän kykenee havaitsemaan auran ilman suodattimia. Suodattimia käytettäessä täytyy olla äärimmäisen varovainen, sillä ne aiheuttavat kipua silmissä. On suositeltavaa käyttää himmeää, epäsuoraa valaistusta vain yhdestä suunnasta, mieluiten tutkijan takaa. Se on yleensä riittävä, jotta kohde näkyy selvästi. Tasaisen musta tausta on yleensä tarpeen, joskin joissakin tutkimuksissa tarvitaan valkoista. Tarkasteltavan henkilön tulee olla noin 30 cm taustan edessä varjojen ja muiden optisten harhojen välttämiseksi.

Värillisten suodattimien lisäksi tohtori Kilner on soveltanut toista nerokasta menetelmää tutkiessaan auraa. Hän määrittelee sen täydentävien värien menetelmäksi. 5 cm x 2 cm kokoista, hyvin valaistua väriliuskaa tuijotetaan 30–60 sekuntia. Tämä väsyttää silmän kyvyn havaita tätä tiettyä väriä, minkä lisäksi silmistä tulee epätavallisen

sensitiivisiä muille väreille. Kun katse sitten siirretään potilaaseen, nähdään vastavärinä samankokoinen ja -mallinen raita kuin alkupe-
räinen. Tämä ”spektri” säilyy hiukan aikaa. Käytäntö on osoittanut,
että aurassa tapahtuvat värimuutokset saavat aikaa täydentävien värien
yleisilmeessä tapahtuvat muutokset. Tällä tavoin voidaan taitavasti
toimien varmentaa aurasta koko joukko faktoja, joita ei muuten huo-
mattaisi. Tohtori Kilnerin käyttämät värit ovat:

1. Keltainen vastavärinään preussinsininen
2. Sininen vastavärinään keltainen
3. Karmiini vastavärinään läpikuultava smaragdin vihreä
4. Smaragdin vihreä vastavärinään karmiini

Aura näkyy koostuvan kolmesta erillisestä osasta, joita tohtori Kil-
ner kutsui:

1. Eetterinen kaksoispuoli
2. Sisäinen aura
3. Ulkoinen aura

Eetterinen kaksoispuoli näyttäytyy suodattimien läpi katsottuna
tummana viivana, joka on kiinnittyneenä ja noudattaa tarkoin ruu-
miin ääri viivoja. Sen leveys on yhtenäinen joka kohdassa ja on taval-
lisesti vajaasta 3:sta runsaaseen 7 senttimetriin. Sen koko vaihtelee eri
ihmisillä ja samalla ihmiselläkin tilanteesta riippuen. Se näyttää ole-
van melko läpikuultava ja selvästi uurteinen kauniin ruusunpunaisin
raidoin, joiden sävy vaihtelee uurteiden eri osissa. Ruusunpunaisuus
sisältää enemmän sinistä kuin karminiä. Näyttää todennäköiseltä,
että raidat ovat itsevalaisevia. Tähän mennessä ei kaksoispuolesta ole
löytynyt ominaisuuksia tai muutoksia, joista voisi olla apua diagnoosin
teossa.

Sisäinen aura alkaa eetterisen kaksoispuolen ulkoreunasta, vaikka
se näyttää tavallisesti koskettavan itse ruumista. Se on yleensä kaut-
taaltaan 5–10 cm leveydeltään, vaikka toisinaan se näyttää kapeam-
malta raajoissa ja seuraa ruumiin ääri viivoja. Se on lapsilla suhteessa
leveämpi kuin aikuisilla. Se on rakenteeltaan rakeinen. Rakeet ovat
äärimmäisen hienoja, ja ne ovat järjestyneet raidoiksi. Raidat ovat vier-
vieressä, kimpuissa ja suorassa kulmassa ruumiiseen nähden pisim-
mät keskellä ja lyhimät ulkosivulla. Laidat ovat pyöristetetyt. Kimput
ovat tiiviisti yhdessä ja muodostavat näin auran ääri viivat. Raidois-
sa ei ole havaittavissa värejä. Sairailla ne ovat vähemmän näkyviä.

Sisäinen aura on varsinaisen auran tiivein osa. Se on terveydeltään vankoilla tavallisesti selkeälinjaisempi ja leveämpi.

Ulkoinen aura alkaa sisäisen auran ulkolaidalta ja vaihtelee suuresti kooltaan toisin kuin sisäinen aura. Pään ympärillä se ulottuu tavallisesti noin 5 cm hartioiden ulkopuolelle: sivuilta ja takaa se on 10–12 cm leveä ja edestä hiukan kapeampi. Se noudattelee tarkasti ruumiin ääriivivoja ollen toisinaan hiukan kapeampi alaraajoissa. Käsivarsissa se on samankaltainen kuin säärissä, mutta levenee tavallisesti käsien kohdalla ja ulottuu pitkälle sormenpäistä. Sen ääriviivat eivät ole terävät, vaan se häipyä vähitellen avaruuteen. Ulkoisella auralla ei ole rakennetta eikä se hohda. Ulkoisen auran sisemmän osan rakeet ovat suurempia kuin ulkoisessa erikokoisten liittyessä asteittain toisiinsa.

Poikien ja tyttöjen aurat näyttävät samanlaiselta 12–13-vuotiaiksi asti, paitsi että naisten auran rakenne on yleensä hienompaa kuin miesten. Puberteetista alkaen miesten ja naisten aurat tulevat erilaisiksi: molemmissa on kuitenkin omia ominaispiirteitään. Naisten aura on tavallisesti leveämpi kyljistä. Se on leveimmillään vyötäröltä ja se on myös leveämpi takaa kuin edestä ja levein kohta on takapuolen kohdalla, jossa se pullistuu ulospäin.

Tohti Kilnerin mielestä täydellisin muoto on munanmuotoinen ovaali. Poikkeamat siitä ovat kehittymättömyyden syytä. Hienorakenneisuus ja läpikuultavuus ovat osoituksena korkeamman tyyppisestä aurasta. Lasten aurat ovat leveämpiä suhteessa heidän pituuteensa kuin aikuisten. Erityisesti poikalapsilla on sisäinen aura yhtä leveä kuin ulkoinen niin, että niitä on vaikea erottaa toisistaan. Älykkäämpien henkilöiden aura on yleensä suurempi kuin vähemmällä älynlahjoilla varustettujen. Tämä näkyy erityisesti pään ympärillä. Mitä enemmän aurassa on harmaata, sitä hidasälyisempi tai mentaalisesti vajavaisempi henkilö on.

Joskus voi nähdä hyvin heikon kajastuksen ulottuvan pitkälle ulkoisen auran ulkopuolelle. Tämä on havaittavissa vain, kun aura on epätavallisen kattava, ja kysymyksessä onkin ehkä ulkoisen auran jatke. Tohtori Kilner kutsuu tätä ultraulkoiseksi auraksi. Eri osista ruumista voi nähdä tulevan ulos kirkkaita laikkuja, säteitä tai virtauksia. Joskus ne ilmestyvät ja katoavat nopeasti, toisinaan taas pysyvät. Laikut eivät ole koskaan värillisiä. Säteet ovat värittömiä, vaikka joskus niissä erilaisia häivähdyksiä. Aura tiivistyy sieltä, missä niitä esiintyy.

Kolmenlaisia variaatiota esiintyy:

Ensiksi: Säteitä tai laikkuja, jotka ovat vaaleampia kuin ympäröivä aura, irrallaan ruumiista, mutta lähellä sitä, auran sisällä ja sen ympäröimiä. Yleisimmin ne ovat muodoltaan pitkänomaisia ja niiden akseli on samansuuntainen ruumiin kanssa. Sivut ovat yleensä selväpiirteisiä ja täsmäävät sisäisen auran reunan kanssa, mutta supistuneet ja vähemmän kirkkaat kärjet häipyvät usein viereiseen auraan. Sisäinen aura säteen sisällä kadottaa usein, muttei aina raitaisuutensa ja muuttuu rakeiseksi. Mitä pitempään säde pysyy, sitä karkeammiksi tulevat rakeet.

Toiseksi: Ruumiinosasta toiseen johtavat säteet. Ne ovat yleensä loistavimpia. Niiden voi nähdä kulkevan ruumiista käsivarteen ja jos käsivarsi on taivutettuna, kainalosta ranteeseen. Jos tutkija pitää omaa kättään lähellä potilasta, kummankin aura tulee kirkkaammaksi paikallisesti ja lyhyessä ajassa käden ja sitä lähinnä olevan kohdan välillä potilaasta muodostuu kokonainen säde. Tällaisia säteitä muodostuu helpommin pisteiden kuin pintojen välille. Eräässä tapauksessa henkilön kädestä toisen käteen johtava säde oli kirkkaan keltainen, joka muuttui rubiininväriseksi nesteeksi.

Kolmanneksi: Suorassa kulmassa ruumiista lähtevät säteet, kirkkaampia ja kauemmas ulottuvia kuin ulkoinen aura. Näiden säteiden sivut ovat tavallisesti, joskaan eivät aina keskenään samansuuntaisia ja harvoin viuhkamaisia. Kärjet ovat teräviä ja häipyvät vähitellen erityisesti sormenpäistä lähtevät. Säteet ovat aina suorita. Niiden normaali suunta on kohtisuorassa ruumiiseen nähden, mutta ne voivat olla muunsuuntaisiakin esimerkiksi henkilön sormenpäistä toisen sormenpäihin.

Siniharmaan värin lisäksi myös punaisen ja keltaisen on havaittu sävyttävien säteitä. Se, että niiden rakenne muistuttaa sisäisen auran rakennetta ja että niiden ei ole koskaan havaittu vähentävän ulkoisen auran tiivyyttä tai kirkkautta, tukee päätelmää, että säteiden ja sisäisen auran alkulähde on sama – ruumis. Säde on vain sisäisen auran raitakimpun jatke.

Tohtori Kilner on myös havainnut, että samankaltaisissa olosuhteissa, joskin vaikeammin, hän kykeni havaitsemaan sumua tai auraa magneettien ympärillä. Erityisesti napojen kohdalla näkyi sinertävää. Kristallin tai uraaninitraatin kohdalla aura oli keltainen. Galvaanisten solujen, napoihin liitettyjen johtimien ja navat yhdistävän langan ympärillä aura on sinertävä.

Perustuen siihen, että (1) sisäinen aura on raidakas, kun ulkoinen on utuinen, (2) sisäisen auran ääriviivat ovat selkeät ja ulkoisen epämääräiset, (3) sisäisen auran ulkoreuna on hammaslaitainen, mutta ulkoisen ei ja (4) sisäisestä aurasta lähtee säteitä, mutta ulkoisesta ei, tohtori Kilner vetää sen johtopäätöksen, että (1) ulkoinen aura on todennäköisesti lähtöisin sisäisestä ja että (2) kaksi auraa eivät todennäköisesti ole saman voiman aikaansaannosta.

Näin ollen tohtori Kilner esittää, että (1) auravoima n:o 1 (lyh. 1AV) on lähtöisin sisäisestä aurasta ja (2) auravoima n:o 2 (2AV) on lähtöisin ulkoisesta aurasta. 1AV näyttää toimivan hyvin intensiivisesti määrättyllä alueella. Lisäämällä voimaa paikallisesti voidaan saada aikaan säteitä tietoisella tahdonponnistuksella. 2AV on liikkuvampi ja sen toimintasäde on laajempi kuin 1AV:n. Se on täysin tahdosta riippumaton.

Erilaiset paikalliset ja yleiset terveydentilat vaikuttavat voimiin ja niiden kautta aroihin, joskaan eivät samalla tavoin sisäisen ja ulkoisen auran kohdalla. Paikallisesti koettu rakkaudentunne saa sisäisen auran raitaisuuden häviämään. Siitä tulee opaali ja tiivis ja väriä vaihtava. Se voi myös olla karkeasti säteinen, mikä on erilaista kuin ohuet terveysraidat. Tai sisäisen auran keskelle voi muodostua tyhjä kohta. Laajemmat ruumiissa tunnettu rakkaudentunne kaventaa sisäistä auraa toiselta kyljeltä. Tähän liittyy sisäisen auran kudoksen ja usein värinkin vaihtelu.

2AV:sta johtuvat muutokset ulkoisessa aurassa ovat vähäisempiä kuin sisäisen auran tapauksessa. Leveys voi pienentyä, muttei koskaan kadota, ja väri voi muuttua. Suurta alaa ruumiissa koskeva muutos voi muuttaa ulkoisen auran muodon täysin. Siitä voi tulla kapeampi, kun sisäinen aura pysyy muuttumattomana. Mutta jos sisäinen aura kutistuu, ulkoinen tekee samoin.

Sairaus voi aiheuttaa muutoksia auroissa. Hysteriassa ulkoinen aura on leveämpi kylkien kohdalta. Sen leveys kaventuu äkkiä sukuelinten kohdalla ja ristiselän kohdalle muodostuu pullistuma. Epilepsiassa sekä sisäinen että ulkoinen aura supistuvat koko pituudeltaan: sisäisestä tulee opaali, karkeampi kudokseltaan ja raitaisuus vähenee tai häviää. Väri on tavallisesti harmaa.

Sisäisen auran supistuminen merkitsee poikkeuksetta vakavaa sairautta. Toisinaan aura häviää kokonaan. Sisäinen aura ei muuta muotoaan tai kokoaan suuresti, mutta se muuttaa kudostaan. Ulkoinen aura vaihtelee enemmän muodoltaan ja kooltaan, mutta sen kudosis

pysyy samana. Sairauden kohdalla varhaisin oire on raitaisuuden väheneminen tai täydellinen katoaminen. Yhdessä tämän kanssa rakeista tulee karkeampia, mikä johtunee pienempien rakeiden yhteensulautumisesta. Poikkeavaa tilannetta sisäisessä aurassa seuraa aina muutos ulkoisessa aurassa.

Valmistautuminen tarkasteluun suodattimilla käyttämällä vaikeuttaa auran värien vaihteluiden huomaamista. Väri vaihtelee sinisestä harmaaseen, ja se riippuu enemmän temperamentista ja mentaalisista kyvyistä kuin muutoksista ruumiin terveydentilassa. Mitä suurempi on mentaalinen voimallisuus, sitä sinisemmäksi tulee aura. Mentaalisten kykyjen puute tuo harmautta auraan.

Tohtori Kilner suoritti joitakin kokeita, jotka osoittivat, että tahdonponnistuksella voidaan säteitä saada aikaiseksi ruumiin eri osista ja lisäksi muuttaa säteen tai auran osan väriä. Punaista, keltaista ja sinistä on tuotettu tällä tavoin. Näistä sininen oli helpointa, keltainen vaikeinta.

Tohtori Kilnerin tulosten huolellinen tutkimus osoittaa, että ne täsmäivät huomattavan tarkasti tulosten kanssa, joita on saatu selvänäköisyydellä. Tohtori Kilner näyttää kuitenkin tutkineen jossakin suhteessa tarkemmin auran rakennetta ja sairauden vaikutusta siihen. Se, mitä tohtori Kilner nimittää eetteriseksi kaksoispuoleksi, on mitä ilmeisimmin sama, jota selvänäköiset kutsuvat samalla nimellä. Tohtori Kilnerin sisäisen auran raitaisuus on selvästi sama kuin terveysaura (ks. luku 4). Se, mitä tohtori Kilner kutsuu ulkoiseksi auraksi, näyttää kirjoittajasta koostuvan eetterihiukkasista, joista prâna on käytetty ja muusta ruumiista (ks. luku 11 Eritteet) lähtöisin olevasta eetteriaineesta. Lukijan on hyvä verrata tohtori Kilnerin määrittymiä auroista siihen, mitä sanotaan kirjassa *Ihminen näkyväisenä ja näkymättömänä*.

Vaikuttaa oikeutetulta olettaa, että tohtori Kilnerin metodien parantaminen entisestään johtaa fyysiseen havaintoon (1) eetteritsakroista, (2) prânan virtauksesta ruumiiseen ja ruumiissa, (3) eetterisen kaksoispuolen luonteesta ja rakenteesta kehon *sisäpuolella*. Tohtori Kilner on viitannut vaikeuteen havaita aura lihallinen ruumis taustana. Kirjoittaja ajattelee, voitaisiinko taustasta saada sopivampi värjäämällä ihmisen iho jollain tavoin.

Tohtori Kilner toteaa, että eräs tarkoitus hänen tutkimuksillaan oli käyttää auraa diagnoosikeinona. Siksi on enemmän kuin toden-

näköistä, että lisätutkimukset toisivat esiin aurasta ominaisuuksia, joilla ei ehkä ole diagnoosiarvoa, mutta jotka siitä huolimatta olisivat kiinnostavia.

Tarkastelun tuloksena esiin tulleista tosiasioista, että (1) sairaus saa aurat epäjärjestykseen, (2) toisissaan kiinni olevien aurojen eetteriaine virtaa yhdessä muodostaen säteitä, (3) näitä säteitä voi muodostaa ja ohjata tahdonponnistuksella, ja (4) tahdolla voi määrätä jopa säteen värin, näyttää olevan pieni askel magnetismilla tai mesmerismillä parantamiseen. Toivoa sopii, että joku tutkija käy tämän tärkeän ja kiinnostavan aiheen tutkimiseen näkemällä yhtä paljon vaivaa kuin tohtori Kilner omissa tutkimuksissaan.

Luku 22

Eetteriset kyvyt

Eetteriset kyvyt ovat tavallisten fyysisten aistien laajennus, joka tekee mahdolliseksi ymmärtää ”värähtelyjä”, jotka tunkeutuvat fyysisen tason eetteriosaan. Nämä vaikutelmat otetaan vastaan silmän verkkokalvon kautta, ja ne vaikuttavat tietenkin silloin silmän eetteriaineeseen. Joissakin poikkeustapauksissa eetteriruumiin muut osat reagoivat yhtä helposti tai helpomminkin kuin silmä. Tämä johtuu yleensä osittaisesta astraalikehityksestä ja eetterisen kaksoispuolen sensitiiviset alueet ovat melkein aina samoissa kohdissa kuin astraalitsakrat.

Karkeasti ottaen on kahdenlaista selvänäköisyyttä, alempaa ja korkeampaa. Alempaa tyyppiä esiintyy satunnaisesti kehittymättömissä kansoissa, kuten Keski-Afrikan villi-ihmisissä. Se on eräänlaista massatuntemusta, joka kuuluu heikoin sitein eetteriruumiiseen, eikä tarkkaa ja määritettyä aistihavainnointia asiaan erikoistuneen elimen välityksellä. Se on käytännöllisesti katsoen ihmisen kontrollin ulottumattomissa. Koska eetterinen kaksoispuoli on äärimmäisen läheisessä suhteessa hermostoon, niin mitä tahansa toisessa tapahtuu, siihen toinen reagoi nopeasti. Alemmassa selvänäköisyystyyppissä hermostoon muodostuva häiriötila tapahtuu lähes kokonaan sympaattisessa hermostossa.

Kehittyneemmissä roduissa epämääräinen sensitiivisyys yleensä katoaa mentaalisten kykyjen kehittyessä. Myöhemmin, kun ihmisestä alkaa tulle esiin henkinen ihminen, hänen selvänäkökykynsä palaa. Tuolloin kyky on tarkka ja varma, tahdon alainen ja se toimii aistinelimen välityksellä. Mikä tahansa syntyvä hermotoiminta tapahtuu lähes yksinomaan aivo-selkäydin-systeemissä.

Psykismin alemmat muodot ovat yleisimpiä eläimillä ja vajaa-älyisillä ihmisillä. Hysteerinen ja hallitsematon psykismi johtuu aivojen vajavaisesta kehityksestä ja sympaattisen järjestelmän hallitsevuudesta. Suuret, verkkokalvon keskellä olevat gangliosolut sisältävät tässä järjestelmässä suuren osan eetterimateriaalista, ja siten karkeammat astraalivärähtelyt vaikuttavat niihin helposti.

Esimerkiksi juoppohulluus voi tilapäisesti stimuloida eetterinäköä niin, että siitä kärsivä voi nähdä eetteri- (kuten myös astraali-) olentoja: käärmeet ja muut kauheudet, joita on nähty tällaisissa tapauksissa, ovat lähes yksinomaan alemman tyyppin olentoja, jotka nauttivat juopuneen ruumiista lähteivistä alkoholihöyryistä. On huomattava, että eetterinen kaksoispuoli on erityisen herkkä alkoholista haihtuville aineosille.

Selvänäkökyky voi joskus myös tulla esiin mesmerismin vaikutuksen alaisena ja myös jännityksen, hysterian, sairauden, huumeiden tai eräitten itsehypnotisointiin johtavien seremoniallisten riittien aiheuttaman lisääntyneen hermojännityksen johdosta. Ei kuitenkaan ole suositeltavaa antautua mesmerismin aiheuttaman unen valtaan selvänäköisyyskokemuksien saamiseksi, koska tahdon antaminen toisen hallittavaksi heikentää asianomaisen tahtoa, jolloin siihen on helpompi vaikuttaa toisten toimesta.

Satunnaisesti henkilö, joka on riittävän onnekas saadakseen osakseen eetteristen luonnonhenkien ystävyyttä, voi saada näiltä olennoilta apua tilapäisten selvänäköisyysvälähdysten muodossa, jotta tämän henkilön olisi mahdollista nähdä luonnonhenget. Tällaisen ystävyuden ylläpitämiseksi on muistettava, että luonnonhenget ovat äärimmäisen ujoja eivätkä luota ihmisiin. Ne eivät pidä keskivertoihmisen fyysisestä säteilystä – joka on peräisin esimerkiksi lihasta, tupakasta ja alkoholista ja alhaisista itsekkäistä tunteista, kuten himo, kiukku tai masentuneisuus. Voimakkaat, epäitsekkäät ylevät tunteet luovat sellaisen ilmapiirin, jossa luonnonhenget ilolla kylpevät.

Melkein kaikki luonnonhenget pitävät musiikista ja jotkut ovat erikoisen viehättyneitä joistakin melodioista. C. W. Leadbeater kirjoittaa, että hän on nähnyt paimenkoikien Sisiliassa soittavan itse tekemillään panhuiluilla tarkkaavainen keijujen kuulijakunta ympärillään, mistä pojat olivat todennäköisesti autuaan tietämättömiä. Maanviljelijät näkevät toisinaan luonnonhenkiä, kuten monet henkilöt ovat kirjallisuudessa todistaneet.

Eräs menetelmä eetterinäön kehittämiseksi on mielikuvituksen käyttäminen. Siinä yritetään ”kuvitella”, mitä suljetun rasian sisällä on, toisin sanoen ”arvataan” keskittämällä huomio, yritetään nähdä jotakin, mitä tavallisella silmällä ei ole mahdollista. Sanotaan, että monien yritysten jälkeen ”arvaus” osuu useammin oikeaan kuin todennäköisyysteoria vaatii ja silloin henkilö alkaa oikeasti nähdä eetterisesti, minkä hän ensin vain kuvitteli. Sanotaan, että Amerikan intiaanien

zuni-heimo käyttää tätä menetelmää (ks. *Service Magazine*, huhtikuu 1925, Beatrice Woodin artikkeli).

Monet ihmiset voivat, jos vaivautuvat katsomaan, nähdä mesmerinesteen eli hermoeetterin sopivissa valaistusolosuhteissa virtaavan mesmeristin käsistä. 1800-luvun puolivälissä paroni Reichenbach kirjoittaa, että hän löysi yli 60 henkilöä, jotka kykenivät näkemään tämän nesteen. Jotkut kykenivät näkemään myös samankaltaisen virtaavan ulos magneeteista, kristalleista ja kuparilangasta, jonka toinen pää oli auringonvalossa. Havainnoitsija olivat yleensä suljettuina pimeään huoneeseen muutamiksi tunneiksi verkkokalvon herkistämiseksi.

On kerrottu joistakin ranskalaisista tiedemiehistä, jotka eivät normaalisti nähneet N-säteitä, että istuttuaan kolme-neljä tuntia pimeässä, he kykenivät näkemään. Voimme tässä kohdassa huomauttaa, että N-säteet ovat värähtelyjä eetterisessä kaksoispuolessa, jotka aiheuttavat aaltoilua ympäröivässä eetterissä. Voimme palauttaa mieleemme, että N-säteitä lähettävät ympäristöönsä eläimet, kukat ja metallit, mutta se lakkaa kloroformin vaikutuksesta. Myöskään vainajan ruumis ei niitä lähetä. Muistamme myös, että nukutusaineet, kuten kloroformi, työntävät eetteriaineen pois fyysisen ruumiin yhteydestä estäen näin säteiden liikkeelle lähtemisen.

Täydellinen eetterinäkö ja sen hallinta tekevät mahdolliseksi nähdä kiinteän aineen läpi. Silloin esimerkiksi tiiliseinä näyttää koostuvan kevyestä usvasta tai suljetun rasian sisältö on mahdollista kuvata tarkasti ja suljetun kirjeen sisältö lukea. Pienellä harjoituksella on myös mahdollista löytää tietty kohta suljetusta kirjasta. Kun kyky on hyvin kehittynyt, se on täysin hallinnassa ja sitä voi käyttää, kun tahtoo. Sanotaan, että siirtyminen normaalinäöstä eetterinäköön on yhtä helppoa kuin katseen kohdistaminen. Muutos tapahtuu todellisuudessa tietoisuuden fokusoinnilla.

Maa voidaan läpäistä eetterinäöllä jossakin määrin niin, että henkilö voi nähdä melko syvälle hiukan samoin kuin kirkkaassa vedessä. Maahan hautautunut eläin näkyy tai hiili- tai metallisuoni, elleivät ne ole liian syvällä pinnan alla. Välittäjäaine, jonka avulla katsotaan, ei siis ole täysin läpinäkyvää.

Ihmisten ja eläinten ruumiit ovat pääasiassa läpinäkyviä niin, että sisäelinten toiminta näkyy ja sairauksia voidaan jossakin määrin määrittää tällä tavoin. Eetterinäkö tekee näkyviksi monet entiteetit, kuten alemmat luonnonhenget, joilla on eetteriruomis. Tässä luokassa

ovat melkein kaikki keijut, tontut ja menninkäiset, joista on kerrottu monia tarinoita Skotlannin ylämailta, Irlannista ja muista maista. On olemassa kauniiden keijujen luokka, joilla on eetteriruumis ja jotka elävät maan pinnalla. Ne ovat kulkeneet evoluution portaita ruohoista ja viljoista, muurahaisia ja mehiläisistä ja pienistä luonnonhengistä. Kun ne päättävät aikansa eetterikeijuina, niistä tulee salamantereita eli tulen henkiä, sitten sylfejä eli ilman henkiä ja myöhemmin ne siirtyvät enkelikuntaan.

Keijuilla on moninaisia muotoja, mutta useimmiten ne ovat ihmisen muotoisia ja vähän pienempiä. Jokin tietty piirre tai jäsen voi olla groteskin liioiteltu. Koska eetteriaine on taipuisaa ja helposti muovattavissa ajatuksen voimalla, keijut voivat näyttäytyä tahtonsa mukaan miltei missä muodossa tahansa, mutta niillä on siitä huolimatta niiden oma määrätty muotonsa, jota ne käyttävät, kun ei ole mitään erityistä syytä käyttää jotakin muuta.

Jotta keiju voisi ottaa jonkin muun muodon kuin omansa, sen täytyy synnyttää se selvästi ja pitää mielensä kiinnitettynä siihen. Heti, jos sen ajatus harhailee, se palautuu luonnolliseen ilmiäsuunsa.

Eetteriaine ei tottele ajatuksen voimaa yhtä nopeasti kuin astraaliaine. Voimme sanoa, että mentaaliaine muuttaa ajatuksen *avulla* astraaliainetta niin nopeasti, että tavallinen katsoja tuskin huomaa eroa, mutta eetteriaineen kyseessä ollessa katse voi vaivatta seurata kasvua tai kutistumista. Astraalisylfi *leiskauttaa* itsensä muodosta toiseen, mutta eetterikeiju laajenee tai pienentyy nopeasti, mutta *ei* silmänräpäyksessä. On olemassa rajat, joskin laajat, joiden puitteissa keiju voi muuttaa kokoaan. 25 cm korkean keiju voi luontevasti laajentaa itsensä 180-senttiseksi, mutta vain huomattavalla ponnistuksella, jota se ei kykene pitämään yllä muutamaa minuuttia kauempaa.

Eräs elämän evoluution linja ei johdakaan kivikunnan jälkeen kasvikuntaan, vaan pukeutumaan eetteriseen käyttövälineeseen ja asumaan maan sisällä kovassa kalliossa, mikä ei estä liikkumista tai näkemistä. Myöhemmällä asteella edelleen kallion sisällä asuen ne elävät lähellä maan pintaa, ja kehittyneimmät voivat ajoittain irrottautua maasta lyhyeksi aikaa. Nämä luolissa ja kaivoksissa oleilevat tontut, joita joskus näkee ja joista vielä useammin kuulee, tulevat näkyviksi joko materiaalisuomalla itsensä vetämällä verhoon fyysistä ainetta tai koska katsojasta on tullut selvänäköinen. Niitä voisi nähdä useammin kuin nyt, jos

niillä ei olisi syvään juurtunut vastustus ihmisten läheisyyttä kohtaan kuten kaikilla luonnonhengillä aivan alinta tyyppiä lukuun ottamatta.

Jotkut alemman tyyppin eetteriset luonnonhenget eivät ole esteettisesti silmää miellyttäviä. On muodottomia massoja, joilla on suuri punainen ammottava kita ja jotka elävät verestä ja mätänevästä lihasta lähteivissä iljettävissä eetteripäästöissä. On verenhimoisia punaruskeita äyriäisen kaltaisia olioita, jotka leijuvat huonomaineisten talojen yllä ja villejä mustekalan näköisiä hirviöitä, jota herkuttelevat juopotteluorgioissa ja elävät alkoholihuuruista.

Tarinoissa öljyistä ja lääkeaineista, joita pannaan silmään ja jotka auttavat ihmistä näkemään keijukansaa, on totuuspohjaa. Minkäänlainen silmien voitelu ei tuo astraalinäköä, mutta jos sitä hierotaan koko vartaloon, auttavat jotkut aineet astraaliruumiin irtoamista fyysisestä täydessä tietoisuudessa. Mutta fyysisiin silmiin käytettyinä se saattaa stimuloida eetterinäköä. Eetterinäkö tekee tietenkin ihmisten eetteriset kaksoispuolet näkyviksi. Näitä voi usein nähdä häilyvässä vasta-kaivettujen hautojen äärellä. Spiritistisissä istunnoissa voi nähdä eetteriaineen pursuavan ulos meedion vasemmasta kyljestä. Voi seurata, miten yhteydessä olevat entiteetit tekevät läsnäolijoita tästä aineesta.

Eetterinäkö tekee näkyväksi useita uusia värejä, jotka ovat erilaisia kuin spektri, jonka tunnemme, ja siksi vaikea kuvailla nykyisin käyttämillämme sanoilla. Joissakin tapauksissa nämä uudet värit ovat meidän tuntemiemme värien yhdistelmiä niin, että kaksi pintaa, jotka tavalliselle silmälle näyttäytyvät yhtenä, näkyvät erillisinä eetterinäölle.

Kemistille aukeaa tarkasteltavaksi kokonaan uusi maailma, ja hän voi toimia eetterien kanssa samoin kuin nesteiden ja kaasujen. Kivikuntaan kuuluvana eetteriaineissa on paljon sellaista, jonka olemassaolo ei ole tunnettu länsimaiselle tieteelle. Ensimmäisellä kierroksella ihmisen ruumiskin koostui pelkästään eetteriaineesta ja muistutti epämääräistä, ajelehtivaa lähes muodotonta pilveä.

Eetterinäkö kertoo meille terveellisyydestä tai muusta ympäristösämme, ja me kykenemme silloin havaitsemaan itiöt tai muut epäpuhtaudet. Matkustamisen hyvää tekevät vaikutukset perustuvat osittain kuhunkin paikkaan ja alueeseen liittyvien eetteri- ja astraalivaikutusten muutokseen. Merellä, vuorella, metsällä tai vesiputouksella on kullakin oma erityinen elämänsä, niin astraalinen, eetterinenkin kuin näkyväkin ja siksi myös ovat erityiset meihin kohdistuvat vaikutukset ja vaikutelmat. Monet näkymättömät entiteetit vuodattavat ulospäin

elinvoimaa ja värähtelyt, joita ne säteilevät, herättävät uusia osia ihmisen eetterisessä kaksoispuolessa ja astraali- ja mentaaliruumiissa. Se on kuin sellaisten lihasten harjoittamista, joita ei tavallisesti käytetä – väsyttävää silloin, mutta hyvin terveellistä ja suositeltavaa pitkän päälle. Sellaiset hovit kuin soutu ja uiminen erityisesti meressä on erityisen arvokasta edellä esitetyistä syistä.

Perinteessä on totuuden perusta: nukkuminen männyn alla pää pohjoiseen suunnattuna on vahvistavaa, sillä maan pinnan yli virtaavat magneettivirrat kampaavat hienovaraisesti ja vähitellen voimistuksen sotkeutuneen astraaliruumiin ja eetterisen kaksoispuolen osasia ja antavat siten lepoa ja rauhaa. Mänty säteilee jatkuvasti elinvoimaa, ja tuo säteily herkistää ihmistä magneettivirroille hänen ollessaan siinä erityisessä tilassa, jossa on helpointa vastaanottaa sitä.

Auringon ja maan välillä on eräänlainen magneettinen vuorovesi-ilmiö, jossa magneettinen energia virtaa sisään ja ulos käännekohtina keskipäivä ja keskiyö. Suuret eetteriset virrat, jotka pyyhkivät jatkuvasti maanpintaa navalta toiselle, ovat voimassaa nousuveden veroisia, ja on olemassa menetelmiä, joilla tätä suunnatonta voimaa voidaan turvallisesti hyödyntää, mutta taitamattomat yritykset niiden hallitsemiseksi ovat vaarallisia. On myös mahdollista käyttää eetteripaineen valtavaa voimaa.

Lisäksi aineen muuttaminen karkeammasta hienompaan vapauttaa suuret määrät uinuvaa energiaa käyttöön hiukan samaan tyyliin kuin lämpöenergiaa voidaan vapauttaa muuttamalla näkyvää ainetta. Tätä kykyä käytetään joskus hätätapauksissa, kun astraaliruumiissaan oleva ihminen, ”näkyvätön auttaja” tarvitsee jotakin, millä toimia fyysisessä aineessa. Kyky vaatii huomattavaa vakaata keskittymiskykyä, eikä mieli saa irrota aiheesta puoleksi sekunniksikaan, tai materialisoitu aine lennähtää hetkessä takaisin alkutilaansa. Syy siihen, että eetteritilaansa riisuttu fyysinen kohde voidaan myöhemmin palauttaa entiseen muotoonsa, on, että elementaalinen elonaine on säilytetty samassa muodossa ja kun tahdonvoima lakkaa, aine toimii muuttina, johon kiinteytyvät hiukkaset kerääntyvät uudestaan. Jos kiinteä kohde kohotetaan sen sijaan kaasumaiseen tilaan lämmöllä, elementaalinen elonaine, joka toimi kohteen informanttina, hajoaa ja valuu takaisin elonaineen suureen säiliöön – ei siksi, että aineeseen itseensä voitaisiin vaikuttaa lämmöllä, vaan koska sen tilapäinen ruumis kiinteässä muodossa on tuhottu. Tilanne muistuttaa ihmisen korkeampia periaatteita, joihin

ei voi vaikuttaa kylmyydellä tai lämmöllä, mutta jotka pakotetaan ulos fyysisestä ruumiista, kun se hävitetään tulella.

Sitten käytetään keinoja, joilla riisutaan fyysinen kohde eetteritilaan ja siirretään sitä sitten hyvin nopeasti astraalivirralla paikasta toiseen, myös kiinteän aineen kuten tiiliseinän lävitse. Heti kun hajottava voima vetäytyy pois, eetteripaine pakottaa aineen alkuperäiseen tilaansa.

Kun henkilöstä tulee eetterisensitiivinen, niin useimmissa tapauksissa näön lisäksi sama muutos tapahtuu muissakin aisteissa. Niinpä astrologit väittävät, että kun planetaariset vaikutukset laajentavat ja supistavat eetterikehää, ne vaikuttavat suotuisasti tai vähemmän suotuisasti meditaatio-olosuhteisiin. Suitsukkeen sanotaan vaikuttavan eetteriruumiiseen samoin kuin värit astraaliruumiiseen ja siksi sen käyttäminen saattaa ihmisen käyttövälineet nopeasti sopusointuiseen tilaan. Näyttää siltä, että tiettyjä tuoksuja voidaan käyttää vaikuttamaan eri osiin aivoissa.

Eetterinäön vaikutukset ovat hyvin erilaisia kuin astraalinäön. Astraalinäön kyseessä ollen mukaan tulee kokonaan uusi elementti, jota usein kuvataan neljänneksi ulottuvuudeksi. Tällaisella näkökyvyllä voi esimerkiksi kuution nähdä ikään kuin se olisi levitetty auki kaikki sen kyljet ja jokainen hiukkanen niissä yhtä aikaa näkyvillä. Eetterinäkö näkee pelkästään kohteen *läpi* ja aineen paksuus, jonka läpi katsotaan, vaikuttaa suuresti näön selkeyteen. Sellaisella ei ole mitään vaikutusta astraalinäköön. W. T. Stead käytti sanaa ”lävistää” puhuessaan nelikulotteisesta näkemisestä, ja se on täydellinen kuvaus eetterinäöstä, ei astraalisesta.

Eetterinäköä voidaan käyttää myös suurentamistarkoituksiin. Tässä metodissa siirretään verkkokalvon eetteriaineesta saamat vaikutelmat suoraan eetteriaivoihin. Huomio keskitetään yhteen tai useampaan eetterihiukkaseen, ja niin saadaan aikaan yhteneväinen koko käytetyn elimen ja jonkin tarkasteltavana olevan pienen kohteen välillä. Saman kyvyn lisäjatkeella voidaan tietoisuutta linssissä kohdistaa ja suunnata se kaukaisiin pisteisiin.

Hiukan toisin järjestelyin voidaan samaa kykyä käyttää pienentämään kohteita, kun halutaan katsoa jotakin, joka on liian kookas tarkasteltavaksi yhdellä silmäyksellä tavallisella näkökyvyllä. Tämän kyvyn symbolina oli Egyptin faaraoiden päähineessä otsan keskikohdasta esiin työntynyt pieni käärme. Vainajien spiritualistisissa

istunnoissa käyttämä selvänäköisyys, joka tekee heille mahdolliseksi lukea suljettua kirjaa, on suurelta osin eetterinäköä.

Eräs telepatian muunnos on eetterinen, ja sitä on kahta muotoa. Ensimmäisessä muodostetaan eetterinen kuva, jonka selvänäköinen voi nähdä. Toisessa kuvan luomat eetteriaallot säteilevät eteenpäin ja koskettaessaan toisia eetteriaivoja pyrkivät tuottamaan niissä saman kuvan. Ajatuksensiirrossa lähettämisen ja vastaanottamisen hoitava elin aivoissa on käpyrauhanen. Jos ajattelee jotakin ajatusta tarkoituksellisesti, aiheutetaan eetteriaineessa värähtelyjä, jotka koskettavat käpyrauhasta saaden aikaan magneettisen virtauksen, joka aiheuttaa heikon värinän tai kosketuksen tunteen. Tämä tunne kertoo, että ajatus riittävän selkeä ja vahva lähetettäväksi. Useimmissa ei käpyrauhanen ole vielä täysin kehittynyt, mutta niin tapahtuu evoluution kuluessa.

Okkultismia opiskelevat tuntevat prosessin, jossa saadaan valonsäde taipumaan niin, että se palaa entiseen suuntaansa kierrettyään jonkin kohteen. Tämä tekee tietenkin kohteesta näkymättömän normaalille näölle. Voidaan todeta, että tämän ilmiön syynä on kyky käsitellä tietynmuotoista eetteriainetta, joka on valonsiirron välittäjä.

Luku 23

Esineiden magnetisointi

Ihminen voi käyttää magnetismiaan eli elinnesteensä virtaa mesmerismin ja toisten parantamisen lisäksi myös varustamaan fyysisiä esineitä samalla voimalla. Mikä esine tahansa, joka on ollut läheisessä kontaktissa yksilöön, imee tämän henkilön magnetismia, minkä seurauksena se tuottaa siihen latautuneen tunnetilan tai ajatuksen henkilössä, joka käyttää tätä esinettä. Tämä on tietenkin osaselitys talismaaneille, maskoteille ja pyhäinjäännöksille ja antaumuksen ja kunnioituksen tunteille, jotka usein kirjaimellisesti huokuvat katedraalien ja kirkkojen seinistä. Niissä jokainen kivi on varsinainen talismaani, johon on latautunut rakentajan kunnioitus ja antaumus, piispan pyhitys ja monien sukupolvien antaumukselliset ajatusmuodot tuhansien vuosien ajan.

Prosessi toimii jatkuvasti, vaikka harvat ovat tietoisia siitä. Siten esimerkiksi ruoalla on taipumus latautua sitä käsittelevien tai sen lähellä olevien ihmisten magneettisuudella, mikä on hindujen noudattamien tiukkojen, ruokien valmistamiseen ja syömiseen liittyvien sääntöjen takana, kun vältellään mm. alemman kastin magneettisuutta. Okkultistille magneettinen puhtaus on yhtä tärkeää kuin fyysinen puhtaus. Erityisesti leipä ja leivonnaiset ovat erityisen alttiita latautumaan niitä valmistavan henkilön magneettisuudella johtuen siitä, että magnetismi virtaa voimakkaimmin käsien kautta. Onneksi tulen käyttö leipomisessa ja ruoanlaitossa poistaa useimmanlaatuisen fyysisen magnetismin. Jotkut okkultismin opiskelijat käyttävät vain omia yksityisiä ruokailuvälineitään estääkseen magneettisen vaikutuksen sekoittumista, eivätkä edes salli kenenkään leikata hiuksiaan lukuun ottamatta sellaista, jonka magneettisuuden he hyväksyvät – tietenkin pää on se kehon osa, jossa vieras magneettisuus olisi kaikkein epätoivottavinta.

Kirjoihin, erityisesti julkisen lainakirjaston kirjoihin pyrkii latautumaan monenlaista sekalaista magnetismia. Jalokivillä, jotka edustavat kivikunnan korkeinta kehitystä, on huomattava kyky ottaa vastaan ja säilöä vaikutelmia. Monet jalokivet ovat kateuden ja ahneuden tunteiden kyllästämiä, ja joissakin tapauksissa jotkut historiallisesti

merkittävät jalokivet ovat täynnä fyysisiä ja muita päästöjä, jotka ovat yhteydessä rikoksiin, joita on tehty jalokivien omistuksen vuoksi. Tällaiset jalokivet säilyttävät nämä vaikutelmat muuttumattomina tuhansia vuosia niin, että psykometrikot voivat nähdä niiden ympärillä kuvia sanoinkuvaamattomista kauheuksista. Tästä syystä okkultistit eivät suosita jalokivien käyttämistä noin yleensä.

Toisaalta jalokivet voivat olla voimallisia hyvän ja toivottavien vaikutusten varastoitumia. Niinpä esimerkiksi gnostilaiset jalokivet, joita on käytetty vihkimysseremonioissa kahden tuhannen vuoden ajan, ovat säilyttäneet voimakkaan magneettisen vaikutuksen tähän päivään saakka. Jotkut egyptiläiset skarabeet tehoavat edelleen, vaikka ne ovat paljon vanhempia kuin gnostilaiset jalokivet.

Rahaan kolikkoina ja seteleinä on usein latautunut hyvin epämiellyttävää magnetismia. Niihin on kertynyt huomattava sekoitus erilaista magnetismia, ja sen lisäksi niitä ympäröivät niitä käsitelleiden ajatukset ja tunteet. Tällaisten päästöjen häiritsevää ja ärsyttävää vaikutusta astraali- ja mentaaliruumiiseen on verrattu radiumhoidon tuottamaan fyysisessä ruumiissa. Pahimpia ovat kupari- ja pronssikolikot ja vanhat, likaiset setelit. Nikkeli ei ota vastaan niin paljon huonoja vaikutuksia kuin kupari. Hopea ja kulta taas ovat vielä parempia tässä suhteessa.

Vuodevaatteet ovat toinen esimerkki fyysisistä esineistä, jotka imevät ja päästävät magneettista vaikutusta. Monet ovat panneet merkille, että epämiellyttävien unien aiheuttaja on usein tyyny, jota on käyttänyt henkilö, jolla on vähemmän ihanteellinen luonne. Jos villaa käytetään vuodevaatteissa tai vaatteissa, on parempi, ettei sen anneta koskettaa ihoa sen eläimellisen vaikutuksen vuoksi.

Menetelmä, jolla talismaani voidaan tarkoituksellisesti valmistaa on, että ensin puhdistetaan esine sen nykyisestä eetteriaineesta kuljetamalla sitä tätä varten tahdonvoimalla luodun eetteriainekerroksen läpi. Kun vanha eetteriaines eli magnetismi on näin poistettu, ympäröivän ilmakehän tavanomainen eetteriaine tulee sen tilalle, sillä on olemassa eetteripaine samaan tapaan kuin ilmakehän paine, joskin paljon suurempi.

Samoin toimitaan sitten astraali- ja mentaaliaineen suhteen, ja esineestä on näin tullut puhdas arkki, jolle voi kirjoittaa, mitä haluaa. Sitten magnetisoija asettaa oikean kätensä esineen päälle, täyttää itsensä niillä ominaisuuksilla, joita hän toivoo siirtyvän esineeseen, tahtoo, että ne virtaavat siihen. Kokenut okkultisti voi hoitaa koko prosessin

hetkessä voimakkaalla tahdonponnistuksella, mutta muilta se voi vie-
dä enemmän aikaa.

Näin luodaan *yleistalismaaneja*. *Sovellutettu* talismaani on ladattu tietyn yksilön tarpeita silmällä pitäen vähän samoin kuin yksilöllinen lääkeresepti yleisvahvistavaan lääkkeeseen verrattuna. Talismaani, jolla on oma *sielu*, on tarkoitettu jatkamaan säteilyään vuosisatoja. Näitä on kahta tyyppiä. Toisessa talismaaniin upotetaan siru korkeampaa mineraalia, joka pitää yllä katkeamatonta hiukkasvirtaa. Hiukkaset latautuvat talismaaniin varatulla voimalla, ja jakamisen suorittaa kiviaines energiaa säästävasti. Toinen tapa on se, jossa ainesosat järjestetään niin, että niistä muodostuu keino, jolla tietyn asteen kehittymättömät luonnonhenget voivat ilmentyä. Tällöin luonnonhenget ovat se voima, jolla vaikutuksen jakaminen tapahtuu. Tällaiset talismaanit voivat pysyä voimissaan tuhansia vuosia, mikä on suuri ilo luonnonhengille ja voi olla avuksi niille, jotka lähestyvät magnetisoitua keskusta.

Linkitetty talismaani on sellainen, joka on magnetisoitu niin, että se on läheisessä *yhteydessä* tekijäänsä, jolloin siitä tulee hänen tietoisuutensa edustaja ulkomaailmassa. Tämän talismaanin kantaja voi siten lähettää tämän linkin välityksellä avunpyynnön sen rakentajalle, tai rakentaja voi ohjata suoraan vaikutusvirran sen välityksellä kantajaan. Tällainen talismaani on avuksi siinä, mitä Christian Science kutsuu ”käsittelyksi poissaolevana”.

Joissakin harvoissa tapauksissa fyysinen talismaani voidaan liittää adeptin syyruumiiseen, kuten tehtiin Apollonius Tyanalaisen 1900 vuotta sitten eri maihin kätkemille talismaaneille, jotta voima, jota ne säteilevät, valmistaisi noita paikkoja suurten tapahtumien keskuksiksi tulevaisuudessa. Jotkut näistä keskuksista ovat jo käytössä, toisia tullaan käyttämään lähitulevaisuudessa Kristuksen tulemiseen liittyvän työn yhteydessä.

Merkittäviä temppeleitä rakennetaan tavallisesti paikoille, joilla joku pyhä ihminen on elänyt, missä jotakin suurta, kuten vihkimys, on tapahtunut tai missä on suuren henkilön pyhänjäännöksiä. Kaikissa näissä tapauksissa on luotu voimakas magneettinen vaikutuskeskus, joka pysyy voimissaan tuhansia vuosia. Jopa silloin kun ”pyhänjäännös” ei satu olemaan kovin voimallinen tai ei edes ole aito, siihen kävijöiden satojen vuosien ajan vuodattama antaumuksellinen tunne tekee paikasta suotuisan säteilyn aktiivisen keskuksen. Tällaisten paikkojen vaikutus kävijöihin ja pyhiinvaeltajiin on ilman muuta hyvä.

On jo tullut mainituksi, että jalokivet soveltuvat erityisen hyvin talismaaneiksi ja amuleteiksi. Rudraksha-marja, josta usein valmistetaan kaulanauhoja Intiassa, on erityisen sopiva magnetisoitavaksi, kun tarvitaan henkistä ajattelua tai meditaatiota ja häiritsevät ajatukset on pidettävä poissa. Tulus-kasvista (pyhäbasilika) tehdyt helmet ovat toinen esimerkki tästä, vaikka niiden vaikutus on jonkin verran erilainen. Esineet, joissa on voimakas tuoksu, ovat kiinnostava talismaaniryhmä. Hartsit, joista valmistetaan suitsukkeita, voidaan esimerkiksi valita niin, että ne suosivat henkistä ja antaumuksellista ajattelua. On mahdollista myös yhdistää aineksia niin, että syntyy vastakkainen vaikutus, kuten tekivät joskus noidat keskiajalla.

Harjaantunut okkultisti varaa säännöllisesti esineet, jotka hän välittää muille, kuten kirjeet, kirjat tai lahjat, hyvää tekevilla vaikutuksilla. Yhdellä ainoalla tahdonponnistuksella hän lataa konekirjoitetun kirjeen tehokkaammin kuin jos tätä tärkeää asiaa tiedostamaton olisi sen käsin kirjoittanut. Samoin hän voi pelkällä kädenheilautuksella ja voimakkaalla ajatuksella poistaa hetkessä magnetismin ruoasta, vaatteista, vuodevaatteista, huoneista jne. Tämä poistaa magnetismin, joka on niihin ladattu ulkoapäin, mutta ei vaikuta esineiden omaan magnetismiin, kuten tapetun lihan epämiellyttäviin värähtelyihin, joita ei edes keittäminen tuhoa. Magnetismin poistoa huoneesta jne. voidaan tehostaa polttamalla suitsuketikkuja tai -tabletteja tai pirsokottamalla vettä, kunhan suitsuke ja vesi ovat ensin käyneet läpi prosessin, jossa niistä on tehty talismaaneja.

Täytyy myös muistaa, että koska ihmisessä fyysinen aine on äärimmäisen läheisessä kosketuksessa astraalisen ja mentaalisen kanssa, karkeus ja raakuus fyysisessä käyttövälineessä merkitsee melkein väistämättä vastaavaa tilaa muissa käyttövälineissä. Siksi okkultisti pitää fyysisistä puhtautta yhtä tärkeänä kuin magneettista tai eetteristä.

Eräissä kristillisissä kirkoissa käytetty ”vihkivesi” tarjoaa selvän esimerkin magnetisoinnista. Sehän on vettä, joka on tarkoituksella magnetisoitu. Roomalaiskatolisessa perinteessä ohjeissa sanotaan selvästi, että papin on ensin ”manattava” suola ja vesi, toisin sanoen puhdistettava ne kaikista tarkoituksellisista vaikutuksista, ja sitten häntä ohjataan ”siunaamaan” aineet tekemällä niiden päällä ristinmerkin ja vuodattamalla niihin hänen omaa magnetismiaan tarkoituksenaan karkottaa kaikki pahat ajatukset ja tunteet. On syytä mainita, että

suola sisältää klooria, ”tulista” ainetta, jolloin syntyy veden, huomattavan puhdistajan, ja tulen, huomattavan hävittäjän, erittäin tehokas puhdistustoimi.

Samantapaisia ajatuksia on monien muiden kristillisen kirkon seremonioiden takana, kuten kaste, jossa vesi on siunattu ja sen päällä tehdään ristinmerkki, kirkkojen ja hautausmaiden, alttariesineiden, papin kaapujen, kellojen, suitsukkeen jne. pyhittäminen, konfirmaatio, papiksi vihkiminen ja piispanvihkimys.

Eukaristiassa viinillä on hyvin voimakas vaikutus ylemmille astraalitasoille, kun vesi lähettää eetterivärähtelyjä. Vapaakatolisen kirkon kasteessa pappi tekee ristinmerkin lapsen otsaan, kurkkuun, sydämeen ja solar plexukseen. Tämä vaikuttaa näitä eetteritsakroja avaavasti niin, että ne kasvavat kokoa noin euron kolikon suuruiseksi ja alkavat kuplia ja pyöriä kuten aikuisella. Lisäksi kun magnetisoitu vesi koskettaa otsaa, se panee eetteriaineen värähtelemään vinhasti, stimuloi aivoja ja vaikuttaa aivolisäkkeen kautta astraaliruumiiseen ja sen kautta mentaaliruumiiseen. Sitten pappi voitelee otsaan krismaa, mikä tekee tsakrasta siivilän, joka seuloa pois karkeat tunteet, vaikutukset tai hiukkaset ja hän myös sulkee tahdonponnistuksella neljä keskusta, jotka avattiin.

Konfirmaatiossa vaikutus, joka saadaan aikaan aatmisessa periaatissa, heijastuu eetteriseen kaksoispuoleen.

Pappisvihkimyksessä on tarkoitus selvittää tie korkeampien periaatien ja fyysisten aivojen välillä. Siunaukset virtaavat eetteriaivoihin ja niiden on tarkoitus kulkea aivolisäkkeen kautta, joka on läheisin yhtymäkohta kiinteän fyysisen, eetterisen ja astraalisen välillä. Piispan pään voitelemine krismalla on tarkoitettu toimimaan brahmarandra-tsakrassa, jotta siitä tulisi tavanomaisen lautasta muistuttavan painauksen sijaan esiintyvä keila, jollainen on usein nähtävissä Buddhan patsailla. Alttaripalvelijoiksi pyhittämisessä on tarkoitus vaikuttaa eetteriruumiiseen, ovenvartijan kohdalla astraaliruumiiseen, lukijan kohdalla mentaaliseen ja manaajan kohdalla syyruumiiseen. Manaajan pyhittämisessä on tarkoitus voimistaa hänen parantajan kykyjään.

Näyttää olleen vanhastaan olemassa tapa sinetöidä vainajan ruumiin tsakrat, jotta estettäisiin erilaisten entiteettien yritykset ottaa valtaansa ruumis, jonka omistaja on jättänyt ja käyttää sitä magiasa pahoihin tarkoituksiin. Tästä on saanut alkunsa roomalaiskatolisen kirkon menetelmä voidella aistielimet. On ilmeistä, että monia

hermostollisia vaivoja voitaisiin hoitaa pyhitetyllä öljyllä voitelemalla ja eetterisairaudet mahdollisesti parantaa ”voitelun” avulla. Piispan-sauvasta, jonka nupissa on pyhitettyjä jalokiviä, on jalokivistä säteilevä energia niin voimakasta ja vaikuttavaa, että ei olisi ihme, vaikka sen kosketuksella olisi fyysisesti parantava vaikutus.

Keskiajan alkemistit sovelsivat hekin jossakin määrin samankaltaista magnetisoitujen miekkojen, lääkeaineiden jne. käytössä. Muinaisissa mysteereissä thyrsos-sauva oli voimallisesti magnetisoitu väline, joka asetettiin kokelaan selkärankaan vasten, mikä antoi hänelle sauvaan latautunutta magnetismia.

Luku 24

Ektoplasma

EKTOPLASMA (kreikan sanasta ektos, ulkopuolella, plasma, muotti, toisin sanoen se, mikä muovautuu ihmisruumiin *ulkopuolella*) on nimi, joka on annettu pääasiassa, ellei kokonaan eetteriselle aineelle, joka lähtee meediosta ja jota käytetään spiritististen istuntojen ilmiöissä.

W. J. Crawford kuvaa kirjoissaan (*The Reality of Psychic Phenomena* [1916], *Experiments in the Psychological Science* [1918], *Psychic Structures* [1921]) vaivannäköä vaatineita ja mestarillisesti suoritettuja tutkimuksia sellaisista ilmiöistä kuin pöytien siirtäminen tai ”levitaatio” ja rapsahdukset. Tarkemmat yksityiskohdat löytyvät näistä kirjoista. Tässä on mahdollista vain esittää lyhyt yhteenveto tuloksista niiltä osin kuin ne koskettavat aihettamme. Kaikissa kokeissa meedio oli täydessä tietoisuudessaan.

W. J. Crawford lähestyi pöytien siirtämis- ja muita ongelmia puhtaasti mekaniikan kannalta ja onnistui mekaanisia ja sähköisiä voimakäytön mittareita käyttämällä löytämään huomioistaan johtamalla, mikä oli ”psykkisten rakenteiden” *modus operandi*. Paljon myöhemmässä vaiheessa hänen onnistui todistaa kattavasti suorilla havainnoilla tekemänsä ja valokuvaamalla johtopäätökset, kuten selviää myöhemmin.

Lyhyesti sanottuna kävi ilmi, että meediosta lähtevän ektoplasman valmisteivat ja muotoilivat ”sauvoiksi” ”operaattorit”, jotka valvoivat ilmiöiden tuottamista. Nämä sauvat tai tangot kiinnitettiin toisesta päästä meedioon ja toisesta pöytiin jne., joita liikuteltiin eri tavoin kenenkään fyysisesti koskettamatta. Rapinoita ja muita ääniä tuotettiin raapimalla sauvalla lattiaa, pöytää, kelloa jne. Suurin osa ektoplasman saadaan meediolta, vaikka pientä lisää saadaan kaikilta tai useimmilta läsnäolijoilta. Ektoplasman voi joskus tuntea, vaikka se on näkymätöntä tavalliselle näölle. Sitä on kuvattu nihkeäksi, kylmäksi, luikertelevaksi, melkein öljyiseksi, ikään kuin ilmaan olisi sekoittunut kuolleen ja epämiellyttävän aineen hiukkasia.

Meediosta lähtöisin olevat psyykkiset sauvat vaihtelivat läpimitaltaan 1:stä 15 senttimetriin. Jokaisen sauvan vapaa pää oli erimuotoinen ja eri kovuusastetta. Se voi olla litteä tai kupera, pyöreä tai soikea, pehmeä kuin vauva tai kova kuin rauta. Sauvan runko tuntuu kiinteältä muutamien senttimetrien pituudelta vapaasta päästä, mutta siitä eteenpäin sitä ei voi tuntea kosketuksella. Kuitenkin se panee vastaan, vetää, työntää, leikkaa ja vääntyy. Tässä osassa, joka ei tunnu kosketukselle, voi kuitenkin tuntea kylmien, huokosmaisten hiukkasten virran ulospäin meediosta. Näyttää olevan täysi syy uskoa, että joissakin tapauksissa, joskaan ei levitaatiossa, on käynnissä täydellinen eetterisen aineen virtaus meedion eri ruumiinosista ulospäin ja takaisin. Sauvan pään kokoa ja kovuutta voidaan muuttaa tarpeen mukaan. Suuremmat sauvat ovat yleensä melko pehmeitä päistään, pienemmät puolestaan tiiviitä ja kovia.

W. J. Crawford on sitä mieltä, että, sauvat koostuvat todennäköisesti kimpusta ohuita lankoja, jotka ovat kiinni toinen toisissaan. Psyykinen voima kulkee pitkin lankoja ja kovettaa koko rakenteen jäykäksi palkiksi, jota voidaan liikuttaa halutulla tavalla meedion ruumiista niihin kohdistamalla voimilla. Jotkut kokeet viittaavat siihen, että sauvan pää koostuu paksusta ja enemmän tai vähemmän elastisesta kalvosta, joka on pingottunut ohuen, hiukan sahalaitaisen elastisen kehysten päälle. Kalvon elastisuus on rajallista, ja jos siihen kohdistuu liian suuri paine, se voi revetä, jolloin sahalaitainen kehys paljastuu.

Se, että elektroskoopissa varaus purkautuu, kun sauva koskettaa sitä, osoittaa, että sauva toimii korkeajännitteisen sähkön johtimena, jännitteen purkautuessa maahan sauvaa koskettavan meedion ruumiin kautta. Toisaalta kelloon yhdistetyn johtimen päihin asetettu sauva ei saa kelloa soimaan, mikä osoittaa, että siinä on huomattava vastus matalammalle jännitteelle.

Valkoinen valo tuhoaa sauvamuodostuksen, jopa säteet, jotka heijastuvat pinnalta, johon kohdistetaan psyykkistä voimaa, haittaavat ilmiöitä. Mutta punainen valo ei näytä vahingoittavan psyykkistä rakennetta, ellei se ole liian voimakas, eikä sitä tee myöskään valo, joka heijastuu heijastavasta maalista, jota on pidetty auringossa muutamia tunteja.

Tavallisesti rakenteet ovat varsin näkymättömiä, vaikka satunnaisesti niistä voidaan saada välähdyksiä. Rakenteista on saatu otetuksi

valokuvia salamavalolla, mutta se on tehtävä äärimmäisen varovaisesti, ettei meediota vahingoiteta. Salamavalon välähdyksen meediolle aiheuttama shokki on paljon suurempi silloin, kun rakenteeseen kohdistuu paineita kuin silloin, kun on näin ei ole. Suuret määrät valokuvia vahvistavat yksityiskohtaisesti päätelmät, jotka saatiin ilmiöitä itseään tarkkailemalla. Sauvojen jäykkyys vaihtelee siihen kohdistuvan valon määrän mukaan. Kovat päät sulavat osittain valolle altistettuina.

Liikutettaessa esineitä psyykkisillä voimilla on käytössä kaksi pääasiallista metodia. Ensimmäisessä meediosta, hyvin usein jaloista tai nilkoista, joskus vartalon alaosasta, lähtee yksi tai useampia sauvoja ja ne kiinnittyvät suoraan liikutettavaan kohteeseen muodostaen näin kantavan palkin. Kun pöytiä liikutellaan vaakatasossa, sauvat kiinnittyvät tavallisesti pöydänjalkoihin. Kun niitä nostetaan ilmaan, sauva tai sauvat levittäytyvät kuin sienet pöydänpäihin ja kiinnittyvät pöydänkannen alle. Toisessa menetelmässä sauva tai sauvat meediosta lähtevät sauvat kiinnittyvät lattiaan ja jatkavat kiinnittymiskohdasta liikuteltavaan esineeseen muodostaen kantavan palkin asemesta ”kaksivartisen” vivun, jonka tukipiste on painon ja voiman välissä. Sauvat voivat olla suorita tai käyriä. Niitä voidaan pitää myös riippumassa ilmassa jäykässä tilassa, mikä osoittaa, että niiden ei tarvitse painautua aineellisiin esineisiin pysyäkseen jäykkänä.

Tukipalkkitapauksessa koko mekaaninen paino siirretään meedioon tai tarkemmin sanottuna suurin osa meedioon ja paljon pienempi osa läsnäolijoihin. Tästä voidaan varmistua tavallisilla mekaanisilla laitteilla kuten punnituskoneilla ja jousivaaioilla. Jos esimerkiksi pöytää nostetaan ilmaan tukipalkin avulla, lisääntyy meedion paino 95 % pöydän painosta ja muiden läsnäolijoiden samassa suhteessa. Kun sauvat kiinnittyvät lattiaan, siirtyy levitoitavan pöydän paino suoraan lattiaan ja meedion paino ei lisäännä, vaan *pienenee*, mikä johtuu ektoplasman painosta, joka muodostaa sauvan, jonka toinen pää lepää lattiassa. Kun voimaa johdetaan sauvaa pitkin pitelemään esinettä, kuten pöytää tukevasti lattiassa, meedion painon voidaan havaita pienenevän jopa 16 kg. Toisessa tapauksessa, kun ektoplasmastrukturiin ei kohdistunut paineita, meedion paino pieneni lähes 25 kg, joka on melkein puolet meedion normaalipainosta. Tukipalkeja käytetään yleensä liikuttamaan tai nostamaan kevyitä esineitä, mutta painavampiin tai huomattavan voiman siirtoon sauva tai sauvat kiinnittyvät lattiaan. Esineitä levitoitaessa meedioon kohdistuva stressi ilmenee

usein jäykkyytenä lihaksissa, pääasiassa käsivarsissa, mutta myös koko lihaksistossa. Myöhemmin W. J. Crawford huomasi lihasjäykkyyden täysin kadonneen. Näiden ilmiöiden tuottamisen tuloksena näyttää olevan pysyvää painonmenetystä sekä meediolla että läsnäolijoilla, tosin kyseessä on vain muutamia kymmeniä grammoja. Läsnäolijoiden painonmenetys on suurempi kuin meedion.

Aineellisen esineen asettaminen tilaan, jossa sauva on, katkaisee aina kommunikaatiolinjan ja tuhoaa sauvan sauvana. Ohuen esineen kuten lyijykynän kuljettaminen sauvan vaakasuoran osan lävitse voi tapahtua haitatta, mutta ei siinä osassa, joka on meedion ja pöydän välillä. Tähän osaan koskeminen voi aiheuttaa fyysisen vamman meediolle.

Jotta sauvan olisi mahdollista koskettaa lattiaa tai pöytää jne. ja kiinnittyä siihen, sauvan pää täytyy erityisesti valmistaa tätä varten kiinteämmästä aineesta kuin loput sauvasta. Prosessi vaikuttaa vaivalloiselta tai ainakin aikaa ja voimaa vaativalta. Siitä seuraa, että tarttuvut osat rakenteesta pidetään niin pieninä kuin mahdollista. Tarttumista imemällä voidaan helposti demonstroida pehmeällä savella. Joskus voi kuulla ”imukärsien” liukuvan puupinnalla tai ottavan uuden tartuntaotteen.

Monissa tapauksissa ja W. J. Crawfordin valokuvissa näkyvät sauvojen aikaansaamat jäljet pehmeässä savessa. Näissä näkyy usein merkkejä samanlaisesta kudoksesta kuin meedion sukat. Samankaltaisuus on kuitenkin pinnallista, koska on mahdollista tuottaa tällaisia jälkiä painamalla jalalla saveen. Sauvan jättämä jälki on paljon terävämpi kuin tavallinen aivan kuin sukka olisi ensin peitetty jollain tahmealla aineella, annettu sen kovettua ja painettu se sitten saveen.

Lisäksi sukan jättämiä jälkiä voidaan muotoilla. Lankojen kudos ja niiden muodostama malli voidaan rikkoa, paksuntaa, peittää tai katkoa ja silti se, mitä on jäljellä, on tunnistettavissa sukaksi. Tästä voidaan päätellä, että ektoplasma on alkutilassaan puoliksi nestemäistä. Se pulppuaa tekstiilikudelman reissä ja niiden läpi ja asettuu osittain sukan ulkopinnalle. Se on tahmeaa, kuitumaista ja muotoutuu lähes täydellisesti tekstiilikudoksen mukaiseksi. Sitten se irrotetaan sukasta ja kierretään sauvanpään ympärille. Suurempikokoisia jälkiä varten kalvoa paksunnetaan ja vahvistetaan lisäämällä materialisoivaa ainetta. Näin alkuperäinen jälki voi vääristyä, muuttua ja osittain kadota. Samoin voidaan sauvalla tehdä sormenjälkiä, joskin ne voivat olla

erikokoisia kuin normaalit ja paljon selvemmin näkyviä ja terävämpiä kuin normaalit sormenjäljet voisivat olla.

Koputuksia kevyistä kosketuksista moukariniskuihin asti ja monia muita ääniä voidaan tuottaa koskettamalla aineellista esinettä puoliksi taipuisalla sauvalla, joiden päät on tähän tarkoitukseen valmisteltu. Koputusten tuottamiseen liittyy meedion painonlasku, jonka määrä voi olla 10 kg tai enemmän suorassa suhteessa koputusten intensiteettiin. Syy tähän on ilmeinen: sauvat muodostetaan meedion ruumiista saatavasta aineesta ja lyöminen sellaista ainetta vastaan kuin lattia jne. siirtää jotakin meedion kokonaispainosta sauvan kautta lattiaan. Painonlasku on tilapäistä ja se palautuu, kun sauvoihin käytetty materiaali palaa meedioon.

Koputusten tuottaminen saa aikaan mekaanisen reaktion meediassa ikään kuin häntä olisi tönäisty taaksepäin tai lyöty. Tämä reaktio voi saada hänet liikuttamaan hiukan jalkojaan. Tämä stressi meedioon ei kuitenkaan ole mitään verrattuna esineiden levitaation aiheuttamaan. Suurten sauvojen aikaansaamien raskaiden iskujen tuottaminen ei tavallisesti käy nopeasti. Kevyitä koputuksia kahdella tai useammalla sauvalla voidaan kuitenkin tuottaa uskomattoman nopeasti. ”Operattoreilla” tuntuu olevan sauvat hallinnassaan.

Yleensä tällaisten ilmiöiden tuottaminen aiheuttaa stressiä kaikissa läsnäolijoissa, mikä ilmenee tahattomista, joskus varsin vakavista nykäyksistä, jotka kulkevat koko piirin läpi ennen levitaatiota. Näyttäisi siltä, että eetteriaineen irrottaminen ja ottaminen läsnäolijoiden ruumiista tapahtuu nykäyksissä ja vaikuttaa heihin yhdessä jossakin määrin.

W. J. Crawford kertoo, että eräs entiteetti, joka kertoi olleensa eläessään poppamies, puhui meedion kautta (joka oli vaivutettu transsiin tätä varten) todeten, että ilmiöiden tuottamisessa köytetään kahdenlaista ainetta. Yhtä otetaan verrattain suuret määrät meediosta ja läsnäolijoista ja se kaikki tai melkein kaikki palautetaan heille istunnon päätyessä. Toista voidaan saada vain meediolta ja koska se koostuu erittäin elintärkeästä materiaalista hänen hermosolujensa sisältä, sitä voidaan ottaa vain pieniä määriä vahingoittamatta meediota. Sen rakenne rikkoutuu ilmiöissä, ja siksi sitä ei voida palauttaa meediolle. Lausuntoa ei ole voitu todentaa tai vahvistaa millään tavoin ja se julkaistaan tässä puhtaasti sen omien ansioiden vuoksi.

W. J. Crawford kehitti ja käytti menestyksellä ”jälkien jättämismetodia” jäljittäessään ektoplasman liikkeitä. Ektoplasman ominaisuutena on kiinnittyä lujasti sellaiseen aineeseen kuin pulverimaiseen karmiinipigmentiin. Kun sitä asetettiin ektoplasman tielle, näkyi värikköisiä jälkiä. Näin havaittiin, että ektoplasma on peräisin meedion alavartalosta ja palaa sinne. Se on varsin koossapysyvää, sillä sen vahvoilla voimilla revitään sukkaa tai muita tekstiilejä. Se vetää joskus pois kymmensenttisiä lankoja sukista ja vie ne saviastiaan, joka on asetettu jonkin matkan päähän meedion jaloista.

Ektoplasma kulkee säärtä alaspäin ja menee kenkiin sukan ja kengän väliin, missä on tilaa. Se on värjäätynyt matkalla ja jättää sitä näkyviin, missä jalka, sukka ja kenkä ovat tiukasti yhdessä, toisin sanoen, missä sillä ei ole tilaa ohittaa.

Sauvan kovan pään kovettuminen ja hajoaminen tapahtuu heti, kun sauva on muodostunut meedion ruumiista. Tästä syystä vain kaikkein ohuinta tyyppiä oleva sauvanpää voi päästä tiiviin kankaan läpi tai edes parin sentin silmin varustetun rautalankaverkon läpi, jos se asetetaan 1–5 cm päähän meedion eteen. Jos tällainen verkko on hyvin lähellä meedion ruumista, tapahtuu epätäydellinen materialisaatio ja eikä psyykkinen ilmiö toteudu täydellisenä.

Ektoplasman kehittyminen meedion ruumiissa tapahtuu voimakkaiden lihasliikkeiden myötäilemänä kaikkialla kehossa ja sen lihaiset osat erityisesti vyötäröstä alaspäin supistuvat kooltaan ikään kuin lihaa olisi kaivettu niistä ulos.

W. J. Crawford on vakuuttunut, että spiritististen istuntojen ilmiöiden tuottamiseen käytetään ainakin kahta ainetta: (1) psyykkisen struktuurin perusosasen muodostava komponentti, joka on näkymätöntä, ei tunnu koskettamalla ja on yleisesti ottaen kaiken kaikkiaan fyysisten asioiden piirin ulkopuolella ja (2) vaaleaa, läpinäkyvää, usvaista ainetta sekoittuneen (1) kanssa, jotta (1) olisi mahdollista vaikuttaa fyysiseen aineeseen. (2) on hänen mielestään todennäköisesti samaa ainetta, jota käytetään materialisaatioilmiöissä.

Monia materialisaatioilmiöitä on kuvattu saksalaisille tutkijoille ominaisella tarkkuudella ja yksityiskohtien huomioimisella paroni von Schrenk-Notzingin laajassa teoksessa *Phenomena of Materialisation* (1913). Monien istuntojen ja ilmiöiden laajojen kuvausten lisäksi mukana on noin 200 valokuvaa materialisoituneista muodoista ja ilmesyksistä ektoplasmasäikeistä tai -massoista täysinmuodostuneisiin

kasvoihin. Ne on otettu suurimmaksi osaksi pariisilaisen psykologin ja lääkärin, tohtori Gustave Geleyn luennosta *Supranormal Physiology and the Phenomena of Ideoplastics*. Luento on mukana paroni von Schrenck-Notzingin kirjassa.

Meedion ruumiista tulee ainetta, joka on alkuun muodotonta tai monimuotoista. Se vaikuttaa muovattavissa olevalta taikinalta, protoplasmamassalta, hytkyvältä hyytelöltä, kokkareilta, ohuilta langoilta, nauhoilta, kapeilta säteiltä, leveiltä nauhoilta, kudokselta, tekstiililtä, kudotulta tai verkkokasalta. Lankaa tai kuitumaista ainetta voidaan usein havaita. Se voi olla valkoista, mustaa tai harmaata, joskus kaikkea kolmea yhdessä. Valkoinen on kenties yleisin. Se vaikuttaa hohtavalta. Tavallisesti se on hajutonta, mutta joskus siinä voi olla omituinen hajua, jota on mahdoton kuvailla. Tämä aine näyttää ilman muuta olevan painovoiman alaista. Kosketettaessa se tuntuu kostealta ja kylmältä tahmealta ja tarttuvalta, harvemmin kuivalta ja kovalta. Levitettyinä se on pehmeää ja hiukan joustavaa, langoiksi muodostettuna kovaa, nivelikästä ja kuituista. Se on liikkuvaa ja liikkuu ryömien kuin matelija, joskin toisinaan äkkinäisesti ja nopeasti. Veto voi saada sen liikkeeseen. Siihen koskeminen aiheuttaa kipureaktion meediassa. Se on äärimmäisen herkkää ja ilmestyy ja katoaa salamannopeasti. Se on tavallisesti valonarkaa, mutta joskus ilmiöt voivat kestää täydessä päivänvalossakin. Sitä voidaan kuvata salamavalolla, mutta välähdys vaikuttaa kuin äkillinen isku meedioon.

Ilmiön tuottamisen aikana syvennys, jossa meedio istuu, on pimeässä, mutta verhot on tavallisesti vedetty sivuun ja syvennyksen ulkopuolella palaa punainen valo. Joskus käytetään melko valovoimaista valkoistakin valoa. Aine pyrkii vastustamattomasti järjestäytymään. Se ottaa monia muotoja, joista jotkut ovat joskus epämääräisiä ja vailla järjestystä. Sormet ja kynnet ovat huolitellut, kädet, kasvot ja muut muodot hyvin muodostuneita.

Ainetta purkautuu kauttaaltaan meedion vartalosta, mutta erityisesti luonnollisista aukoista ja ulokkeista, pääläelta, rinnoista ja sormenpäistä. Tavallisin aukko ja eniten havainnoitu myös on suu, poskien sisäpinnat, ikenet ja kitalaki.

Materialisoituneet muodot ovat jossakin määrin itsenäisiä. Käsi voi esimerkiksi liikutella sormiaan ja tarttua tarkkailijan käteen, joskin toisinaan ihmisiho tuntuu näistä olioista vastanmieliseltä. Rakenteet

ovat toisinaan pienempiä kuin luonnossa, tosi miniatyyrejä. Materialisoitumisten selät ovat vailla orgaanista muotoa, pelkkää muodotonta massaa. Muodot sisältävät vain sen verran ainetta, että näyttävät luonnollisilta. Muodot voivat kadota vähitellen haihtuen tai miltei yhtäkkisesti. On selvää, että muodot ovat koko ajan fysiologisesti ja psyykkisesti yhteydessä meedioon ja rakenteiden aistirefleksit vastaavat meedion refleksejä. Niinpä neulanpisto aineeseen tuottaa kipua meediassa. Näyttää siltä, että aineeseen voidaan vaikuttaa sekä yleisesti ohjaamalla että läsnäolijoiden ajatuksilla. Lisäksi hypnoottisessa tilassa oleva medio on tavallisesti hyvin avoin suggestion vaikutuksille.

Materialisoituneiden muotojen kappaleita on pantu posliiniastiaan ja säilytetty siinä. Eräässä tapauksessa jälkeenpäin tutkittaessa löytyi kaksi ihonpalasta, jotka mikroskooppisessa tutkimuksessa osoittautuivat ihmisen ihoksi. Toisessa tapauksessa löytyi 3–4 cl läpinäkyvää kuplimatonta nestettä. Analyysissä paljastui väritön, hiukan samea, tahraamaton, hajuton neste, joka oli heikosti alkalista ja sisälsi vaaleahkoa saostumaa. Mikroskooppi paljasti sen olevan kuolleita soluja ja sylkeä, ilmeisesti suusta peräisin olevaa ainetta. Toisessa tapauksessa löydettiin hiustupsu, joka ei muistuttanut millään tavoin meedion tummempaa tukkaa. Siitä lähti sylkeä ja kosteutta asiaa tutkivan käteen. Palasia muistakin aineista on löytynyt kuten puuteria tai lankoja meedion vaatteista.

Luku 25

Loppupäätelmät

Niin huomattava kuin ihmisen eetteriruumista ja eetteri-ilmiöitä koskeva informaatio kokonaisuudessaan onkin, niin asian tutkimukseen vakavasti suhtautuva huomaa heti, että tulevaisuudessa tehtävien tutkimusten kenttä on paljon suurempi kuin palaset siitä, mitä on jo tutkittu.

Kun ottaa huomioon, miten kiinteä yhteys eetteriruumiin rakenteella, ravinnolla ja terveydellä on fyysiseen terveyteen ja fyysisen ruumiin toimivuuteen ja siihen yhteydessä olevien muidenkin ruumiitten, niin on täysin ilmeistä, että kaikkiin eri luokkiin kuuluvien eetteri-ilmiöiden tutkimus tulee johtamaan tieteen kannalta kiinnostaviin ja ihmisen kannalta hyödyllisiin löytöihin. Meillä on käytettävissä koko joukko metodeja tällaiseen tutkimukseen. Ensinnäkin meillä on suorien selvänäköhavaintojen menetelmä. Kun otamme huomioon ihmisrodun tiettyjen osien nopean kehityksen tänä päivänä, niin on todennäköistä, että ei niin kaukaisessa tulevaisuudessa suuret määrät ihmisiä tulevat huomaamaan omaavansa eetterisiä kykyjä eritasoisesti.

Eetteristen kykyjen lisäksi, jotka normaalisti avautuvat evoluution kuluessa aikanaan, tohtori Kilnerin linjan työ osoittaa, että tällaisia kykyjä voidaan stimuloida suodattimia käyttämällä, kuten hän on tehnyt ja ehkä jotakin muitakin mekaanisia keinoja keksitään vielä. Sekä mesmerismia että hypnotismia voidaan myös, kunhan huolehditaan riittävästä turvallisuudesta, käyttää piilevän eetterisen kyvyn esiin tuomiseen. Valokuvauksen käyttö voi tulevaisuudessa olla laajaa ja merkittävää, ovathan valokuvalevyllä käytetyt suolot paljon herkempiä aaltopituuksille ja valon voimakkuuksille kuin normaali silmä. Ultraviolettivalon käyttö tutkimusmetodinä on myös lupaava. Eräiden Teosofisen Seuran jäsenten urauurtavan ja kaukonäköisen yrityksen tuloksena on Leedsissä hiljattain avattu laboratorio tätä tarkoitusta varten. Muutkin voivat ottaa käyttöön W. J. Crawfordin menetelmiä ja näin tehdä lisäyksiä tämän maineikkaan tutkijan arvokkaisiin tutkimustuloksiin.

Mitä tulee siihen, onko toivottavaa käyttää spiritistisiä istuntoja materialisaatioilmiöiden hankkimiseen, kuten paroni von Schreck-Notzing teki, mielipiteet todennäköisesti jakaantuvat. Yleisesti myönnetään, että tällaiset ilmiöt voivat helposti vahingoittaa meediota sekä fyysisesti että muulla tavoin ja tällä tavoin tuotetuissa materialisaatioissa on jotakin varsin vastenmielistä. Toisaalta on korostettava, että jos meediat ovat halukkaita uhrautumaan tieteen hyväksi, niin tieteellä on oikeutuksensa ottaa vastaan tällaiset uhraukset, eikä tiede välitä siitä, ovatko luonnonilmiöt vastenmielisiä vai eivät. On kyllä melko varmaa, että korkeimmat henkiset opettajat eivät katso hyvällä spiritistisiä istuntoja. Vasta-argumenttina on kuitenkin esitettävä, että muina aikoina Vestan neitsyiden, ennustajien, ”profeettojen” ja muiden meedioiden käyttö oli korkeimpien auktoriteettien sallimaa ja hyväksymää. Kirjoittaja pidättäytyy sen vuoksi tarjoamasta minkäänlaisista dogmaattista päätelmää tästä asiasta.

Mahdollisuudet käyttää eetteri-ilmiöitä koskevaa tietoa parantamistarkoituksiin näyttävät lähes rajattomilta. Monissa fyysisissä, emotionaalisissa ja mentaalisissa sairauksissa vaikuttaa magnetismilla parantaminen ja myös mesmerismi ja hypnoosi olevan linjassa yleisen edistyksellisen ajattelun kanssa. Erityisesti mesmerismin käytöllä anestesiaan kirurgisissa ja muissa operaatioissa eetterin, kaasun tai kloroformin asemesta näyttää olevan monia hyviä puolia. On myös todettava, että osteopatian tiede yhdessä voimakeskusten ja elinvoiman virtauksen tutkimuksen kanssa ihmisessä johtaa varmasti arvokkaisiin tuloksiin.

Tohtori Adamsin huomattavat löydöt, jotka ainakin osa lääketieteen ammattikuntaa on hyväksynyt, näyttävät kykenevän tuomaan loputtomasti etua sairauksien rasittamalle ihmiskunnalle. Vaikkei niitä ole, toistaiseksi, tiukasti ottaen todennettu, näyttää lähes varmalta, että tohtori Adamsin käyttämät menetelmät toimivat suoranaisesti tai epäsuorasti eetteriruumiissa ja sen välityksellä.

Viime aikoina eri kristillisissä kirkoissa uudelleen virinneellä parantamisella on silläkin suuri tulevaisuus, eikä näytä olevan epäilystä siitä, etteivätkö menetelmät, jotka eivät ole pelkästään fysikaalisia, toimisi jossakin määrin juuri eetteriaineen välityksellä.

Mahdollisuudet käyttää tietojamme eetteri-ilmiöistä eivät rajoitu yllä esitettyyn. On enemmän kuin todennäköistä, että tärkeä ja tähän asti tuntematon tekijä sairauksien hoidossa ja terveyden yllä-

pitämisessä löytyy lääkkeiden, vesien, kaasujen, ilman, maasta ja mineraaleista lähtöisin olevien päästöjen, hedelmien, kukkien ja puiden eetterisistä ominaisuuksista eikä pelkästään fyysisistä. On mahdollista, että löydämme tulevaisuudessa joko maalla, järvellä tai merellä olevia terveyskylpylöitä, joiden parantavat voimat ovat niiden eetterisissä ominaisuuksissa.

Huomio, jota auringonvalon käyttö laajemmin on viime aikoina saanut osakseen, on läheisessä yhteydessä siihen, mitä tiedämme auringosta lähtöisin olevasta pränasta ja sen jakautumisesta ilmakehään ja imeytymisestä eläviin olentoihin. Lisätiedot eetteri- ja elinvoima-ilmioista voi johtaa syvään asennemuutokseen sellaisten lääkkeiden ja lisäravinteiden käytön suhteen, jotka ovat peräisin eläinorganismeista. On järkeenkäypää otaksua, että sellaisten vaikeasti määriteltävien aineiden kuin vitamiinien hyvää tekevät vaikutukset voivat johtua niissä muodossa tai toisessa olevasta pränasta tai mahdollisesti niiden sisältämän eetteriaineen ominaisuuksista.

Sen tosiasian tunnustaminen, että ruumiin elinvoimaisuus ei ole peräisin ruoasta, vaan suoraan ilmakehästä, voi hyvin johtaa radikaaleihin muutoksiin sairaiden dieetissä ja lisätä paaston käyttämistä parantavana energiana. Ne, jotka ovat tutustuneet paastoa koskevaan kirjallisuuteen, ovat selvillä siitä, että monet aiheesta kirjoittaneet ovat havaintoihinsa perustuen valmiita sanomaan, että ravinnon käyttö ja vitaalienergian saanti eivät ole mikään yksinkertainen tai suoraviivainen juttu.

Nykyisin tunnustetaan yleisesti, että sähkön käyttö hoitotarkoituksissa ei ole lunastanut kaikkia siihen asetettuja toiveita. Voi olla, että syvempi tieto eetteri-ilmioista on avuksi parempien metodien keksimisessä sähkön käyttöön hoitotarkoituksiin. Sähkön yhteydet eetteriaineeseen (josta eetterinen kaksoispuoli koostuu) on ilmiö, josta voi tulla lisäarvoa.

On tuskin liioiteltua sanoa, että tulevaisuudessa eetteriruumis tulee elämänprinsiipin asumuksena fyysisessä aspektissa saamaan osakseen yhtä paljon tai enemmän huomiota kuin aineellinen fyysinen ruumis nyt. Aikanaan tulee fyysiseen eetteriin liittyvän energian käyttö moniin tarkoituksiin olemaan ilmeistä. Okkultismin tutkijan on kuitenkin syytä muistaa, että ihmisten ei sallita päästä käsiksi atomiaineessa olevien suunnattomien piilevien voimien irtipäästämiseen, ennen kuin voidaan olla varmoja, että näitä voimia käytetään hyvään eikä

tuhoamistarkoituksiin, kuten on valitettavasti tapahtunut niin monissa tapauksissa menneisyydessä. Edelleen on ilmeistä, että aineen eri eetteriasteiden löytäminen avaa uusia näkymiä kemiassa ja fysiikassa ja sitä voidaan käyttää ruoka-aineiden tuotannossa, sähköisten johtimien ja eristeiden, vaatusmateriaalien ja monien muiden jokapäiväisessä käytössä olevien aineiden valmistuksessa.

Lopuksi puhdasoppisten tiedemiesten eetteriruumiin olemassaololle antama tunnustus sen ansaitseman arvon vuoksi ja astinlautana vielä korkeampien asioiden tietämykselle ja eetteriruumiin koostumuksen ja käyttäytymisen tutkiminen, mikä ei voi enää olla kaukana, tulevat luomaan ultrafyysisten asioiden tietämyksen laajan ylärakenteen. Sillä siitä on tuleva suurempaa, majesteetillisemmin mystistä kuin aiemmin (*Valkoisen lootuskukan tarinaa* mukaillen). Hitaan ja huomaamattoman edistymisen myötä ihmisten opettajat ottavat juodakseen elämänsä vettä puhtaammista lähteistä ja saavat viestinsä suuremmin olemassaolon sielulta. Elämään sisältyy enemmän kuin ihmisen mielikuviutus voi kertoa. Elämän todellinen kukinto kasvaa ihmisen hahmon yläpuolella, ja sen sipulit juovat syvältä elämän virrasta. Kukan sydäimestä ihminen lukee salaisuuksista, joilla hallitaan fyysisen tason voimia, ja hän näkee sen terälehtiin kirjoitettuna mystisen voima tieteen. Hän tulee oppimaan, kuinka tulkita henkisiä totuuksia ja astua korkeamman itsensä elämään. Ja hän voi oppia myös, kuinka säilyttää itsessään tuon korkeamman itsen loiston ja pysyä siitä huolimatta, jos tarve vaatii, elossa tällä planeetalla niin kauan kuin sen on määrä kestää, pysyä elossa miehuutensa kukoistuksessa, kunnes työ on kokonaisuudessaan saatettu päätökseen ja hän on opettanut kaikille, jotka etsivät valoa, nämä kolme totuutta:

1. Ihmisen sielu on kuolematon ja sen tulevaisuus on sen tulevaisuus, jonka kasvulla ja kirkkaudella ei ole rajoja.
2. Prinsiippi, joka antaa elämän meissä ja ulkopuolellemme, on kuolematon ja ikuisesti siunauksellinen. Sitä ei voi kuulla, nähdä tai haistaa, mutta ihminen, joka haluaa sen käsittää, voi sen havaita.
3. Jokainen ihminen on itsensä tuomari, valo tai varjo ja määrää itse elämästään, palkkioistaan ja rangaistuksistaan.

Nämä elämää suuremmat totuudet ovat yksinkertaisia kuin yksinkertaisimman ihmisen mieli. Ruokittakoon tiedolla kaikkia, joilla on tiedon nälkä.

Lähteet

- Aikain viisaus – *Besant, Annie*
Ajatuksen voima – *Besant, Annie*
Astraalitaso – *Leadbeater, C. W.*
Changing World – *Besant, Annie*
Elämä kuoleman jälkeen – *Leadbeater, C. W.*
Experiments in Psychical Science – *Crawford, W. J.*
Five Years of Theosophy – *Blavatsky, H. P.*
Hidden Side of Things I – *Leadbeater, C. W.*
Hidden Side of Things II – *Leadbeater, C. W.*
Human Atmosphere – *Kilner, W. J.*
Ihminen ja hänen ruumiinsa – *Besant, Annie*
Ihminen näkyväisenä ja näkymättömänä – *Leadbeater, C. W.*
Ihminen: mistä ja miten – *Besant, Annie & Leadbeater, C. W.*
Ihmisen seitsemän prinssiippiä – *Besant, Annie*
Inner Life I – *Leadbeater, C. W.*
Inner Life II – *Leadbeater, C. W.*
Jooga – *Besant, Annie*
Kuoleman toisella puolella – *Leadbeater, C. W.*
Ladder of Lives – *Besant, Annie*
Monad – *Leadbeater, C. W.*
Nature's Finer Forces – *Prasad, Rama*
Nature's Mysteries – *Sinnett, A. P.*
Näkymättömät auttajat – *Leadbeater, C. W.*
Olemmeko olemassa kuoleman jälkeen? – *Besant, Annie*
Phenomena of Materialisation – *von Schrenck-Notzing, Albert*
Psychic Structures – *von Schrenck-Notzing, Albert*
Rationale of Mesmerism – *Sinnett, A. P.*
Reality of Psychic Phenomena – *Crawford, W. J.*
Sakramenttien tie – *Leadbeater, C. W.*
Salainen oppi I – *Blavatsky, H. P.*
Salainen oppi II – *Blavatsky, H. P.*
Self and Its Sheats – *Besant, Annie*
Selvänäkö – *Leadbeater, C. W.*

Some Glimpses of Occultism – *Leadbeater, C. W.*

Tajunta – *Besant, Annie*

Teosofia – *Besant, Annie*

Teosofian johtavat periaatteet – *Jinarajadasa, C.*

Textbook of Theosophy – *Leadbeater, C. W.*

Theosophy and the New Psychology – *Besant, Annie*

Unet – *Leadbeater, C. W.*